SPETSYELE OYSGABE

Jewish National Worker's Alliance of

•

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS
413 256-4900 | YIDDISH@BIKHER.ORG
WWW.YIDDISHBOOKCENTER.ORG

•

MAJOR FUNDING FOR THE
STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
WAS PROVIDED BY:

Lloyd E. Cotsen Trust
Arie & Ida Crown Memorial
The Seymour Grubman Family
David and Barbara B. Hirschorn Foundation
Max Palevsky
Robert Price
Righteous Persons Foundation
Leif D. Rosenblatt
Sarah and Ben Torchinsky
Harry and Jeanette Weinberg Foundation
AND MEMBERS AND FRIENDS OF THE
National Yiddish Book Center

•

The *goldene pave*, or golden peacock, is a traditional symbol of Yiddish creativity. The inspiration for our colophon comes from a design by the noted artist Yechiel Hadani of Jerusalem, Israel.

רזשעס קאהאן

לכבוד זיין 65טן געבורטסטאג

ספעציעלע אויסגאַבע

•

אַרויסגעגעבן פון

שטאָט-קאָמיטעט

פון

יידיש-נאַציאָנאַלן ארבעטער פאַרבאַנד

אין לאָס אַנדזשעלעס

•

יאַנואַר, 1964

•

רעדאַקטירט פון

שלמה האָכבערג

100

אינהאַלט

צו חבר קאַהאַנס יובל:

יערלעכע קאָנפערענץ:

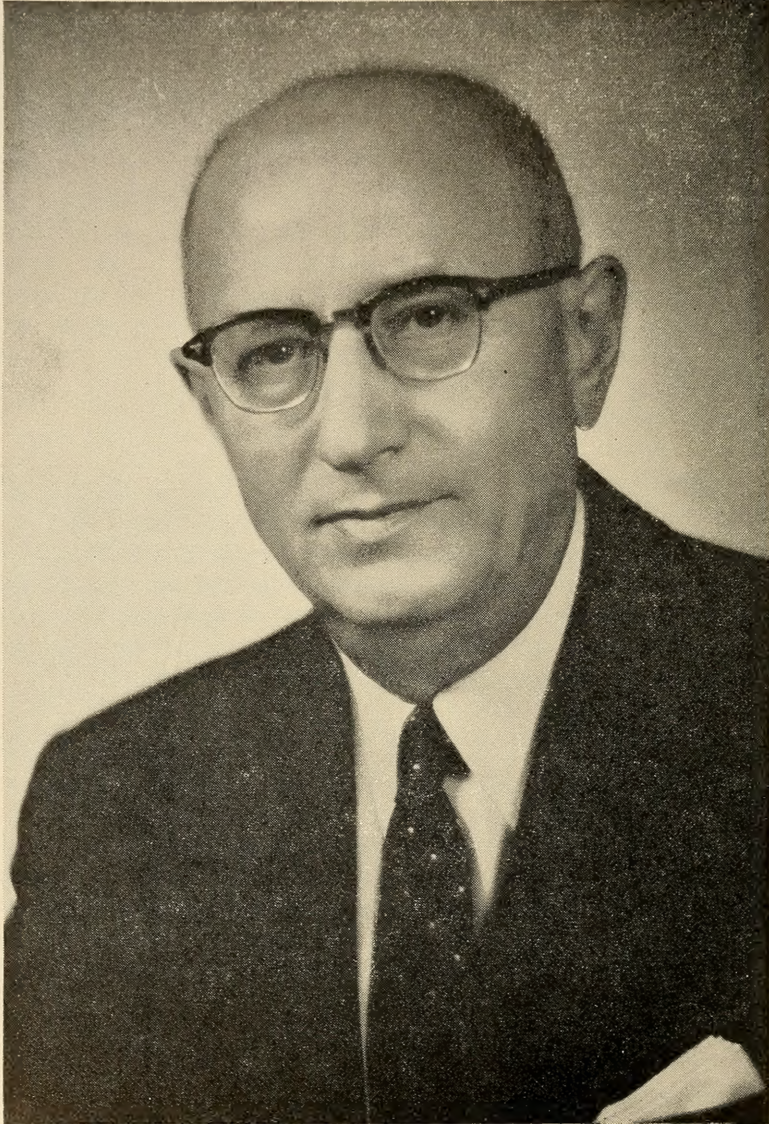
אין ענגליש:

צו חבר קאַהאַנס יובל:

יערלעכע קאָנפערענץ:

לכבוד

פינף און זעכציקסטן געבוירנטאָג

חבר דזשעק קאַהאַן

ש. ה.

אין פולער האַרמאָניע

(עדיטאָריעל)

דריי מידות האָט דזשעק קאַהאַן מיטגעבראַכט פון זיין פוילישער היים-שטאָט, ביאַלע-פאָדלאַסקי, וואָס ער האָט איינגעזאַפּט פון זיין פריער קינדהייט, ווי יעדער ייד, וואָס איז געקומען פון די פוילישע שטעטלעך אין אַן עלטער, וואָס איז געווען גענוג איינצוזאַפּן אין זיך אַ לעבנס-נוסח און לעבנס-אינהאַלט, וואָס בלייבט דער יסוד פון דעם יחידס פּערזענלעכקייט. דערצו נאָך געהער דזשעק קאַהאַן צו די אימיגראַנטן, וואָס האָבן נישט געוואָלט פאַרגעסן און איבעררייסן מיט זייער גייסטיק פאַרמעגן, וואָס זיי האָבן געבראַכט פון דער אַלטער, מיט יידישער קולטור אָנגעזאַפּטער היים אויף יענער זייט אַטלאַנטיק. דזשעק קאַהאַן האָט נישט געוואָלט אָפּמעקן און פאַרשעמען זיין יידיש פּנים. פאַרקערט, ער האָט זיין גייסטיק פאַרמעג שטאַרק אָפּגעהיט, אַנטוויקלט און געבראַכט צום אויסדרוק אין זיין גרעסטער לעבנס-... אין זיין געזעלשאַפטלעך לעבן, ווען עס האָט זיך פאַר אים געשאַפן די געלעגנהייט.

וואָס זיינען די דריי מידות, וואָס כאַראַקטעריזירן קאַהאַנס פּערזענלעכקייט? זיי זיינען: נומער איינס, אַ טיפער דרך-ארץ פאַר תורה און יידישער שעפערישקייט אין ברייטסטן זין פון דעם באַגריף; נומער צוויי, אַ שטאַרקער נייגער און פאַראינטערעסירונג אין דעם געראַנגל פאַר און צווישן אידייען, ספּעציעל אויף דער יידישער גאַס און—נומער דריי, נאַציאָנאַלער פליכט-באַוואוסטזיין, וואָס שאַפט אַן אינערלעכן אומרו און באַגער, עפּעס צו טאָן פאַרן אייגענעם פאָלק.

אָט די דריי אויבנדערמאָנטע כאַראַקטער-שטריכן האָבן געשאַפן די האַרמאָניע פון דער קאַהאַן פּערזענלעכקייט.

זיין פיעטעט פאַר וויסן און שעפערישקייט האָט אים צוגעבונדן צו יידישע קולטור-טראַדיציעס. דערפאַר זיין גרייטקייט צו העלפן אין יעדער קולטור-אַרבעט, וואָס איז בויעריש און קאָנסטרוקטיוו אין יידישן לעבן, סיי אין אַמעריקע, סיי אין ישראל. דאָס דערקלערט דזשעק קאַהאַנס התלהבותדיקע איבערגעגעבנקייט און מי, בעת דער פאַרבאַנד אין לאָס אַנדזשעלעס האָט געבויט בשותפות מיט דער הסתדרות דעם קולטור צענטער אין דימונה, אין נגב.

זיך צוקוקנדיק צום אידייען-קאַמף אויף דער יידישער גאַס, איז דזשעק קאַהאַן געקומען צו דער איבערצייגונג, אַז דער אַרבעטער ציוניזם גיט אַן ענטפער אויף דעם יידן-פּראָבלעם, דורך אויפבויען אַ יידישע היים פאַרן יידישן פאָלק אין זיין היסטאָריש לאַנד, ארץ ישראל. און נישט סתם אַ מדינה, נאָר אַ מדינה געבויט אויף סאָציאַלער גע-

רעכטיקייט, פרייהייט פון יחיד און ווירדיקער באַציאונג צום מין מענטש בכלל. דערפאַר זיין צוגעבונדנקייט צו דער הסתדרות, וואָס איז דער סימבאָל פון אידעאַליזם און אָפּערוויליקן חלוציזם, אין פּראָצעס פון בויען דאָס אויסגעבענקטע יידישע היימלאַנד.

זיין נאַציאָנאַלער פליכט-באַוואוסטזיין האָט אים געבראַכט אין די רייען פון דעם גרויסן יידישן פאָלקס-אָרדן, דעם יידישן נאַציאָנאַלן אַרבעטער פאַרבאַנד. אין דער אָרגאַניזאַציע האָט דזשעק קאַהאַן געפונען פאַר זיך אַ פעלד צו אַנטוויקלען זיינע איינגעבוירענע פעאיקייטן און שטעלן זיי אין דינסט פון זיין פאָלק.

אַ דאַנק זיין נאַציאָנאַלן פליכט-באַוואוסטזיין האָט דזשעק קאַהאַן אויסגעאַרבעט אין זיך, וואָס קומט נישט אָן גרינג, אַ מוסטערהאַפטע זעלבסט-דיסציפּלין און אַ טיף געפיל פון אחריות. אַ דאַנק זיין זעלבסט-דיסציפּלין און געפיל פון פאַראַנטוואָרטלעכקייט איז ער מצליח אין אַלץ, וואָס ער נעמט זיך אונטער צו טאָן. אַ דאַנק די דאָזיקע אייגנשאַפטן איז ער אויך גאַנץ אָפט מוותר אויף פערזענלעכן כבוד און אפילו אויף זיין געזונט, בעת ער דערפילט זיינע געזעלשאַפטלעכע פליכטן.

ס'איז דעריבער אויך אין פולער האַרמאָניע, וואָס צום 50-יאָריקן יובל פון פאַרבאַנד, ביי דער האַיאָריקער שטאָט-קאָנפערענץ פון פאַרבאַנד אין לאָס אַנדזשעלעס, זאָל דער פאַרבאַנד אויסדריקן אָנערקענונג אַ טוער, וואָס האָט גאָר גרויסע פאַרדינסטן פאַר דער אָרגאַניזאַציע און פייערן זיין 65טן געבוירנטאָג מיט אַ באַנקעט און, דער עיקר, מיט אַ ספּעציעלער אויסגאַבע, וואָס זאָל זיין געווידמעט הן דעם יובל פון חבר קאַהאַן, הן די טעטיקייטן פון דער אָרגאַניזאַציע, ווען ער האָט אָפּגעגעבן אַזויפיל מי, זאָרג, געטריישאַפט און — בפועל ממש — אַרבעט.

זאָגן מיר צו חבר דזשעק קאַהאַן, אין נאָמען פון אַלע מיטגלידער פון פאַרבאַנד, אַריבער צוויי טויזנט אין צאָל: דער גאַנג צו פולער גאולה פון ייד און מענטש איז נאָך אַ וויַיטער און, מ'דאַרף עס אייך נישט זאָגן, נישט קיין לייכטער. ווינטשן מיר אייך אריכת ימים, איר זאָלט מיט דער זעלבער וואַרעמקייט זיין פאַרבונדן מיט אונדזער פאַרבאַנד און צוזאַמען מיט אייער פרוי, חברה רעי קאַהאַן, העלפן, דורכן פאַרבאַנד, בויען מדינת ישראל, יידישע קולטור און יידיש לעבן אין אַמעריקע. זאָל אייער לעבן נאָך לאַנגע יאָרן זיין אין פולער האַרמאָניע מיט אייער אינערלעכער וועלט און איבערצייגונגען, ווי ביז איצט.

חיים גראַדע

די בערג שווימען

(מיין טייערן פריינט יעקב קאַהאַן געווידמעט)

ביינאַכט, ווען איך מאַך צו די אויגן מיט ליכט
אָנגעזעטיקט, און וויל
פון שניידיקער בלענדיקייט אָפּרוען מיינע שוואַרצאַפּל,
טויכן אַרויס פון מיין שלאָף ווי פון בלויען אין־סוף
אינדערשטיל
די שניי־בערג;
און אויפן געפרוירענעם מילך־וועג זיי שטאַפּלען
אַלץ העכער ארויף, און אָן ווערטער, אָן שטימען,
זיי ציטערן אויס אַ פאַרהוילענעם הימען
פון גליקלעכע אינדזלען וואָס שווימען.

באַהאַנגען מיט אייז־גרינע לאָקנס ביז זייערע פעלדזיקע
רוקנס,
מיט כמאַריקע ברעמען און ווינטיק־געקאַרבטע געזיכטער,
זיי ציען פאַרביי מיר און מלכותדיק־שטרענג אין מרחקים
זיי קוקן,
באַלויכטן מיט בלויע האַלב־נאַכטיקע ליכטער.

אַ באַרג רוקט זיך אָן, וואַנדערט איינזאַם אַוועק,
און נאָך אים קומט אַ צווייטער,
ער פינקלט מיט פראָסטיקע שטערן אריין אין מיין חלום.
זיין וואַלדיקע באָרד איז מיט זילבער פאַרשפּינט.
און מיט שטילקייט און ווינט אַ פאַרווייטער
ער זינגט. און אַ קוואַליקע פרייד איז זיין שטומער
פאַרבאָרגענער קול אים.

מיט רואיקן שפּרייז גייט אַ גרייז נאָך אַ גרייז אין די
קרוינען פון אייז,
אין נעפּלען פון קאַלטע ברילאַנטענע פלאַמען.
דורך נאַכט שטילערהייט שוועבט אַ באַרגיקע קייט
ביז די הימלען פאַרשנייט,
און וואַנדערט אַריבער געפרוירענע ימען.

און ס'ווערט האַלבע נאַכט אין די בערג אַזוי שטראַליק,
אַז איך שפּרינג פון געלעגער אַרונטער. איך וואָלט איצט
האַלב־נאַקעט
אַרויף אויף די הייכן, וואָס וויגן זיך סודותדיק־כוואַליק,
און איינגעהערט זיך צו דעם קול דממה דקה.

מיין שניי־ליד, מיין ליבשאַפט דו אייביק־געזוכטע,
איך וויל אויף דיין באַרגיקן פייער ארויף, אויף דיין
בלויען פאַרגליווערטן שייטער,
און טראָג מיך אַהין, וואו עס גייט אויף מיין לאַנד
דאָס געדוכטע,
פאַרטראָג מיך אַלץ ווייטער און ווייטער.

מאיר ל. בראַון

פרעזידענט פון פאַרבאַנד

באַגריסונג צו חבר יעקב (דזשעק) קאַהאַן

(צו זיין 65טן געבוירנטאָג)

מיינע האַרציקסטע ברכות צום אָנערקענטן לאָס אַנדזשעלעסער פירער פון פאַרבאַנד, געזעלשאַפטלעכן און קולטור־טוער, חבר דזשעק קאַהאַן, צו זיינע פינף־און־זעכציק יאָר.

חבר קאַהאַן איז אַ פּראָדוקט פון יידישן פּוילן, — געבאָרן אין דעם שטעטל ביאַלע־פּאָדלאַסקי, און געקראָגן אַ טראַדיציאָנאַלע יידישע דערציאונג. זיין לעבנס־וועג איז דער וועג פון מערסטע יידישע אימיגראַנטן. ער האָט אין זיין פריער יוגנט פאַרלאָרן זיין פאָטער און צוליב פּרנסה האָט ער געוואַנדערט איבער גרעסערע שטעט פון רוסלאַנד, פּוילן, דייטשלאַנד און בעלגיע.

אין די צוואַנציקער יאָרן קומט ער אָן קיין אַמעריקע און באַזעצט זיך אין דעטרויט, וואו ער הייבט אָן זיין געזעלשאַפטלעכע אַרבעט. ער האָט דאָרט געהאָלפן גרינדן דעם הילפס־פאַראיין פון זיינע לאַנדסלייט און די פעדעראַציע פון פּוילישע יידן.

נאָכן אויפקום פון מדינת ישראל איז ער אָנגעקומען אין לאָס אַנדזשעלעס און זיך דערנעענטערט צו דער ציוניסטישער אַרבעטער באַוועגונג.

חבר קאַהאַן איז אַ שעפערישער מענטש און אַ גוטער אָרגאַניזאַטאָר. ער איז איינער פון די גרינדער פון איינעם פון די גרעסטע און טעטיקסטע צווייגן אין פאַרבאַנד, דעם בן־גוריון צווייג. פאַר די לעצטע פיר יאָר טראָגט ער דעם אַמט פון פאָרזיצער פון שטאָט־קאָמיטעט פון פאַרבאַנד. ער איז אָבער ניט בלויז אַ פאָרמעלער פאָרזיצער. זיין מוח און זיין האַנט איז אין אַלע אַרבעטן פאַר אַ גרעסערן און אינהאַלטספולן פאַרבאַנד. ניט בלויז איז ער געשעצט און אָנערקענט פון זיינע חברים, נאָר אויך אויסערהאַלב די באַוועגונגס־רייען.

איך האָב אים עטלעכע מאָל באַגעגנט ביי נאַציאָנאַלע צוזאַמענפאָרן פון פאַרבאַנד און האָב תמיד מיט אינטערעס זיך צוגעהערט צו זיינע זאַכלעכע באַריכטן און רעקאָמענדאַציעס. ער מאַכט אויף מיר דעם איינדרוק פון אַן אָפּטימיסט און אַ מענטש, וואָס ווייס וואָס ער וויל. עס איז ניטאָ קיין איין געזעלשאַפטלעכע און קולטורעלע אַרבעט פון פאַרבאַנד און דער ציוניסטישער אַרבעטער באַוועגונג, אין וועלכער ער זאָל זיך ניט באַטייליקן.

מיט צוויי יאָר צוריק האָט ער געקראָגן די אליעזר קאַפּלאַן אויסצייכענונג פאַר ישראל באָנדס און האָט געהאַט א גרויסן חלק אין דעם, וואָס פאַר דעם יאָר איז פאַרקויפט געוואָרן דורכן פאַרבאַנד פאַר זיבעציק טויזנט דאָלער באָנדס ביי זיי אין שטאָט.

עס איז אַ ברכה פאַר אַ באַוועגונג ווען זי פאַרמאָגט אַזעלכע פירער ווי חבר דזשעק קאַהאַן.

עס איז געווען אַ צייט ווען דער לאָס אַנדזשעלעסער פאַרבאַנד איז געווען איינע פון די פּראָבלעמען, וואָס האָבן באַאומרואיקט די פירערשאַפט פון פאַרבאַנד, אָבער אין די לעצטע יאָרן האָט זיך אַלץ געענדערט צום גוטן, און חבר קאַהאַן פאַרדינט אָנערקענונג ניט בלויז פון זיינע לאָס אַנדזשעלעסער חברים און חברות, נאָר פון גאַנצן פאַרבאַנד. עס איז אַ כשר פאַרדינטע פייערונג, וואָס די חברים אין לאָס אַנדזשעלעס אָרדענען איין פאַר חבר יעקב קאַהאַן!

איך ווינטש אים אריכת ימים, גוטן געזונט און מונטערקייט אין זיינע ווייטער־דיקע טעטיקייטן. עס איז גוט צו האָבן אַזאַ חבר ווי יעקב קאַהאַן אין דער פירער־שאַפט פון פאַרבאַנד, וואָס האָט נאָך גאָר גרויסע מעגלעכקייטן פאַר וואוקס און אַנטוויקלונג.

יעדע אָנערקענונג צו דעם חתן־היובל! איך דריק פונדערווייטנס די האַנט פון אונדזער ליבן און פאַרדינסטפולן חבר קאַהאַן.

ש. באָנטשעק

וויצע־פּרעזידענט פון פאַרבאַנד

דזשעק קאַהאַן — אידעאַליסטישער און פּראַקטישער פירער

ווען מען רעדט וועגן וואוקס פון אַן אָרגאַניזאַציע, האָט מען געוויינלעך אין זינען צוויי פאַקטאָרן: די אידייע און די פירער און טוער, וועלכע שטייען ביים רודער. מען דערלויבט זיך צייטנווייז צו זאָגן — און אפשר מיט רעכט — אז ווען ניט דער אָדער יענער יחיד אָדער יחידים, וואָלט די באַטרעפנדיקע אָרגאַניזאַציע ניט געוואַקסן אַזוי אידייאיש און אָרגאַניזאַטאָריש. מען גיט זיך קיין מאָל ניט אָפּ קיין חשבון, צי איינער פון די פאַקטאָרן איז גענוג צו מאַכן אַן אָרגאַניזאַציע גרויס אין צאָל.

זעען מיר אָבער אַלס אַ פאַקט, אַז אַ סך אָרגאַניזאַציעס פון דער פאַרגאַנגענהייט און קעגנוואַרט, כאָטש פּראָגראַמאַטיש איז זייער אידייע אָנגעמבאַר און צוגעפּאַסט צו דער צייט — פעלן אָבער די אידעאַליסטישע יחידים, וואָס זאָלן קענען איינפירן די אידייע אין לעבן.

גלויבן, איבערגעבנקייט, בטחון און טאַלאַנט זיינען די מיטלען צו ווירקן אויף מאַסן. פירן די אָרגאַניזאַציע מיינט צייטנווייז דאָס זעלבע ווי דערציען אַ קינד. מען טאָר בשום אופן ניט אַקצעפּטירן פאַר אַ פאַקט, אַז דאָס ריידן אין נאָמען פון אַ גרויסן אידעאַל איז גענוג, אַז די מענטשן זאָלן זיך האַלטן אָן דעם. אַזאַ צוגאַנג איז — בטלנות. דער פירער און טוער מוז פאַרקערפּערן מיט זיך דאָס בעסטע און שענסטע פון דער אידייע.

איך ווער באַהערשט פון אַזעלכע געדאַנקען, ווען איך טראַכט וועגן דזשעק קאַהאַן. ער איז רואיק און זאַכלעך; גלויבט אליין און מאַכט גלויבן אַנדערע; טאַקטפול, אידעאַליסטיש און גלייכצייטיק פּראַקטיש; וואַרעם־מענטשלעך און דער ערשטער צו ענטפערן, אַז מען דאַרף עפּעס טאָן; עניוותדיק; באַהאַנדלט אַלעמען גלייך — „קליינע" און „גרויסע", — און דאָס זיינען, אגב, שטריכן, וואָס כאַראַקטעריזירן די מערסטע פירער פון פאַרבאַנד אין לאָס אַנדזשעלעס. עס איז פאַר מיר דערפאַר ניט קיין איבערראַשונג, אַז לאָס אַנדזשעלעס האָט געקענט אַזוי אויסוואַקסן — אין צאָל און אין פּרעסטיזש — אין אַזאַ פאַר־העלטנסמעסיק קורצער צייט.

און ווייל עס איז פאַראַן האַרץ און גלויבן, ציען זיך די מאַסן צו דעם פאַר־באַנד אין לאָס אַנדזשעלעס, און אין אַ צייט, ווען דאָס רוב גרויסע אָרגאַניזאַ־ציעס אויף דער יידישער גאַס פאַרלירן מיטגלידער, האַלט דער פאַרבאַנד אין איין וואַקסן.

די דערגרייכונגען פון לאָס אַנדזשעלעסער פאַרבאַנד דאַרפן צוגעשריבן ווערן סיי דער אומדערמידלעכער אַרבעט פון חבר דזשעק קאַהאַן, און סיי דעם פאַקט, וואָס אים איז געלונגען צוצוציען אין דער פירערשאַפט אַ ריי טיכטיקע, איבערגעגעבענע און אידעאַליסטישע מענטשן, ווי י. וויינשטיין, און חבר שלמה האָכבערג בראש.

צו דער געלעגנהייט פון זיין 65־יאָריקן געבוירנטאָג, ווינטש איך חבר קאַהאַן נאָך אַ סך, אַ סך יאָרן פון פּראָדוקטיווער געזעלשאַפטלעכער אַרבעט; פון געזונט און פרייד; פון נחת פון זיינע ליבסטע און טייערסטע און פון נחת פון דער פאַרבאַנד משפחה אין לאָס אַנדזשעלעס.

ל. סיגאַל

גענעראַל סעקרעטאַר פון פאַרבאַנד און מיטגליד
פון דער יידישער אַגענטור פאַר ישראל

אַ יובל פון אַ חבר, וואָס פאַרדינט אַ סך אָנערקענונג

דער פאַרבאַנד אין לאָס אַנדזשעלעס, מיט דער קאָאָפּעראַציע פון דער ציוניסטישער אַרבעטער באַוועגונג, גרייטן זיך צו פייערן דעם 65־יאָריקן יובל פון חבר דזשעק קאַהאַן, פּאַרזיצער פון פאַרבאַנד קאַונסיל, וואָס איז איינער פון דעם פאַרבאַנדס געטרייסטע טוער און פירער אין דעם גרויסן יידישן צענטער אין דעם מערב־טייל פון אַמעריקע.

חבר דזשעק קאַהאַן איז שטאַרק באַליבט אין די רייען פון פאַרבאַנד אין לאָס אַנדזשעלעס און אויך אין אַנדערע שטעט. צו זיין וואָגיק וואָרט הערט מען זיך שטענדיק צו מיט אַ סך אויפמערקזאַמקייט און מיט אינטערעס, ווייל ער איז באַשאָנקען מיט אַ גראַדן שכל, מיט פּראַקטישער דערפאַרונג אין לעבן און מיט פעאיקייטן צו קענען קלאָר פאָרמולירן זיינע געדאַנקען און מיינונגען.

די אַלע מעלות און צו דעם זיין גרויסע געטריישאַפט און איבערגעגעבנקייט צום פאַרבאַנד, האָבן חבר קאַהאַנען די לעצטע יאָרן אַוועקגעשטעלט אין צענטער פון פירערשאַפט נישט בלויז אין די גרעניצן פון לאָס אַנדזשעלעס, נאָר אויך אין דער גאַנצער אָרגאַניזאַציע.

חבר דזשעק קאַהאַן, זינט ער האָט איבערגענומען די פירערשאַפט פון פאַר־באַנד אין לאָס אַנדזשעלעס, קומט אָפט צו נאַציאָנאַלע קאָנווענשאָנס און צו זיצונגען פון דער גרויסער עקזעקוטיווע. ביי די וויכטיקע צוזאַמענפאָרן הערט מען זיך אַלע מאָל צו מיט אַ סך אויפמערקזאַמקייט צו זיין וואָרט, און צו זיינע פאָרשלאָגן און אָפּשאַצונגען וועגן באַשטימטע סיטואַציעס.

לויט חבר קאַהאַנס מעלות, וואָס ער באַזיצט, קען מען אים מיט רעכט פאַררעכענען צווישן די אמתע פירער מיט אַ פּאַלקסטימלעך געפיל און שטאַר־קער איבערגעגעבנקייט צו די אינטערעסן און אויפגאַבן פון פאַרבאַנד און פון די חברים, וואָס זיינען גרייט דעם פאַרבאַנד שטענדיק צו דינען מיט האַרץ און נשמה.

חבר דזשעק קאַהאַן דינט אַלעמאָל ווי אַ גוטער ביישפּיל פאַר אַנדערע, ווען עס האַנדלט זיך וועגן אַרבעטן, וואָס דער פאַרבאַנד און די באַוועגונג נעמען אונטער לטובת דעם יידישן לעבן, פאַר קולטור און דערציאונג, פאַר דער הסתדרות, פאַרן קרן קימת און פאַר אַלץ, וואָס איז פאַרבונדן מיט מדינת ישראל.

די לייטונג פון פאַרבאַנד איז שטאָלץ מיט חבר קאַהאַנס פירערשאַפט און איז אים טיף דאַנקבאַר פאַר זיין געטריישאַפט און איבערגעגעבנקייט, וואָס ער ווייזט שטענדיק אַרויס דער אָרגאַניזאַציע.

צו דעם גרויסן יום־טוב לכבוד דעם 65־יאָריקן יובל ווערט חבר קאַהאַן באַגלייט פון דער פאַרבאַנד לייטונג און פון טויזנטער חברים מיט די האַרציקסטע ברכות, אַז ער זאָל אַ סך, אַ סך יאָרן קענען פאָרזעצן זיינע וויכטיקע טעטיקייטן און ער, צוזאַמען מיט זיין פרוי און מיט זיין גאַנצער משפּחה זאָלן האָבן אַ סך פערזענלעך גליק.

ווען חבר דזשעק קאַהאַן וועט מאַכן דעם סך־הכל צו זיין 65־יאָריקן יובל וועגן זיינע טעטיקייטן, וואָס ער פירט אין די רייען פון פאַרבאַנד און פון דער ציוניסטישער אַרבעטער באַוועגונג, וועט ער זיין באַרעכטיקט צו זיך צו זאָגן: „איך האָב דעם פאַרבאַנד און דער באַוועגונג געדינט מיט אַ מאַקסימום פון מיינע פעאיקייטן, וואָס איך באַזיץ און מיט אַ סך געטריישאַפט. דער פאַרבאַנד און די באַוועגונג האָבן מיר שטענדיק אָפּגעדינט מיט ליבע, מיט אויפריכטיקער חברשאַפט, פאַרשטענדעניש און מיט אַ סך אָנערקענונג."

זייט האַרציק געגריסט, טייערער חבר דזשעק קאַהאַן, צו אייער 65־יאָריקן יובל פון אייער פרוכטבאַר לעבן און געטרייער פירערשאַפט.

מרדכי שטריגלער

מקצת שבחו

מיט יאָרן צוריק — דערציילט מען — האָט אַ פירנדיקע פערזענלעכקייט אין ישראל פאָרגעשטעלט חבר אברהם הארצפעלד פאַרן עולם מיט . . . אַ פראַגע־צייכן: הארץ פעלט? פאַרשטייט זיך, אַז דאָס איז נאָר געווען אַ שפּאַסיקער וואָרט־שפּיל, וואָס האָט נאָר געדאַרפט אונטערשטרייכן דעם פּאַראַדאָקס: דער מענטש, וואָס איז אייגנטלעך כולו הארץ, האָט גאָר אַזאַ נאָמען! עפּעס ענלעכס קען מען זאָגן וועגן חבר יעקב קאַהאַן:

פאַראַן ביי יידן אַ מין פאָלקסטימלעכע „מורא" פאַר אַ כהן, באשר־ובכן יעדער כהן „מוז" זיין היציק און בייז. ס'זיינען אַפילו אָנגעגעבן אַ ריי וויציקע סיבות, פאַרוואָס דאָס איז אַזוי. און מערקווירדיק: כ'האָב באַגעגנט יידן פון אַלערליי שיכטן, וואָס זיינען כהנים — און אַזוי צופעליק האָט די מערהייט פון זיי אַ פייערדיקן „טעמפּעראַמענט". זיי קענען זיין איידל און טאַקטיש, כל זמן ס'גיט זיי נישט קיין באַריר; אָבער ווי נאָר מ'גיט זיי אַ שטיקל פאַרטשעפּ, גיט זיך אַ צינד אָן עפּעס אַ געהיים פינטעלע — און ס'ברענט! אָבער ביים באַגעגענען חבר יעקב קאַהאַן און ביים באַקענען זיין כאַראַקטער, ווילט זיך אים אַלעמאָל פאַרשטעלן מיט אַ פראַגע־צייכן: דזשעק כהן!?

חבר קאַהאַן איז געקומען צו אונדזער באַוועגונג מיט אַביסל „פאַרשפּעטיקונג". ער איז מיט איר נישט אויפגעוואַקסן און אוודאי נישט געלייגט אירע גרונט־שטיינער. במילא האָט ער זיך אויך איינגעשפּאָרט יענע שפּאַנענדיקע יוגנט־איבערלעבונגען, וואָס זיינען אָפּטמאָל באַגלייט געוואָרן פון רייצונגען און קאַמפּס־לוסטן. געקומען צום „פאַרבאַנד" אין זיין פולער אויסגערייפטקייט — אין ער אויך פריי פון יענע זכרונות, וואָס לאָזן טיילמאָל נישט אַריבערשפּרייזן אַמאָליקע וואונדן און פאַרדרוסן.

אונדזער באַוועגונג אין לאָס אַנדזשעלעס האָט זיך ביי אונדז קונה־שם געווען מיט איר ציכטיקער גרופּע האַרציקע יידן, וואָס יעדער פון זיי האָט אַ לאַנג־יעריקן סטאַזש און דערפאַרונג; אָבער דאָך האָט חבר קאַהאַן גאָר שנעל דער־גרייכט די מזרח־וואַנט, טראָץ זיין „פאַרשפּעטיקן". פאַר די חברים אין לאָס אַנדזשעלעס, איז אַפילו איבעריק צוצוגעבן, אַז ער האָט זיך דערצו נישט געשפּאַרט; נישט אַדורכגעשלאָגן זיך דעם וועג מיט „פייער און פלאַם". אדרבא: געקומען איז ער מיט זיין שטיל קול, מיט דער עניוות פון אַן אָנהויבער — און פון דעסט־וועגן איז באַלד געוואָרן אַזוי זעלבסטפאַרשטענדלעך און נאַטירלעך: ער געהערט צו די געציילטע, וואָס מ'מוז אָנטרויען די וויכטיקסטע פּאָזיציעס.

חבר קאַהאַן האָט „איינגענומען הערצער" מיט זיין פשטות. אָבער דאָס אליין וואָלט געווען צו ווייניק, ווען ער ברענגט נישט מיט זיינע זעלטענע קוואַליפיקאַציעס: זיין איינגעבוירענע אינטעליגענץ, די וואָגיקע סאָלידקייט, דעם קיל־איבערצייגנדיקן ישוב־הדעת און דעם געזונטן שכל הישר. אפילו די שווערסטע ענינים ווערן אָנגענעם, בעת מ'שמועסט וועגן זיי מיט חבר קאַהאַן.

דער „פאַרבאַנד" — נישט בלויז אין קאַליפאָרניע — האָט ממש זוכה־בגורל געווען, ביים אַריינציען אים אין די פאַרבאַנד־רייען. ס'איז צוגעקומען דער באַוועגונג נאָך אַ פּראַקטישער מח; אַ האַרציקער מענטש, וואָס לאָזט די באַהאַצטקייט קאָנטראָלירט פון חשבון — און וואָס זיין באַרעכנטקייט וועט קיינמאָל נישט שטיין אין וועג דער נאַציאָנאַלער עמאָציע. אָבער נישט ווייניקער זכות האָט חבר קאַהאַן געהאַט דערמיט, וואָס ער האָט פאַר זיך געפונען אַזאַ אָרגאַניזאַציע, פאַר וועלכער ער איז אַזוי־ווי געבוירן געוואָרן.

כאַהאַן אַן אַלטע שאלה: ווען איז אַ שידוך — אַ גליקלעכער? און דער ענטפער איז: וועןביידע צדדים שפירן דאָס גאַנצע לעבן, אַז זיי האָבן געכאַפּט אַ מציאה. פון דעם שטאַנדפונקט מעג מען זאָגן, אָן שום גוזמא, אַז דער „שידוך" צווישן חבר קאַהאַן און דעם פאַרבאַנד איז גאָר גליקלעך און געראָטן. ס'לאָזט זיך שוין פשוט נישט גלויבן, אַז זיי האָבן אַמאָל געקענט זיין צעטיילט און גיין באַזונדער.

דעם כבוד צו זיינע 65 יאָר האָט חבר קאַהאַן באמת כשר פאַרדינט — און „אַ כשר פאַרדינסט" איז אין אונדזערע באַגריפן „יגיע כפיך כי תאכל". חבר קאַהאַן האָט קיינמאָל נישט פּרעטענדירט אויף קרוינען, וואָס געהערן נישט צו אים; האָט זיך אויך קיינמאָל נישט געיאָגט נאָך הויכע אויסגעשרייען לכבוד זיין פּער־זאָן. ער איז, אַזוי צו זאָגן, צווישן די האָרעפּאַשניקעס פון דער באַוועגונג — און ער האָרעוועט אויס, מיטן פאַרשטייענדיקסטן שמייכל, יעדער טאָג און אויפטו.

וואָס קען איך אים ווינטשן צו זיינע 65 יאָר? בלויז דאָס, וואָס דער בעל־התהלים אַליין האָט פאַרשריבן אויף דער קאָנטאָ פון אַזעלכע מענטשן ווי ער: אשריך וטוב לך! זאָל אייך זיין וואויל און גוט אויף נאָך לאַנג־לאַנגע יאָרן מיט אונדז, ליבער חבר יעקב קאַהאַן!

מנשה אונגער

יעקב קאַהאַן, דער מענטש

(באַגריסונג)

„העסקנות הצבורית היא מצוה רבה, מי שנשבע לא לקבל על עמצו שום עסקנות צבורית, בפרט בענינים הנוגעים להצלת נפשות, הרי נשבע לבטל מצוה, והשבועה אינה חלה עליו ומחייבתו" (משפט שמואל, סימן י' ס"ג, אויך הרשד"ם חלק יורה דעה, סימן י' קנ"ח).

אין יידיש: געזעלשאַפטלעכע אַרבעט איז אַ גרויסע מצוה. ווער עס שווערט, אַז ער וועט אויף זיך נישט נעמען קיין שום געזעלשאַפטלעכע טעטיקייט, בפרט וועגן ענינים, וואָס זיינען נוגע צו ראַטעווען נפשות, שווערט ער מבטל צו מאַכן אַ מצוה, איז די שבועה נישט חל אויף אים און ער דאַרף זי נישט אויספירן.

נישט יעדער איינער וויל האַלטן פון דער דאָזיקער מצוה, נישט יעדער איינער פאַרשטייט די וויכטיקייט פון געזעלשאַפטלעכער טעטיקייט, בפרט נאָך ווען מען קומט אין אַ נייער שטאָט, וואָס די מערסטע יידיש־ריידנדיקע יידן, זיינען געקומען לעבן גרינגער „ריטייערטע", און מען וויל זיך לעבן לייכטער, איז דאָס אָנפירן מיט געזעלשאַפטלעכער אַרבעט גאָר אַ גרויסער עול און נישט יעדער וויל מקיים זיין אָט די דאָזיקע מצוה.

אַנדערש איז אונדזער פריינט יעקב קאַהאַן. ער האָט פאַרדאָפּלט זיין גע־זעלשאַפטלעכע אַרבעט פון זינט ער איז געקומען זיך באַזעצן אין לאָס אַנדזשע־לעס.

אין משך פון מיין קורצן באַזוך אין ל. א. דעם לעצטן זומער, איז מיר אויסגעקומען זייער אָפט זיך צו באַגעגענען מיט פריינט יעקב קאַהאַן. איך האָב געזען, אַז דער מענטש איז דורכגעדרונגען מיט אַלע פּראָבלעמען פון יידיש־געזעלשאַפטלעכן לעבן און וויטיקט די ווייטיקן פון יידישן פאָלק און וויל העלפן זיי לייזן.

זיין אַ פּאָרזיצער פון שטאָט־קאָמיטעט פון נאַציאָנאַלן אַרבעטער פאַרבאַנד, אין אַזאַ שטאָט ווי לאָס אַנדזשעלעס, איז נישט פון די גרינגע זאַכן.

דער פאַרבאַנד האָט נאָך היינט די זעלבע אויפגאַבעס און התחייבותן ווי ער האָט געהאַט מיט אַ פופציק יאָר צוריק בעת דער פאַרבאַנד האָט געקראָגן דעם טשאַרטער.

מיט רעכט שרייבט אונדזער נעאָ־קלאַסיקער דוד פּינסקי, אַז די געשיכטע פון נאַציאָנאַלן אַרבעטער פאַרבאַנד איז די געשיכטע פון דערהויבונג: „וועלן באַפרייאונג פאַר דעם אַרבעטנדיקן מענטש און וועלן גאולה פאַר דעם יידישן פאָלק."

אָט די דאָזיקע צילן זיינען נאָך היינט גילטיק פאַר דעם פאַרבאַנד אין אַמעריקע בכלל און אין לאָס אַנדזשעלעס בפרט.

אַ גרויס פעלד פון יידישע טעטיקייטן איז נאָך פאַראַן, טאַקע דערציאונג און בילדונג פון די יידישע מאַסן דערוואַקסענע און געבן יידישע דערציאונג דעם יידישן קינד.

בעת איך האָב געהאַט די לאַנגע שמועסן מיט פריינד קאַהאַן צוזאַמען מיט שלמה האָכבערג, האָט זיך מיר דערמאָנט דער מאמר חז"ל „אין ממנים כממונים אנשים הרחוקים זה מזה בטבעם, כדי לאפשר עבודה שקטה והדדית" (ברכות דף נ"ה, עמוד א) — דאָס מיינט: מען באַשטימט נישט קיין פאָרשטייער, מענטשן וואָס זיינען זיך פרעמד בטבע איינער דעם צווייטן, כדי צו דערמעגלעכן, אַז די אַרבעט זאָל געטאָן ווערן רואיק און פריינטשאַפטלעך.

און תמיד ווען איך פלעג אַריינקומען אין אַ פאַרמיטאָג אין אָפיס פון פאַרבאַנד, האָב איך שוין געטראָפן פריינט יעקב קאַהאַן זיצן מיט שלמה האָכבערגן און באַהאַנדלען טאַקע רואיק און אויף אַ פריינטלעכן אופן פאַרשידענע פּראָבלעמען, וואָס זיינען נוגע דעם פאַרבאַנד.

און אַז דער פאַרבאַנד קאָן אָנווייזן אויף וויכטיקע דערגרייכונגען אין לאָס אַנדזשעלעס, איז גענוג צו געבן דעם ציפער פון טויזנט נייע מיטגלידער, וואָס ער האָט צוגעקראָגן אין די לעצטע יאָרן. אַזאַ ציפער איז נישט קיין קלייניקייט אין אונדזער געזעלשאַפטלעכן לעבן היינט צוטאָג.

מיר שטייען היינט פאַר אַ כוואַליע פון קולטור־אַסימילאַציע, פּונקט אַזוי ווי מיט אַ זיבעציק יאָר צוריק.

בעת דעם צוזאַמענפאָר פון דער יידישער סאָציאַליסטישער סעקציע, דע־צעמבער 1895, איז אין פאַרזאַמלונגס־זאַל געהאָנגען אַ גרויסע אויפשריפט מיט דער לאָזונג: „מיר זיינען קיינע יודן, זאָנדערן יידיש־שפּרעכנדע פּראָלעטאַריער". (זע „אמת", 10טן יאַנואַר, 1896).

אויף דעם אַכטן צוזאַמענפאָר פון די יידישע סאָציאַליסטן, אָפּגעהאַלטן דעם 24טן דעצעמבער, 1897, איז געהאָנגען אַן אויפשריפט: „מיר זיינען יידישע סאָציאַליסטן, אָבער נישט קיין סאָציאַליסטישע יידן" („אָוונטבלאַט", דעם 25טן דעצעמבער, 1897).

אין דעם אויפרוף פון די היינטיקע יידישע געווערקשאַפטן („היברו פעדע־רעישאָן אָוו לעיבאָר") ווערט געזאָגט: „מיר האָבן קיין יידן־פּראָגע נישט אין אַמעריקע. די איינציקע יידן־פּראַגע, וועלכע מיר אָנערקענען, איז די פּראַגע, אַז עס זאָל נישט קומען צו אַזעלכע יידן־פּראַגעס" . . . און „אָפּמעקן אַלע גרע־ניצן צווישן ייד און נישט־ייד אין דער אַרבעטער וועלט, איז איינע פון אונדזערע צילן" (ציטירט לויט פּ. גינגאָלד: אין זאַמלבוך „יידיש־נאַציאָנאַלער אַרבעטער פאַרבאַנד, 1946־1910", ניו יאָרק, 1946, זייט 343).

די זעלבע אַסימילאַציע־טענדענצן זיינען לײדער נאָך היינט פאַראַן אין אַ גאַר היבשער מאָס צווישן דעם גרויסן יידישן קבוץ אין אַמעריקע. נאָר זיי קומען מער נישט פון די „יידישע סאָציאַליסטן", נאָר פון דער אויפגעקומענער יידישער גביר'אָקראַטיע מכל המינים.

די גרויסע מאַסן אימיגראַציע אין אָנהייב פון דעם יאָרהונדערט, די ערשטע וועלט־מלחמה און די יאָרן נאָך דער מלחמה האָבן געבראַכט אַ שטראָם פון נייע קולטור־כוחות קיין אַמעריקע, וואָס האָבן שטאַרק באַווירקט דאָס יידישע לעבן אין אַמעריקע, און דער דריטער חורבן, דאָס אומברענגען זעקס מיליאָן יידן, דורך די דייטשן, ימח שמם, האָט אויפגערודערט די געמיטער פון יידישן פאָלק און זיי געמאַכט מער נאַציאָנאַל באַוואוסט.

אָבער גאָר אַ סך האָבן צוגעהאָלפן זיך אַנטקעגנצושטעלן די דאָזיקע אַסימילאַ־ציע־טענדענצן, די טויזנטער פריינט פון דער יידישער קולטור, ווי יעקב קאַהאַן איז אַ מוסטער פאַר זיי. זיי האָבן געהאָלפן, אַז עס זאָל זיך איינוואָרצלען אין יידישן לעבן אין אַמעריקע אַ נאַציאָנאַל יידיש געפיל. זיי האָבן געהאָלפן בויען דאָס יידישע היים־לאַנד אין ארץ ישראל און געהאָלפן דערגרייכן די יידישע מלוכה אין ישראל און זיי העלפן זי ביזן היינטיקן טאָג שטאַרקן און באַפעסטיקן.

אָבער אַ חוץ דעם, וואָס פריינט יעקב קאַהאַן איז פאַרנומען בלב ונפש אין די טעטיקייטן פון פאַרבאַנד און אַנדערע יידישע נאַציאָנאַלע אינסטיטוציעס, איז ער אויך אַלס יחיד, אַ מיטבויער פון דער יידישער ליטעראַטור.

מיר ווייסן אַלע ווי יעקב קאַהאַן העלפט אַ סך אין אַרויסגעבן יידישע ביכער פון אַ גרויסן יידישן דיכטער און פּראָזאַאיקער אין אַמעריקע, אָבער נישט בלויז איז ער אַ פריינט פון דער יידישער ליטעראַטור, נאָר ער איז אויך אַ פּערזענלעכער פריינט פון יידישע שרייבער. זיין הויז איז אָפן פאַר יעדן יידישן שרייבער, וועלכער קומט אויף אַ באַזוך קיין לאָס אַנדזשעלעס. דער שרייבער געפינט אין זיין היים אַ וואַרעמע קולטורעלע אַטמאָספערע און סביבה.

פריינט יעקב קאַהאַן, ווי איך האָב דאָס געזען מיט מיין אייגענער וויניקייט, איז אַ מכניס אורח און העלפט פאַרשפּרייטן די יידישע ליטעראַטור און קולטור.

אַ יובילײ איז אַ צייט־אָפּשניט, כאָטש מען איז נאָך יונג, ווי אונדזער פריינט יעקב קאַהאַן איז, דאַרף מען מאַכן אַ חשבון־הנפש און טאָקע זען, וואָס מען דאַרף נאָך אויפטאָן פאַר דעם יידישן ישוב אין לאָס אַנדזשעלעס.

ווינטש איך דעם יובילאַר, פריינט יעקב קאַהאַן, ער זאָל זיך אָנשעפּן מיט נייע כוחות און ענערגיע און העלפן בויען אַ פאַרצווייגט יידיש־קולטור לעבן אין לאָס אַנדזשעלעס און פאַרשטאַרקן די קולטור־טעטיקייט צווישן אונדזערע יידישע יידן אין שטאָט.

מיין ליבער איינציקער ברודער:

מיין האַרץ איז אָנגעפילט מיט גרויס פרייד, וואָס מיר האָבן זוכה געווען צו פייערן דיין 65־יאָריקן געבוירנטאָג. דיין שמחה איז אויך מיינע.

שווער איז געווען אונדזערביידנס לעבן.

דו ביסט אַלט געווען צוויי יאָר און איך זיבן, ווען מיר האָבן פאַרלוירן אונדזער ליבן פאָטער. אַלס קינדער יתומים, האָבן מיר שוין פון אונדזערע יינגסטע יאָרן געמוזט שווער אַרבעטן, אויף העלפן אונדזער משפחה.

שפּעטער שוין אין די רייפע יאָרן, זיינען מיר געצוואונגען געוואָרן צו פאַרלאָזן אונדזער אַלטע היים און דאָס לעבן האָט אונדז צעשיידט אויף אַ גרויסן מרחק: דיך אין אַמעריקע און מיך אין פראַנקרייך.

דאָך זיינען אונדזערע ברידערלעכע הערצער און אידעאַלן געבליבן די זעלבע.

איך דאָ אין פראַנקרייך, דו אין דעם גרויסן אַמעריקע, אַרבעטן מיר ביידע לטובת ישראל און לטובת דעם יידישן כלל. דאָס טוען מיר, ווייל אַזוי זיינען מיר דערצויגן געוואָרן אין אונדזער אַלטער היים, וואו מען האָט אונדז באהויכט מיט ליבשאַפט צום יידישן פאָלק.

איך ווייס און בין שטאָלץ אויף דיין מסירת־נפשדיקער אַרבעט, וואָס דו טוסט פאַר מדינת ישראל און פאַר אונדזערע לאַנדסלייט אין ישראל. איך ווייס אויך, אַז דו ביסט אַרומגערינגלט מיט טייערע אַמעריקאַנער יידן, וועלכע זיינען דיינע פריינד.

איך דריק אויס מיין האַרציקן דאַנק אַלע געזעלשאַפטן און פריינד פאַר דער ליבע און סימפּאַטיע, וואָס זיי ווייזן אַרויס פאַר דיר און נעמען אָנטייל אין דיין שמחה.

צו דיין פייערונג פון דיין 65־יאָריקן געבוירנטאָג, שיק איך דיר איבער מיינע בעסטע ברידערלעכע ברכות, ווי אויך דיין ליבער משפחה. זאָלסט נאָך זוכה זיין צו האָבן צוזאַמען מיט דיין משפחה אַ סך געזונטע יאָרן פון נחת און פרייד, זאָלסט נאָך קענען ווייטער פאָרזעצן דיין פרוכטבאַרע אַרבעט, לטובת הכלל און לטובת מדינת ישראל.

אויב מיין געזונט וועט מיר דערלויבן, וועט עס פאַר מיר זיין אַ גרויסע פרייד צו קענען פערזענלעך אָנטייל נעמען אין דיין גרויסן יום־טוב. ווען חלילה ניט, זאָלן די דאָזיקע ווערטער דיר געווידמעט, דינען אַלס דערמוטיקונג פאַר דיין ווייטערדיקער געזעלשאַפטלעכער טעטיקייט.

דאָס ווינטשט דיר פון טיפן האַרצן דיין עלטערער ברודער,

שמעלקע קאַהאַן

טייערער אָנקל יאַנקל קאַהאַן:

אינם פילפאַרביקן געוועב פון ברכות, וואונטשן און גראַטו־לאַציעס פון דיינע פילע פריינד, פאַרערער און לאַנדסלייט צו דיין 65טן געבוירנטאָג און לאַנגיאָריקער איבערגעגעבענער כלל־אַר־בעט, דערלויב מיר אַלס איבערגעבליבענער צווייגל פון אונדזער גרויסן פאַמיליען־בוים, דיר איבערצוגעבן מיין באַשיידענע ברכה צו דיין־אונדזער גרויסער שמחה. זאָל דיר גאָט געבן אריכת ימים, קראַפט און גייסטיקע כוחות פאַר ווייטערדיקער פרוכטבאַרער אַרבעט לטובת הכלל עד מאה ועשׂרים צוזאַמען מיט דער טאַנטע רעי.

מיט שטאָלץ קוקן מיר אויף דיין טעטיקייט, פון וועלכער מיר שעפן טרייסט און אויפמונטערונג, אינם טראַגישן גורל פון אונדזער משפחה. דער ליכטיקער שיין פון דיינע מעשים לטובת הכלל און מדינת ישראל, וועט אויך באַשטראַלן דעם אָנדענק פון מיין מוטער ע״ה, דיין שוועסטער, וועלכע איז דיר זייער ליב געווען, און בייטראָגן צו איר אומפאַרגעסלעכקייט.

דיין איבערגעגעבענע,

רות און מיין פאַמיליע

חולון, ישראל

רות איז חבר קאַהאַנס אַ פלימעניצע, זיין שוועסטערס אַ טאָכטער. צו דרייצן יאָר איז רות פאַרשלעפט געוואָרן פון די נאַציס אין אַ קאָנ־צענטראַציע־לאַגער. על־פּי־נס איז זי מיט נאָך אַ שוועסטער געבליבן לעבן.

נאָך דער באַפרייאונג האָט חבר קאַהאַן געוואָלט איר אַריבערברענגען קיין אַמעריקע. זי האָט אויסגעקליבן ישראל, וואו זי האָט חתונה געהאַט און אויפגעבויט אַ משפחה.

די רעדאַקציע

דוד גאָרדאָן

אונדזער דזשעק קאַהאַן —

(צו זיין 65טן געבוירנטאָג)

מיר, די לאַנדסלייט פון דזשעק קאַהאַנס געבוירנשטאָט ביאַלע־פּאָדלאַסקי, פילן צו אים אַ ספּעציעלע צוגעבונדנקייט, ליבשאַפט, פריינטשאַפט און דרך ארץ. און מיר זיינען שטאָלץ מיט אונדזער לאַנדסמאַן. ווער נאָך ווייס מערער וועגן דזשעק קאַהאַן, ווי מיר, די ביאַלער.

אויב מיר יידן האָבן אַריסטאָקראַטיע, שטאַמט דזשעק קאַהאַן פון דער אמתער יידישער אַריסטאָקראַטיע. דזשעק קאַהאַן קומט פון איינער פון די שענסטע חסידי־שע פאַמיליעס אין פוילן, ספּעציעל פון זיין מוטערס צד — די משפחה שחור.

רב נח שחור האָט זיך משדך געווען מיטן גערער „הויף" און חיים בערלין, דער עלטסטער זון פון דעם גרינדער פון דער וואָלאָזשינער ישיבה, איז אויך פון דזשעק קאַהאַנס משפחה. דאָ איז נישט דער פּלאַץ אויסצורעכענען זיין גאַנצע יחוס־קייט. עס איז געווען אַ משפחה, וואָס איז געווען דער אָנפירנדיקער כח פון די קהילות אין אַ צאָל שטעטלעך אין פוילן.

הגם קאַהאַנס משפחה איז געווען נגידיש, האָט ער אַליין נאָך אין זיין קינד־הייט דערפילט דעם טעם פון ליידן. ווען זיין פאָטער איז אַוועק פון דער וועלט, האָט ער געלאָזן אַ פרוי מיט פינף קינדער, פון וועלכע דזשעק איז געווען דער יינגסטער.

ער האָט געהאַט אויף זיך די השגחה פון ראש פון דער „דינאַסטיע", דער גרויסער למדן, זיין פעטער ר׳נח, דעם גערער רבינס שוואָער. רב נח האָט געהערט צו די גרויסע חסידישע פּערזענלעכקייטן אין פוילן.

פון זיין פעטער ר׳נח און זיין סביבה שעפּט דזשעק קאַהאַן דעם חסידישן ברען און ענערגיע און די גוטע מידות.

ס׳איז דערפאַר נישט קיין וואונדער, וואָס דזשעק קאַהאַן האָט זיך געשאַפן אַ נאָמען נישט נאָר אין לאָס אַנדזשעלעס, נאָר איבער גאַנץ אַמעריקע; אַ נאָמען פון אַ פּעאיקן, פאַראַנטוואָרטלעכן און רעאַליסטישן פירער פון דער ציוניסטישער אַרבעטער באַוועגונג, באַזונדערס אין די רייען פון יידיש נאַציאָנאַלן אַרבעטער פאַרבאַנד. דזשעק קאַהאַן גיט אַוועק פאַר זיין געזעלשאַפטלעכער אַרבעט אַ סך צייט, מי און אויך געזונט. ווי אַ מענטש מיט אַ גרויסער אחריות, איז ער שטענדיק דערפאָלגרייך אין אַלץ, וואָס ער נעמט זיך אונטער.

צו זיין 65טן געבוירנטאָג ווינטשן מיר אונדזער לאַנדסמאַן, דעם פּרעזידענט פון דעם ביאַלער הילפס־פאַראיין, דזשעק קאַהאַן, נאָך אַ סך געזונטע, גליקלעכע יאָרן צוזאַמען מיט זיין פרוי, רעי.

מיר דריקן אויס אונדזער האַרציקן דאַנק דעם יידיש נאַציאָנאַלן אַרבעטער פאַרבאַנד פאַר איינאָרדענען דעם באַנקעט לכבוד דעם 65טן געבוירנטאָג פון דזשעק קאַהאַן, וואָס ער האָט זיך ערלעך פאַרדינט.

הלוואי וואָלטן געווען אַ סך מערער דזשעק קאַהאַנס, וואָלט אונדזער וועלט געהאַט אַ שענער פּנים און זי וואָלט געווען אויך אַ בעסערע וועלט.

מ. י. פייגענבוים (רמת-גן)

אונדזער בן-עיר, יעקב קאַהאַן

אין מיין קינדערישן זכרון איז געבליבן איינגעקריצט די געשטאַלט פון אַ שיינעם בלאָנדן יונגערמאַן, וואָס איז תמיד געווען עלעגאַנט געקליידט. איך פלעג אים פון צייט צו צייט זען אָנטיילנעמען אין בלימל־טעג (פאַרקויף פון בלומען־אָפּצייכענונגען), וואָס פלעגן איינגעאָרדנט ווערן אין אונדזער שטאָט לטובת פאַרשיידענע מוסדות. מיט אַ מאָל איז אָט דער יונגערמאַן פאַרשוואונדן פון אונדזער געבוירנשטאָט ביאַלע־פּאָדלאַסקי.

אין די שפּעטערדיקע יאָרן, ווען איך בין אריין אין לעבן, אָנגעהויבן באַקענען פאַמיליעס און מענטשן אין שטאָט, בין איך געוואויר געוואָרן, אַז דער בלאָנדער יונגערמאַן איז יעקב קאַהאַן, וואָס שטאַמט פון אַ גאָר יחוסדיקער משפּחה.

יעקב קאַהאַן אין שוין אין זיין יוגנט געווען געזעלשאַפטלעך טעטיק. דאָס איז אויסגעפאַלן אין דער תקופה פון דער ערשטער וועלט־מלחמה און אין די ערשטע יאָרן פון דער פּוילישער מלוכהשאַפט. דאָס איז געווען אַ תקופה, ווען עס האָט זיך אויסגעדוכט, אַז עס קומט דער געגאַרטער פעלקער־פרילינג, און בתוכם אויך פאַר אונדז יידן. נישט לאַנג אָבער האָט אָנגעהאַלטן דער חלום. מיטן פאַרפעסטיקן זיך פון דער פּוילישער הערשאַפט זענען די פרילינגס־טרוימען צערונען. די יידישע יוגנט, וואָס האָט באַנומען די לאַגע, האָט גענומען דעם וואַנדערשטעקן. צווישן איר איז אויך געווען יעקב קאַהאַן.

פון צייט צו צייט פלעגט מען אין שטאָט הערן אַ גרוס פון יעקב קאַהאַן. צום ערשט פון בעלגיע און שפּעטער פון אַמעריקע.

יאָרן לויפן און ברענגען די צווייטע וועלט־מלחמה. די היטלער־שווערד האָט פאַרטיליקט די יידישע קהילות אין פּוילן, און צווישן זיי אויך אונדזער ביאַלער קהילה.

געציילטע זענען אַרויס פון היטלערס קאַלך־אויוון. געבליבן זענען זיי איינזאַמע און צעבראָכענע. די לאַנדסלייט מעבר לים האָבן געאיילט מיט הילף. אין דער ערשטער ריי צווישן זיי האָט זיך געפונען אונדזער בן־עיר, יעקב קאַהאַן.

מיר ביאַלער זענען געוואוינט געווען צום אַדרעס פון דער ביאַלער „סאָסייטי“ אין ניו־יאָרק. איצט נאָכן קאַטאַקליזם איז דערשינען אַ נייער אַדרעס, וואָס האָט זיך דערוואָרבן גרויס אָנזען און ליבע נישט נאָר ביי די לאַנדסלייט, נייערט אויך ביי דער יידישער געזעלשאַפט אין אַמעריקע. דאָס איז דער ביאַלער הילפס־פאַראיין אין לאָס אַנדזשעלעס, בראש פון וועלכן עס שטייט אונדזער יעקב קאַהאַן.

עס ווערט אונדז באַוואוסט, אַז דאָס קליינע הייפעלע ביאַלער אין קאַליפאָרניע האָט אָרגאַניזירט דעם ביאַלער הילפס־פאַראיין ערשט אין די מלחמה־יאָרן. דער שוואונג אָבער אין דער אַרבעט פון פאַראיין האָט זיך אָנגעהויבן מיטן מאָמענט, ווען קיין קאַליפאָרניע איז אָנגעקומען יעקב קאַהאַן, און ער האָט זיך געשטעלט בראש פון דעם פאַראיין.

די ביאַלער לאַנדסלייט אין קאַליפאָרניע זענען, אַדאַנק דער טעטיקייט פון יעקב קאַהאַן, פאַרוואַנדלט געוואָרן ממש אין אַ משפּחה.

די הילף וואָס דער פאַראיין אין קאַליפאָרניע האָט דערטיילט און דערטיילט די לאַנדסלייט אומעטום, וואו זיי געפינען זיך און נויטיקן זיך אין אונטערשטי־צונג, איז אין פאַרגלייך צו דער קליינער צאָל ביאַלער אין קאַליפאָרניע אַ גאָר באַדייטנדיקע און אַלזייטיקע. די הילף פון דעם קאַליפאָרניער פאַראיין צייכנט זיך אויס מיט איר אינטימקייט און וואַרעמקייט, ממש דער „מתן בסתר" פון דער אַלטער היים.

און יעקב קאַהאַן איז נישט נאָר טעטיק אין ביאַלער פאַראיין, נייערט ער איז מיט זיין גאַנץ וועזן אַריינגעטאָן אין דער געזעלשאַפטלעכער טעטיקייט אויף אַלע געביטן, און ראשית כל אין יידיש נאַציאָנאַלן אַרבעטער־פאַרבאַנד.

ווען איר בלעטערט די אויסגאַבן פון יידיש נאַציאָנאַלן אַרבעטער־פאַר־באַנד, וועט איר אָפט אָנטרעפן אויפן נאָמען פון יעקב קאַהאַן, וואָס ווערט דער־מאָנט ביי פאַרשיידענע געלעגנהייטן. דאָס פילט אָן זיינע לאַנדסלייט מיט שטאָלץ.

אונדזער חשבון בן־עיר יעקב קאַהאַן האָב איך באַקאַנט בעיקר דורך דעם בריוו־אויסטויש, וואָס מיר האַלטן אָן. עס איז ממש אַ גייסטיקער גענוס צו לייענען זיינע בריוו. פון די שורות פילט איר אַרויס אַ וואַרעם יידיש האַרץ, וואָס איז אַזוי עמפינדלעך אויף אונדזערע נויטן. איר זעט תמיד אַן אויסגע־שטרעקטע האַנט, וואָס איז גרייט צו העלפן יעדן איינעם. איר פילט ארויס זיין פרייד פון די ישראל דערפאָלגן.

און אַ כאַראַקטעריסטישער שטריך אין יעקב קאַהאַנס באַנעמונג. מיר זענען געוואוינט צום שפּרוך: „ווער עס האָט די מאה, האָט די דעה". יעקב קאַהאַן איז זייער ווייט פון אָט דעם דעוויז. געזעען האָבן מיר דאָס ביים אַרויסגעבן אונדזער „ספר ביאלה פּודלאסקה", וואו אַ סך האָבן זיך באַמיט צו זאָגן דעות, נישט זייענדיק דערצו באַרופן. יעקב קאַהאַן, וואָס איז שוין גראָד אַ מבין אויף אַ ספר, האָט בעת זיין וויילן אין ישראל און אין זיינע בריוו, כסדר באַמערקט: „מיר וועלן אייך העלפן ביים אַרויסגעבן דעם ספר, אָבער קיין דעה וועלן מיר אייך נישט זאָגן. מיר האָבן צוטרוי צום קאָמיטעט אין ישראל און פאַרלאָזן זיך אויף אים". און ער האָט געהאַלטן וואָרט. געשטיצט מיט אַ ברייטער האַנט און געווען גליקלעך, ווען דער „ספר ביאלה פּודלאסקה" איז דערשינען.

ווי געזאָגט, אונדזער באַליבטן בן־עיר יעקב קאַהאַן האָב איך באַקאַנט בעיקר פון אונדזער בריוו־וועקסל, און קלאָר, אַז מיינע אָנגעוואָרפענע שורות פּרעטענ־דירן נישט צו געבן אַ ריכטיק בילד און אַלזייטיקע אָפּשאַצונג פון אונדזער פאַר־דינסטפולן עסקן און פון זיין געזעלשאַפטלעכער טעטיקייט.

צו זיין 65טן געבוירנטאָג ווינטשן מיר אונדזער יעקב קאַהאַן, געזונט און נאָך לאַנגע יאָרן פון געזעלשאַפטלעכער אַקטיוויטעט, וואָס זאָל אים געבן באַ־פרידיקונג אין זיין לעבן.

משה רבאון, ישראל

אַ לעבן פול מיט מעשים טובים

יעקב קאַהאַן אַ פינף־און־זעכציקער! ס'גלויבט זיך קוים. איז ער דאָך נאָך אַזוי יונג, פול מיט ענערגיע און אומבאַגרענעצטן רצון צו טאָן וואָס מער מעשים מיט אַ גרויסן פאַרנעם. קיין טאַט איז נישט פאַר אים מינדערוועריק, ווען זי איז אַ גוטע, מיט אַ גוטער כוונה און דערנענטערט אפילו מיט איין טריט צום ציל.

אַזוי האָב איך ווידער אַנטדעקט יעקב קאַהאַן נאָך צענדליקער יאָרן פון איבעררייס, ווען מיר האָבן ביידע פאַרלאָזט די אַלטע היים, וואו מ'האָט פאַרבראַכט די יוגנט יאָרן. צו ערשט איז דאָס געווען אין אַ בריוו־אויסטויש. אין יעדן בריוו האָט זיך געפילט אַ וואַרעם האַרץ, אַ לעכצן און זוכן נאָך מעשים, וואָס זאָלן העלפן הן דעם כלל און הן דעם יחיד. שפּעטער, ווען קאַהאַן איז געקומען צום ערשטן מאָל זען מיט אייגענע אויגן מדינת ישראל און איר אויפקום און אויפבוי, האָבן מיר זיך, נאָך אַ קנאַפּע 40 יאָר, ווידער געטראָפן. איך האָב דערזען דעם זעלבן יאַנקל קאַהאַן ווי אַמאָל, כמעט זיך נישט געענדערט און דורכגעגאַנגען אַזאַ לאַנגן וועג, אַ וועג נישט שטענדיק קיין גלאַטער און לייכטער.

ס'איז פאַר מיר געשטאַנען אַ מאַן מיט אַ גרויסער ציוניסטישער התלהבות, מיטגעבראַכט פון דער אַלטער היים, אַן אינערלעכע התלהבות, אָן פראַלעריי און רעש, וואָס זוכט זיך אויסצוגיסן אין מעשים.

יעקב קאַהאַן האָט פון זיינע גוטע מעשים געשעפּט חיות. ער האָט געזוכט ביי וואָס זיך אָנצוקניפּן, כדי ווייטער פאָרצוזעצן זיינע מעשים, פאַרשטאַרקן און פאַרמערן זיי. געזוכט און שטענדיק געפונען. און אַז זיין ציוניסטישע התלהבות האָט געזוכט אַ פּלאַץ פאַר פּעולה האָט זי עס געפונען דווקא אין נגב, וואו זיין געבענטשטע מיטאַרבעט איז אַממערסטן נויטיק.

ווען איך רעד וועגן יעקב קאַהאַן קאָן איך נישט פאַרבייגיין זיין טעטיקייט אַלס אַ לאַנדסמאַן. צווישן אַלע וויכטיקערע אַמטן, וואָס קאַהאַן פאַרנעמט אין לאָס אַנדזשעלעס, שטייט ער אויך אין דער שפּיץ פון דער לאַנדסמאַנשאַפט ביאַלאַ־פּאָדלאַסקאַ, אונדזער געבורט־שטאָט אין פּוילן. אַ דאַנק זיין באַזונדערער פעאיקייט און חכמה פון אַרומגיין מיט מענטשן, האָט קאַהאַן געשאַפן אַ קרייז פון מיט־אַרבעטער, וואָס געפינען אַ תענוג אין זייער מיטאַרבעט. דעריבער איז די לאָס אַנדזשעלעסער גרופּע די צוזאַמענגעבונדנסטע, ביי וועלכער ס'הערשט אַ בשלום־דיקע צוזאַמענאַרבעט. דאָס איז די השפעה פון יעקב קאַהאַן.

וואָס ס'צייכנט באַזונדערס אויס די לאָס אַנדזשעלעסער לאַנדסמאַנשאַפט און שטייגט איבער אַלע אַנדערע, איז אַ באַזונדער געביט פון טעטיקייט אין צוגאָב צו אַלע אַנדערע געביטן, וואָס זי האָט זיך אויסגעקליבן: אויסהאַלטן אַ ספּעציעלן סקאָלערשיפּ־פאָנד פאַר קינדער, וואָס נויטיקן זיך אין הילף צו זייער לערנען. מיט אַ באַזונדער איבערגעגעבנקייט זאָרגט און פלעגט יעקב קאַהאַן דעם פאָנד און פאַרשטאַרקט אים פון יאָר צו יאָר.

ס'איז אַ כבוד פאַר אונדזערע לאַנדסלייט אין לאָס אַנדזשעלעס צו האָבן יעקב קאַהאַן אין זייער שפּיץ.

איך ווינטש אים, אַז ער זאָל נישט אָפּגעשוואַכט ווערן און נאָך לאַנגע, לאַנגע יאָרן אָנגיין מיט זיין גאָט געבענטשטן פלייס און אַרבעט.

יצחק י. וויינראַט

— כשר פאַרדינטער כבוד

צו יעקב קאַהאַנס 65־יאָריקן געבוירנטאָג

דער יידיש נאַציאָנאַלער אַרבעטער פאַרבאַנד האָט אויך די גרויסע מעלה אין דעם יידיש געזעלשאַפטלעכן לעבן, פון אָנרעגן און סטימולירן חברים און אַנטוויקלען זייערע פעאיקייטן צו איבערנעמען פאַראַנטוואָרטלעכקייטן אין דער אַרבעט אויף כלערליי געביטן, אַרויסרוקן זיי צו ווערן פירנדיקע מענטשן און טראָגן אחריות פאַר פאָזיציעס און זיי אַנטוויקלען צו אַ גאַנץ היוכער מדרגה.

ווען יעקב קאַהאַן האָט זיך אַריבערגעצויגן קיין לאָס אַנדזשעלעס און גע־וואָרן אַ מיטגליד פון פאַרבאַנד, איז ער שנעל געוואָרן פון די מיטגרינדער פון בן־גוריון צווייג און איז אַזוי־אַרום מיטגעריסן געוואָרן און אַלץ מער אַריינ־געצויגן געוואָרן אין דער אַרבעט פון שטאָט־קאָמיטעט, וואו ער האָט מיט אַמתער איבערגעגעבנהייט און שווערער אַרבעט דורכגעפירט דערפאָלגרייך יעדן אַמט, וואָס ער האָט איבערגענומען. אין אַ גאָר קורצער צייט האָט ער דערגרייכט די שטופע פון איבערנעמען דעם העכסטן אַמט פון לאָקאַלן פאַרבאַנד — פאָר־זיצער פון שטאָט קאָמיטעט.

ווען קאַהאַן האָט איבערגענומען אָט דעם אַמט פון הויפט־פירער פון פאַר־באַנד, האָט ער ערשט דאַן באַוויזן זיין געטריישאַפט דורך שווערער אַרבעט כמעט יומם ולילה, און אויך דורך זיין פינאַנציעלער מיטהילף. אַלעמאָל אַלס דער ערשטער מיט אַ ברייטער האַנט, האָט ער באַוואויגן אַנדערע נאָכטאָן זיין ביישפיל. דאָס האָט געוואַלדיק דערהויבן די רעזולטאַטן פון פאַרשידענע אַקציעס און באַשאַפן אַ סך דרך־ארץ און ליבשאַפט צו חבר קאַהאַן.

חבר קאַהאַנס אַמביציע, אַז דער לאָס אַנדזשעלעסער פאַרבאַנד זאָל ווערן דער צווייט־גרעסטער אין צאָל איבערן לאַנד — איז, אַ דאַנק דער אינטעליגענ־טער און פעאיקער דירעקציע פון חבר שלמה האָכבערג, דער עקזעקוטיוו די־רעקטאָר פון פאַרבאַנד אין לאָס אַנדזשעלעס — דערמעגלעכט געוואָרן. היינט ציילט דער פאַרבאַנד אין לאָס אַנדזשעלעס אַרום 2,000 מיטגלידער מיט גרויסע רעזולטאַטן אויף אַלע געביטן פון יידיש געזעלשאַפטלעכן לעבן דאָ אין לאַנד און פאַר אַלע ארבעטן לטובת מדינת ישראל.

וואויל איז דער אָרגאַניזאַציע — בפרט אַ פאָלקס באַוועגונג — וואָס האָט אַזעלכע געטרייע, איבערגעגעבענע טוער ווי יעקב קאַהאַן אין דער הויפט אָנ־פירערשאַפט. איצט, צו זיין 65 יאָריקן געבוירנטאָג, ווינטשן אים אַלע חברים און חברות פון דער ציוניסטישער אַרבעטער באַוועגונג, וואו ער איז שטאַרק געאַכטעט און באַליבט אויך פאַר זיין ערנסטער חברשאַפט און וואַרעמער מענטש־לעכקייט, אַ סך יאָרן פון געזונט און פרייד און נחת סיי אין זיין פערזענלעכן לעבן און אויך אין דער אַרבעט לטובת עם ישראל און מדינת ישראל, צוזאַמען מיט זיין ליבער פרוי חברה רעי קאַהאַן און זיין זון.

חבר קאַהאַן, די אַרבעט לטובת אונדזערע אידייען איז זיס און באַפרידיקנדיק; עס גייט אַריין אין בלוט פון די, וואָס אַרבעטן באמונה פאַר דעם, וואָס איז זיי ליב און טייער. טאָ זייט אַקטיוו ביז 120 יאָר, ווי עס ווינטשן אייך פון גאַנצן האַרץ אַלע אייערע חברים, בפרט די וואָס קענען אייך נאָענט און שטייען מיט אייך ביי דער אַרבעט. חזק־חזק.

מאָריס דייטש

מיט חבר דזשעק קאַהאַן ביי דער אַרבעט

איך האָב זיך באַקענט מיט חבר דזשעק קאַהאַן מיט אַ צענדליק יאָר צוריק, ביי דער גרינדונג פון בן־גוריון צווייג. פון יענער צייט אָן שטיי איך מיט אים ביי דער אַרבעט פון פאַרבאַנד.

אַ סך מאָל שטעלט מען די פראַגע: וואָס זיינען די סיבות, וואָס האָבן געבראַכט דזשעק קאַהאַן אין די פאָדערשטע רייען פון פאַרבאַנד אין לאַס אַנדזשע־לעס און אים דערבראַכט צו שטיין בראש פון דער פירערשאַפט און זיין זייער דערפאָלגרייך? עס זיינען דאָך פאַראַן אין פאַרבאַנד און אין דער באַוועגונג בכלל צענדליקער און צענדליקער חברים, וואָס גיבן אַוועק צייט, מי, איבער־געגעבנקייט און געטריישאַפט, און דאָך האָבן זיי נישט דערגרייכט צו דער פאָזיציע און אָנזען, וואָס עס האָט חבר דזשעק קאַהאַן.

דער ענטפער, דוכט מיר, ליגט אויף דער האַנט: עס איז זייער זעלטן צו טרעפן אַ מענטשן ווי עס איז אונדזער יובילאַר, מיט אַן איינגעבוירענער אינטעליגענץ און אינטואיטיוון חוש פאַר פירערשאַפט. עס קומט נאָך צו דער שטריך פון געוואָלטיקער איבערגעגעבנקייט און געפיל פון פאַראַנטוואָרטלעכקייט פאַר דער אַרבעט וואָס ער נעמט זיך אונטער.

אָט דאָ, לויט מיין מיינונג, ליגט דער ענטפער פאַר זיין דערפאָלג און גרויסע דערגרייכונגען.

אין די יאָרן ווען ער איז נאָך געווען אַ פשוטער „סאָלדאַט" און אין די לעצטע פיר יאָר, וואָס ער איז פאָרזיצער פון שטאָט־קאָמיטעט, איז אין פאַרבאַנד פאָר־געקומען אַ גרויסער אויפשוואונג און וואוקס אויף אַלע געביטן: אָרגאַניזאַ־טאָריש, אין דער קולטור־אַרבעט, טעטיקייטן לטובת ישראל־פאָנדן און אַנדערע געביטן פון אַרבעט. עס איז אַלעמאָל געווען אַ פרייד צו זען די מחנה חברים און חברות, וואָס האָבן נאָכגעפאָלגט זיין ביישפיל. דאָס האָט געבראַכט מזל־ברכה אין דער אַרבעט פון פאַרבאַנד, און לאָס אַנדזשעלעס ווערט איצט פאַר־רעכנט אַלס די צווייטע שטאָט אין לאַנד מיט אירע דערגרייכונגען אויף אַלע געביטן.

חבר קאַהאַן אַלס חבר און מענטש, איז גאָר אַ באַזונדער קאַפּיטל, מיט וואָס דער פאַרבאַנד האָט אַלעמאָל שטאָלצירט. ער האָט אַלעמאָל אַרויסגעוויזן אַן אינטערעס אין דעם וואוילזיין פון יעדן חבר אַלס יחיד. אַלעמאָל געווען גרייט, ביי אַלע אַקציעס, צו געבן מיט אַ ברייטער האַנט און אַ וואַרעם האַרץ.

זאָג איך אייך, חבר קאַהאַן, צו אייער 65טן געבוירנטאָג: עס איז געווען און עס איז אַ פרייד און אַ פאַרגעניגן צו שטיין מיט אייך ביי דער אַרבעט. גיב איך אייך מיינע וואַרעמסטע ברכות און ווינטש אייך לאַנגע, געזונטע יאָרן מיט פרייד, נחת און גליק.

פיליפ ברווידי

צו חבר דזשעק קאַהאַנס 65טן געבוירנטאָג

פאַר דעם לעצטן צענדליק יאָר האָט חבר דזשעק קאַהאַן פאַרנומען וויכטיקע פּאָזיציעס אין דער אַרבעט פון פאַרבאַנד בכלל און אין דעם שטאָט־קאָונסיל בפרט.

אָבער איצט, אַ פאָר שטריכן פון בילד פון דעם פּאָרזיצער פון שטאָט־קאָמיטעט פון פאַרבאַנד אין לאָס אַנדזשעלעס.

די פיר יאָר וואָס חבר קאַהאַן איז פּאָרזיצער פון שטאָט־קאָמיטעט, האָט ער געהאָלפן אַריינשרייבן אַ רייך קאַפּיטל אין דער געשיכטע פון פאַרבאַנד.

בלויז צו דערמאָנען צוויי זאַכן אַלסביישפּיל: אָרגאַניזאַטאָריש איז די מיטגלידערשאַפט אַריבערגעשטיגן די צאָל 2000 — כן ירבו; ער האָט אַריינגעלייגט אַ סך מי און ענערגיע ביים איינפירן אין פאַרבאַנד די קראַנקן־ פאַר־זיכערונג פון „בלו קראָס״ און „בלו שילד״. אויף אים איז זייער צוגעפּאַסט די מימרא: העוסקים בצרכי ציבור באמונה. דערפאַר האָט ער אומגעהויער פיל בייגעטראָגן צום אויפשטייג פון פאַרבאַנד אין דער היגער יידישער געזעלשאַפט־לעכקייט.

ביי יעדער אַרבעט איז ער פון די ערשטע. זיין קומען אומעטום און זיין גיין פאָראויס אין אַלע אונדזערע קולטור און געזעלשאַפטלעכע אונטערנעמונגען, האָט אונדז אַלעמען געדינט ווי אַ ביישפּיל, וואָס דאָס איז אַזוינס צו זיין, נישט נאָר אַ נאה דורש, נאָר אויך אַ נאה מקיים. דערמיט האָט ער מיטגעריסן אַנדערע און באַאיינפלוסט חברים צו מעשים.

דזשעק קאַהאַן געהער צו די טוער, וואָס נעמט זיינע התחייבותן זייער ערנסט. אויף אים קען מען זאָגן בפה מלא, אַז ער האָט דעם פאַרבאַנד אין האַרצן. דער־פאַר וועט איר פון אים קיינמאָל נישט הערן קיין פראַזן, וואָס האָבן נישט קיין דעקונג. זיין מאָטאָ איז: „עת לעשות.״

די קוואַליטעט פון אַ פּאָרזיצער איז נישט נאָר אין דעם, וואָס ער טוט אַליין, נאָר גאָר וויכטיק איז, ער זאָל קענען אָנפירן מיט דער אַרבעט, געבן איניציאַטיוו און טראָגן דעם עול, אַז די אַרבעט זאָל געטאָן ווערן. חבר דזשעק קאַהאַן האָט אין זיך דעם אינערלעכן רצון צו טראָגן דעם עול פון זיין אי אַ פירער, אי אַ טוער. ער באַזיצט ענערגיע, זעלבסט־צוטרוי און אַ קלאָרן גראַדן שכל און אינטעליגענץ, אָט די דאָזיקע אייגנשאַפטן און אַ צולאָג נאָך, זיין הומאָר, זיינען גורם, אַז אַלץ וואָס ער נעמט אונטער זאָל דורכגעפירט ווערן בשלימות. דאָס רופט אַרויס ביי חברים דעם גרעסטן רעספּעקט צו אים.

איך האָב וואו געלייענט, אַז ווען די אויטאָריטעט פון אַ מנהיג ווערט אָפּגעהיט, און פון דער אַנדערער זייט, ווען דער מנהיג ווייזט ארויס רעספּעקט צו זיינע מיטמענטשן, דאַן קענען אויפגעטאָן ווערן וואונדער אויף אַלע געביטן. חבר קאַהאַן געהער צו די פּירנדיקע חברים אין פאַרבאַנד, וואָס רופט אַרויס דרך ארץ צו זיך און ווייזט אַרויס באַציאונג צו די חברים, וואָס אַרבעטן מיט אים. דאָס האָט אַ סך געהאָלפן דערצו, אַז דער פאַרבאַנד זאָל פאַרנעמען אַן אָנגעזעען אָרט אין דער יידישער געזעלשאַפטלעכקייט אין לאָס אַנדזשעלעס. ווען עס וועט אַמאָל געשריבן ווערן די געשיכטע פון פאַרבאַנד אין לאָס אַנדזשעלעס, וועט חבר קאַהאַן זיכער פאַרנעמען אַ אָנגעזען אָרט ביי דער מזרח־וואַנט.

עס פאַרשאַפט מיר אַ סך פרייד, וואָס איך בין געווען אין די לעצטע יאָרן זייער נאָענט מיט חבר קאַהאַן אין דער אַרבעט פון פאַרבאַנד און האָב הנאה געהאַט פון זיין פריינדשאַפט.

איצט, צום יום־טוב פון זיין 65טן געבוירנטאָג, דריקן מיר אויס אונדזער אָנערקענונג און טיפע דאַנקבאַרקייט פאַר זיינע גרויסע פאַרדינסטן פאַר אונדזער פאַרבאַנד אין לאָס אַנדזשעלעס.

מיר ווינטשן אים מיט זיין ליבער חברה רעי און זיין זון, נאָך אַ סך, אַ סך יאָרן פון פרוכטבאַרער טעטיקייט לטובת דעם פאַרבאַנד, מדינת ישראל און פאָלק ישראל.

י. ווײַנשטיין

מײַן מיטאַרבעט מיט דזשעק קאַהאַן

מײַן ערשטע באַגעגעניש מיט חבר קאַהאַן איז געווען אין „אונדזער קעמפּ", בײַ אַ קאָנפערענץ פון דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיווע. דאָס איז געווען אין דעם חודש סעפּטעמבער, 1960.

אין יאַנואַר 1961 האָב איך געקראָגן אַן אײַנלאַדונג פון דעם פאַרבאַנד שטאָט־קאָמיטעט צו קומען העלפן אָנצופירן אַ מיטגלידער־אַקציע אין לאָס אַנדזשעלעס. איך האָב די אײַנלאַדונג אָנגענומען.

איך בין אָנגעקומען אין לאָס אַנדזשעלעס דעם 5טן מאַי, 1961 און זיך גלײַך געשטעלט צו דער אַרבעט. מיט עטלעכע טעג שפּעטער נאָך מײַן אָנקומען, האָבן מיר זיך דערוואוסט אַן אומדערוואַרטעטע פּאַסירונג: חבר האָכבערג איז געוואָרן קראַנק.

אָט דאָ קומט אַרײַן חבר דזשעק קאַהאַן מיט זײַן חברישער באַציאונג. ער האָט קיין צײַט נישט פאַרלוירן און גלײַך איבערגענומען אַלע פונקציעס פון דעם פאַרבאַנד שטאָט־קאָמיטעט.

צום אַלעם ערשטן, די אײַנפירונג פון „בלו קראָס". עס איז געווען אַן אַרבעט, וואָס האָט געפאָדערט לאַנגע שטונדן פון אָנשטרענגונג. אַ דאַנק זײַן עקשנות און מיט דער מיטהילף פון אַ קלײנער צאָל חברים, איז דער גרויסער אויפטו פון דער אײַנפירונג פון „בלו קראָס" אין פּראַקטישן לעבן פאַרווירקלעכט געוואָרן.

חבר קאַהאַן פאַרמאָגט די אײגנשאַפט, וואָס רופט אַרויס דרך־ארץ און ליבשאַפט בײַ אַלעמען, סײַ בײַ די חברים פון אונדזער באַוועגונג, ווי אויך בײַ מענטשן פון דעם שטאָטישן געזעלשאַפטלעכן לעבן אין לאָס אַנדזשעלעס. זײַנע בײַטראָגן צו אַלע געלט־זאַמלונגען זײַנען באַדײַטנדיק. ער גיט מיט אַ ברײטער האַנט. זײַן גרײטקייט צו העלפן מענטשן איז אומבאַגרענעצט.

חבר קאַהאַן אינטערעסירט זיך מיטן פּערזענלעכן לעבן פון דעם אײנצלנעם חבר, אין פרײדן און חלילה אין לײדן.

בײַם באַנקעט וואָס ווערט געגעבן אין כבוד פון חבר קאַהאַן, וועלן אַרויס־געזאָגט ווערן זײער פיל שבחים. מעג מען אים מקנא זײַן, ווײַל קיין אײן וואָרט וועט נישט זײַן איבערגעטריבן, גיכער — נישט דערזאָגט. דאָס אַלײן איז אַ הויכע מדרגה.

נאָך מער מעג חבר קאַהאַן זײַן שטאָלץ, וואָס אַלס פּאָרזיצער פון דעם פאַרבאַנד שטאָט־קאָמיטעט פון לאָס אַנדזשעלעס וועט ער ברענגען אַ גרויסע מתנה צו דער 20טער פאַרבאַנד־קאָנווענשאָן און צו דעם 50טן פאַרבאַנד־יובל, הונדערטער און הונדערטער נײַע מיטגלידער, די גרינדונג פון דעם דר. ישראל בלומענפעלד צווײַג, וואָס זײַנען דערגרײכט געוואָרן אין פאַרלויף פון 18 חדשים צײַט. חבר קאַהאַן האָט אַ גרויסן חלק אין די דערגרײכונגען.

ווינטש איך אײַך און אײַער לעבנס־באַגלײטערין, חברה רעי קאַהאַן, פילע יאָרן מיט געזונט און נחת פון אײַערע אויפטואונגען ביז איצט. גאָט זאָל אײַך געבן כוח פאָרצוזעצן אײַערע געזעלשאַפטלעכע טעטיקייטן אין פאַרבאַנד, און איר זאָלט ווײַטער אָנהאַלטן אײַער געבענטשטע אײגנשאַפט פון אמתער חברשאַפט.

צו אייך, חבר יעקב קאַהאַן, וואָס שוין יאָרן שטייט איר בראש פון אונדזער פאַרבאַנד אין לאָס אַנדזשעלעס, אונדזערע וואַרעמסטע ברכות און אויסדרוק פון טיפער אַנערקענונג, פאַר אייערע גרויסע פאַרדינסטן פאַר אונדזער אָרגאַניזאַציע, וועלכע איר דינט שוין יאָרן מיט אַזוי פיל געטריישאַפט און ווירדע.

מי יתן, אַז איר, צוזאַמען מיט חברה רעי, זאָלט דאָס פאָרזעצן עד מאה ועשרים.

לאָס אַנדזשעלעסער שטאָט-קאָמיטעט

מאָריס דייטש, וויצע־פאָרזיצער **ש. האָכבערג, עקזעק. דירעקטאָר**

טייערער חבר יעקב קאַהאַן:

נעמט צו אונדזערע האַרציקסטע וואונטשן צו אייער 65־טן געבוירנטאָג. נאָך לאַנגע, געזונטע יאָרן זאָלט איר זוכה זיין צוזאַמען מיט אייער פרוי, חברה רעי קאַהאַן, צו שטיין בראש פון אונדזער אַרבעט אַזוי אומדערמידלעך און מיט דער זעלבער וואַרעמקייט און נאָך גרעסערע דערגרייכונגען ווי ביז איצט.

רחל, מאָריס, פייוול און דאָס אייניקל אברהם דייטש

פּרץ הירשביין צווייג 352
הוא יעמוד על הברכה!

לכבוד חבר דזשעק קאַהאַן צו זיין 65טן געבוירנטאָג.

גרויס זיינען די פאַרדינסטן פון די מתעסקים בצרכי ציבור באמונה. חבר קאַהאַן גייט אריין אין דער קאַטעגאָריע און זיינע פאַרדינסטן פאַרן פאַרבאַנד אין לאָס אַנדזשעלעס זיינען נישט אָפּצושאַצן. זיין פירן דעם שטאָט־קאָמיטעט איז אַ כבוד פאַר אַלעמען. זיינען מיר שטאָלץ מיט אים!

מיר ווינטשן אים צוזאַמען מיט זיין פרוי, חברה רעי קאַהאַן, אריכת ימים און געזונט.

מאָריס דייטש, פאָרזיצער **יצחק ניומאַן, סעקרעטאַר**

חבר און חברה:

פיליפּ ברוידי	ש. לעווין	י. ניומאַן
ש. ברייננין	י. פרידלאַנד	א. באַביטש
י. פריינד	מ. קעסטל	מ. עפּעלמאַן
שלמה צוקערמאַן	ב. ליוואַק	א. איינהאָרן
יעקב ניומאַן	נ. לינזער	ש. אַבראַמסאָן
זלמן זילבערצווייג	ה. סווערדלאָוו	חברות:
סעם שאַרף	לואי קעסעלמאַן	ראָוז אָסטראָווסקי
א. אייעראָף	י. ווייסמאַן	ענאַ אַראָן

ה. רויזענבלאַט צווייג 347

אונדזערע האַרציקסטע ברכות דעם פאָרזיצער פון שטאָט־קאָמיטעט פון פאַרבאַנד אין לאָס אַנדזשעלעס, חבר דזשעק קאַהאַן צו זיין 65טן געבוירנטאָג.

חבר קאַהאַנס גרויסע פאַרדינסטן פאַר דעם פענאָמענאַלן וואוקס פון פאַרבאַנד אין לאָס אַנדזשעלעס, ווערט פון אונדז אַלעמען אָנערקענט און אָפּגעשאַצט. מיר ווינטשן אים און חברה קאַהאַן נאָך לאַנגע, געזונטע און שעפערישע יאָרן.

בערנאַרד גינגאָלד, פאָרזיצער **ראָבערט טעמפּער, פינאַנץ סעקר.**

אונדזערע האַרציקע וואונטשן אייך, חבר דזשעק קאַהאַן, צו אייער 65טן געבוירנטאָג. מיר ווינטשן אייך און חברה קאַהאַן אַ סך געזונטע יאָרן.

בערנאַרד און מרים גינגאָלד

חבר דזשעק קאַהאַן, צו אייער 65טן געבוירנטאָג, נעמט צו אונדזערע וואונטשן אויף אריכת ימים, געזונט און צופרידנקייט אין אַלץ וואָס איר טוט.

יוסף און דשעני וויינמאַן

לאַנגע, געזונטע יאָרן צוזאַמען מיט חברה רעי קאַהאַן, ווינטשן מיר אייך צו אייער 65טן געבוירנטאָג.

ראָבערט און פּערל טעמפּער

חבר דזשעק קאַהאַן: אריכת ימים, געזונט און עונג רוחני אין אַלע אייערע געזעלשאַפטלעכע אַרבעטן, ווינטש איך אייך צו אייער 65טן געבוירנטאָג.

גוסטאַוו לאָסאָס

שלום עליכם צווייג 305

צוזאַמען מיט דער גאַנצער פאַרבאַנד משפחה דאָ אין שטאָט ווינטשן מיר אונדזער טייערן חבר דזשעק קאַהאַן צו זיין 65טן געבוירנטאָג, געזונט און אַ סך פרייד צוזאַמען מיט חברה רעי קאַהאַן. מיר ווינטשן זיך אייך, חבר קאַהאַן, צו זען אַ סך יאָרן אין דער פירערשאַפט פון פאַרבאַנד.

טוביה כץ, פּאָזיצער **וואָלף אַרטענשטיין, סעקרעטאַר**

חבר און חברה:

סעם גאַנעצקי	ישראל גרין	נייטן סטיינבערג
וואָלף אַרטענשטיין	סעם גינזבורג	חברה אַנאַ סיגאַל
טוביה כץ	דזשאַן פּאַגאָלער	חברה איידאַ קליין
שמואל בראַודע	בנימין הענדין	חבר דוד פּאָלסקי
חיה און יצחק ניומאַן	נייטן בערמאַן	חבר חיים שלאָסבערג
	חבר סעם שפּיגעלמאַן	

עמק צווייג 346

מיר דריקן אויס אונדזערע וואַרעמסטע וואונטשן דעם חבר דזשעק קאַהאַן צו זיין 65־טן געבוירנטאָג.

מיר טראָגן אים אַנטקעגן אונדזער ליבשאַפט און דרך ארץ פאַר זיין וואַרעמקייט, וואָס ער ווייזט אַרויס צו חברים, און מיר ווינטשן אים נאָך לאַנגע יאָרן פון פּרוכטבאַרער אַרבעט פאַרן פאַרבאַנד, ווי ער האָט עס געטאָן ביז איצט.

מאַקס גאָלדשטיין, פּאָרזיצער **יעקב ל. פּאַולי, פין. סעקר.**

חבר און חברה:

ניסן טעמינסאָן	א. ענגעלמאַן	יעקב ל. פּאַולי
ד. באָגין	נייטן דעש	פּיליפּ גאָלדשטיין
מעקס סאָבעל	לואיס פרענקל	הערי דעקטער
שאול אָדעס	מאַקס גאָלדשטיין	חבר פּיליפּ לאַפּמאַן

דר. טעאָדאָר הערצל צווייג 110

מיר באַגריסן חבר דזשעק קאַהאַן צו זיין 65טן געבוירנטאָג. מיר ווינטשן אים לאַנגע יאָרן פון גליק, צופרידנקייט און געזונט.

בנימין גאָלדהווירש, פּרעזידענט
ישראל ראָדמאַן,
אַנאַ פישער,
וויצע־פּרעזידענטן
וויוויען מירעל, פינאַנץ סעקר.
שאַרלאָט גאַליאַן, פּראָט. סעקר.

אַלעקס דיכטער, קאַסירער
דזשאַרדזש מ. פישמאַן
אברהם באַרשאַפ
איזידאָר האָרוויץ
סעמיועל פורגאַטש

וויצמאַן-זאַלצמאַן צווייג 355

מיר באַגריסן האַרציק אונדזער חבר דזשעק קאַהאַן צו זיין 65טן געבוירנ־טאָג. ער זאָל זוכה זיין צו אַרבעטן מיטן זעלבן דערפּאָלג ווי ביז איצט עד מאה ועשרים.

דוד שרגא, פאָרזיצער — מ. דינסין, סעקרעטאַר

יוסף שפּרינצאַק צווייג 183

אונדזער אויסדרוק פון אָנערקענונג און וואַרעמע ברכות אייך, חבר דזשעק קאַהאַן, צו אייער 65טן געבוירנטאָג.

דר. ז. קליין, פאָרזיצער — יצחק שמונער, סעקרעטאַר

יעקב גאָרדין צווייג 309

צו אייער 65טן געבוירנטאָג ווינטשן מיר אייך, חבר דזשעק קאַהאַן, נאָך אַ סך געזונטע יאָרן, איר זאָלט זיין טעטיק אין אונדזער פאַרבאַנד מיטן זעלבן דערפּאָלג ווי ביז איצט.

עטל לעווין, פאָרזיצערין — אייזיק לעווין, סעקרעטאַר

באָראָכאָוו-פינסקי צווייג 122

אונדזערע האַרציקע וואונטשן דעם חבר דזשעק קאַהאַן צו זיין 65טן גע־בוירנטאָג. מיר ווינטשן אים און חברה קאַהאַן פרייד און הצלחה.

זכריה פליק, פאָרזיצער — מ. האָפמאַן, סעקרעטאַר

דר. ישראל בלומענפעלד צווייג 183

אונדזערע ברכות דעם חבר דזשעק קאַהאַן צו זיין 65טן געבוירנטאָג. מיר ווינטשן אים לאַנגע, פּרוכטבאַרע יאָרן.

הערי הווירש, פאָרזיצער — בערנים קאַפּלאַן, סעקרעטאַר

די הצפירה גרופע, פרויען פיאָנערן

שיקן זייערע וואַרעמסטע ברכות חבר דזשעק קאַהאַן צו זיין 65טן געבוירנטאָג און ווינטשן אים לאַנגע יאָרן צוזאַמען מיט חברה רעי קאַהאַן.

בעטי ציידמאַן, פרעזידענט

וואַרעמע, האַרציקע ברכות, אייך חבר קאַהאַן.

מענדל און מערי דינסין

די וואַרעמסטע ברכות שיקן מיר אייך, חבר קאַהאַן, צו אייער 65טן געבוירנטאָג.

אייער איבערגעגעבענע אַרבעט אַלס וויצע־פאָרזיצער פון אינסטיטוט, פאַרן אינסטיטוט און פאָלקס שולע, אייער געזעלשאַפטלעכע אַרבעט בכלל, רופט אַרויס צו אייך דרך־ארץ און וואַרעמקייט.

נעמט צו אונדזערע וואונטשן אויף אריכת ימים, געזונט און פרייד צוזאַמען מיט אייער משפחה.

אינסטיטוט פאַר יידישער דערציאונג

מאָריס דייטש, פאָרזיצער

מיט אמתער פרייד און פאַרגעניגן באַגריסן מיר דזשעק קאַהאַן צו זיין 65טן געבוירנטאָג. חבר דזשעק קאַהאַן איז שטאַרק באַליבט ביי אונדז נישט בלויז צוליב זיין פאָזיטיווער, וואַרעמער באַציאונג צו אונדזער שול, נאָר אויך צוליב זיין ערנסטקייט און אויפריכטיקייט, מיט וועלכע ער באַהאַנדלט אַלע שווערסטע פּראָבלעמען. מיט זיין שכל־הישר און זיין עניוות האָט ער זיך דערוואָרבן אַ סך פריינד און באַוואונדערונג.

ווינטשן מיר אים נאָך אַ סך פרוכטבאַרע, געזונטע יאָרן צוזאַמען מיט זיין „אשת חיל״, רעי, ביי זיין באַליבטער כלל־אַרבעט, ער זאָל קענען באַווירקן דעם וואַקסנדיקן דור פון פאַרבאַנד מיט דער חשיבות פון יידישער דערציאונג, כדי צו פאַרוואָפּענען זיי מיט יידישן וויסן און זעלבסט־ווירדע.

די לערער פון דער אינסטיטוט פאָלקס־שול :

מרים הערשבערג

גינה אַסטאָר	נוגה דאַפנער
חנה אמיר	מלכה שאַ
דבורה קאָמיסאַר	מאָרים גאָלומב

מיר שיקן אונדזערע האַרציקסטע וואונטשן אונדזער ליבן ברודער און שוואָגער, יעקב קאַהאַן, צו זיין 65טן געבוירנטאָג. מיר ווינטשן דיר צוזאַמען מיט דיין ליבער פרוי, אונדזער שוועגערין, רעי, נאָך לאַנגע, לאַנגע יאָרן פון געזונט און צופרידנקייט, אַז איר זאָלט קענען פאָרזעצן אייער וואונדערבאַרע אַרבעט לטובת מדינת ישראל און פאַר די תפוצות ישראל.

חוה און שמעלקע קאַהאַן, פאַריז

אונדזער ליבן אָנקל יעקב צו זיינע 65 יאָר, ווי אויך אונדזער טאַנטע רעי, שיקן מיר אונדזערע הייסטע וואונטשן פאַר לאַנגע געזונטע יאָרן און פרייד און צופרידנקייט.

מאָריס און רעזשינאַ קאַהאַן און קינדער, פּאַריז

נעמט אָן אונדזערע ברכות פון טיפן האַרצן, טייערער אָנקל, צו אייערע 65 יאָר. מיר שיקן אויך אונדזערע וואַרעמסטע וואונטשן אונדזער טאַנטע רעי. האָט נאָך אַ סך גוטע און צופרידענע יאָרן.

דוד און איגעט קאַהאַן און קינדער, פּאַריז

אונדזער לאַנדסמאַן דזשעק קאַהאַן, פּרעזידענט פון די ביאַלער אין לאָס אַנדזשעלעס, אונדזערע בעסטע וואונטשן צו זיינע 65 יאָר. געזונטע און לאַנגע יאָרן זאָל ער נאָך טאָן מיט הצלחה זיין ווייטערדיקע אַרבעט.

סאָסייעטי ביאַלע-פּאָדלאַסקי אין פּאַריז

שמעלקע קאַהאַן, פּרעזידענט

דעם ברודער פון אונדזער פריינד שמעלקע קאַהאַן, פריינד דזשעק קאַהאַן, פאָרזיצער פון יידיש־נאַציאָנאַלן אַרבעטער פאַרבאַנד אין לאָס אַנדזשעלעס, צו אייער 65טן געבוירנטאָג, נעמט אָן אונדזערע האַרציקסטע וואונטשן אויף לאַנגע יאָרן אין אייער גוטער אַרבעט.

רעדאַקציע „אונזער וואָרט", פּאַריז

די איינציקע ציוניסטישע טאָג־צייטונג אין אייראָפּע

די ביאַלער בענעוואָלענט סאָסייעטי, ניו יאָרק

טייערער יעקב קאַהאַן,

דיינע גרויסע פאַרדינסטן פאַר דיין אומדערמידלעכער אַרבעט לטובת מדינת ישראל און אונדזערע לאַנדסלייט איבער דער וועלט, ווערן טיף אָפּגעשאַצט פון אונדז אַלעמען.

צו דייך 65טן געבוירנטאָג, ווינטשן מיר דיר, דיין פרוי און פאַמיליע, אַ סך געזונטע יאָרן פון פרוכטבאַרער אַרבעט.

מאַרטין ראָזענצוויג, פּרעזידענט — י. שטיינמאַן, פינאַנץ־סעקרעטאַר

סעם זיידמאַן, וויצע־פּרעזידענט — ה. בראַדאַטש, פּראָט. סעקרעטאַר

נ. סילווערמאַן, קאַסירער

ביאַלער הילפֿס־פֿאַראיין אין לאָס אַנדזשעלעס

מיט גרויס פרייד באַגריסן מיר אונדזער פרעזידענט, חבר און פריינד, **יעקב קאַהאַן**, צו זיין 65טן געבוירנטאָג.

מיר, די לאַנדסלייט פון ביאַלע־פּאָדלאַסקי פילן אַ ספּעציעלע צוגעבונדנקייט, ליבשאַפט און דרך־ארץ צו אים. מיט זיין אויפריכטיקער, חברישער באַציאונג, האָט ער די לעצטע צען יאָר אַריינגעבראַכט אַ גאַנצקייט און האַרמאָנישע איינסקייט אין אונדזער געמיינזאַמער געזעלשאַפטלעכער אַרבעט און אויסלעבן זיך. אונטער זיין פּראַקטישער פירערשאַפט האָבן מיר געטאָן וואונדערבאַרע אַרבעט לטובת אונדזערע לאַנדסלייט אין מדינת ישראל און אין אַנדערע לענדער.

מיר ווינטשן אים און זיין פרוי, רעי קאַהאַן, נאָך אַ סך געזונטע יאָרן. ער זאָל פאָרזעצן זיין שעפערישע אַרבעט לטובת הכלל.

דוד גאָרדאָן, וויצע־פּאָרזיצער — **רעי קאַהאַן און ליליען גאָרדאָן, סעקר.**

מייקל און סאָפיע אַקסלער	רעגינאַ זייד
בען און שרה בערקמאַן	יוסף און שרה שיינבוים
דזשעני בערגמאַן	רבקה סטאַטמאַן
בעלאַ עלקין	קלאַרא שטיין
דוד און ליליען גאָרדאָן	מרים שלאַכטמאַן
חיים און פעני העקין	סעם און מאַרשאַ ווירשיפּ
יעקב און איוואַ ווייסמאַן	וואָלף און עטל נאַווי
נתן און אסתר קוויטקאַ	סעם און מערי ווייסמאַן
הענרי און שאַרלאָט לאַטער	זימל און בערטאַ יודין
איזידאָר און מיימי נידעלמאַן	על און מאַלי בלום
באָרים און סאַראַ מעדאָוו	ראָוז קופּערמאַן
אסתר רייס	הערמאַן און אַנאַ סערקלאַ
דוד און מאַלי רענדעל	סעם און קלאַראַ פינקעלמאַן

סעם און איידא ווייסמאַן

אונדזער ליבן חבר און לאַנדסמאַן, דזשעק קאַהאַן, די האַרציקסטע ברכות צו זיין 65טן געבוירנטאָג.

סעם און יעטאַ זיידמאַן, ניו יאָרק

צענטראַל פאַראייניקטער ביאַלער רעליף קאָמיטעט ניו יאָרק

די מיטגלידער, טוער און באַאַמטע באַגריסן האַרציק אונדזער לאַנדסמאַן, יעקב קאַהאַן, צו זיין 65טן געבוירנטאָג. זיין אַרבעט לטובת אונדזערע לאַנדסלייט ווערט פון אונדז אַלע אָפּגעשאַצט.

סעם זיידמאַן, פּאָרזיצער — דזשעי גאָלד, וויצע־פּאָרזיצער

אברהם לערנער און יונה שטיינמאַן, סעקרעטאַרן

ביאַלער-מעזריטשער בר. 226, אַרבעטער רינג
ניו יאָרק

די באַאַמטע און מיטגלידער פון ברענטש באַגריסן האַרציק אונדזער חשובן און באַליבטן לאַנדסמאַן און פריינד, יעקב קאַהאַן, צו זיין 65טן געבוירנטאָג. מיר ווינטשן אים נאָך אַ סך יאָרן מיט געזונט. ער זאָל ווייטער אָנפירן זיין אַרבעט פאַר די ביאַלער אין לאַס אַנדזשעלעס און פאַרן יידישן לעבן בכלל.

היימאַן וויינגלעס, פאָרזיצער — היימאַן בארגמאַן, וויצע־פאָרזיצער

סעם זיידמאַן, היימאַן בראַדאַטש, סעקרעטאַרן — וואַלעצקי, קאַסירער

חבר דזשעק קאַהאַן, צו אייער 65טן געבוירנטאַג, אַ וואַרעמען חברישן האַנטדרוק מיט ברכות פאַר אייך און חברה קאַהאַן אויף לאַנגע יאָרן מיט אַלדאָס גוטס.

אייערע,

ביילקע און שלמה האָכבערג

ליבער חבר דזשעק און חברה רעי קאַהאַן:

אייך אויף לאַנגע יאָר, און אונדז אויף לאַנגע יאָר — אייער־אונדזער צוזאַמענאַרבעט פאַר אַלץ, וואָס איז אייך ליב און טייער.

דאָראָטי ראַכמיס

מיר דריקן אויס אונדזערע האַרציקסטע חברישע ברכות, ליבער חבר דזשעק קאַהאַן, צו דיין 65טן געבוירנטאָג. מיר ווינטשן דיר מיט דיין ליבער חברה, רעי קאַהאַן, נאָך לאַנגע יאָרן פון גוטן געזונט און אַקטיוויטעטן לטובת עם ישראל און מדינת ישראל.

מיט ליבשאַפט,

אַרטור און מרים שרייער, ניו יאָרק

נעמט צו אונדזערע וואַרעמסטע וואונטשן, **חבר דזשעק קאַהאַן**, צו אייער 65טן געבוירנטאַג. מיר ווינטשן אייך און אייער פרוי, רעי קאַהאַן, אריכת ימים, פרייד און הצלחה, אין אַלע אייערע טוּאונגען.

פייגעלע און יוסף פאַניק — צבי און טאַני הוירש

יעטאַ און משה כהן — לעאָ און פרענסים הוירש

הייקע און באָריס ווינער — ווילי שאָר

שפרה און אַלעקס ראָבין — מאַרטאַ און אורווינג זייטאָג

די וואַרעמסטע וואונטשן **חבר דזשעק קאַהאַן** צו זיין 65טן געבוירנטאָג. איך ווינטש אים און זיין משפחה געזונטע יאָרן, ביז הונדערט און צוואַנציק.

דר. בען ר. מייסאָן

יערלעכע קאָנפערענץ

מיין באַגריסונג צו דער יערלעכער שטאָט-קאָנפערענץ

פון דזשעק קאַהאַן,

פרעזידענט פון שטאָט־קאָמיטעט

ביי דער פאַראַיאָריקער קאָנפערענץ האָבן מיר אויסגעדריקט אַ וואונטש, אַז מיר זאָלן קומען צו דער יובל קאָנווענשאָן פון פאַרבאַנד סוף חודש דעצעמבער, 1963 מיט אַ צאָל פון 2,000 פאַרבאַנד מיטגלידער אין לאָס אַנדזשעלעס.

מיט שטאָלץ און פרייד קומען מיר מיט א דין וחשבון צו אונדזער האַיאָרי־קער קאָנפערענץ, אַז מיר האָבן דערגרייכט אונדזער ציל: מיר זיינען אַריבער־געשטיגן די צאָל פון 2,000 מיטגלידער אין פאַרבאַנד.

מיר האָבן אויך געגרינדעט אַ נייעם צווייג אויפן נאָמען פון אומפאַרגעסלעכן חבר דר. ישראל בלומענפעלד.

מיר אַלע פאַרשטייען, אַז דער יסוד און כח פון אונדזער פאַרבאַנד איז דער אָרגאַניזאַטאָרישער וואוקס.

מיר קומען אויך צו דער הייַנטיקער קאָנפערענץ מט אַ וואונדערבאַרן באַ־ריכט פון קולטור־אַרבעט, מיט וועלכער מיר קענען זיך נישט פאַרשעמען: לעק־ציעס, קאָנצערטן; יום־טוב פייערונגען; אַ צוואוואוקס פון תלמידים אין פאָלקס שול; אַריבער הונדערט אָוונטן מיט קינסטלערישע פּראָגראַמען דורכגעפירט אין אַלע אונדזערע צווייגן; פאַרשפרייט הונדערטער ביכער פון יידישע שרייבער.

אויפן פראַטערנאַלן געביט האָבן מיר אויך געמאַכט פאָרשריט. אַריבער 750 פאַרבאַנד־משפחות געניסן פון „בלו קראָס״ און „בלו שילד״; מיר האָבן געשלאָסן אַן אָפמאַך מיט דאָקטוירים, וואָס וועט שטאַרק העלפן די פאַרבאַנד חברים צו קריגן, ווען נויטיק, מעדיצינישע הילף אין דער היים און אין דאָק־טאָרס אָפיס פאַר אַ צוגענגלעכן אָפּצאָל; אונדזער סעמעטערי דעפּאַרטמענט האָט געקויפט נאָך אַ שטיק לאַנד פאַר קרוב 40,000 דאָלער.

אין די נאַציאָנאַלע קאַמפּיינס האָבן מיר דערגרייכט אַריבער 200 טויזנט דאָלער.

ווען מיר נעמען צוזאַמען בלויז די אויבן אָנגעוואָרפענע ציפערן און טע־טיקייטן, באַקומט זיך אַ בילד פון גאָר באַדייטנדיקע דערגרייכונגען און פּראָ־גרעס אין אַלע אַקטיוויטעטן פון פאַרבאַנד אין לאָס אַנדזשעלעס.

דריי סיבות האָבן גורם געווען אונדזערע דערפאָלגן: ערשטנס, די האַר־מאָנישע צוזאַמענאַרבעט פון די צווייגן מיטן שטאָט־קאָמיטעט; צווייטנס, די געטריישאַפט און איבערגעגעבנקייט פון אונדזערע חברים און חברות פאַר אונדזער גרויסער אָרגאַניזאַציע, דעם יידיש נאַציאָנאַלן אַרבעטער פאַרבאַנד; דריטנס,

און דאָס איז אפשר די וויכטיקסטע סיבה: די חברים פון פאַרבאַנד האָבן דעם באַוואוסטזיין און אַ טיף געפיל פון גייסטיקער באַפרידיקונג צו געהערן צו דער מחנה פון אַרבעטער ציוניזם, וואָס שטייט שוין אַ האַלבן יאָרהונדערט אויף די פאָדערשטע פּאָזיציעס פאַר אָפּהיטן און ווייטער טראָגן די גייסטיקע ירושה פון אונדזער פאָלק, פאַר זיין קאַמף פאַר אַ זעלבסטשטענדיקער פרייער נאַציאָנאַלער עקזיסטענץ אומעטום, וואו יידן לעבן, און דער עיקר: דער אויפבוי פון אַ יידישער היים פאַרן יידישן פאָלק אין אייגענעם היסטאָרישן יידישן לאַנד, וואָס האָט יאָרטויזנטער געהייסן ארץ ישראל און איז איצט אין אונדזער צייט געוואָרן — מדינת ישראל.

אָט דער באַוואוסטזיין, דאָס מעכטיקע געפיל פון ליבשאַפט צום פאָלק, צו זיינע גייסטיקע אוצרות; דער דראַנג נישט צו דערלאָזן די גאָלדענע קייט פון יידישע דורות איבערגעריסן ווערן — אָט דאָ ליגט דער סוד, וואָס איז אייגנטלעך קיין סוד נישט, פון אונדזערע דערפאָלגן.

וויל איך דאָ אויסדריקן מיין דאַנק און אָנערקענונג אונדזער עקזעקוטיוו דירעקטאָר, חבר שלמה האָכבערג, פאַר זיין איבערגעגעבנקייט און זאָרג ביים אָנפירן מיט דער גאַנצער אַרבעט; חבר י. ווײַנשטיין פאַר זיין אומדערמידלעכער אַרבעט אויפן געביט פון אַריינגעמען נייע מיטגלידער; אונדזער סעקרעטאַרין אין אָפיס, חברה דאָראָטי ראַכמיס, פאַר איר געטריישאַפט אין דער אָפיס אַרבעט; און לסוף, די אַלע אָנפירנדיקע חברים און חברות פון די צווייגן, אייך אַלעמען, מיין דאַנקבאַרקייט פאַר העלפן מיר טראָגן דעם עול אַלס פּרעזידענט פון שטאָט־קאָמיטעט. אַ דאַנק אייך, קומען מיר צו דער האַיאָריקער קאָנפערענץ מיט רע־זולטאַטן, מיט וועלכע מיר מעגן זיך פאַרגינען צו זיין צופרידן.

דער פאַרבאַנד איז לאָס אַנדזשעלעס האָט מעגלעכקייטן פאַר ווייטערדיקן וואוקס. טאָ לאָמיר נישט בלייבן צופרידן מיטן דערגרייכטן, נאָר מאַכן אַלע אָנ־שטרענגונגען צו קומען איבעראיאָר מיט דערגרייכונגען, וואָס זאָלן איבערשטייגן די האַיאָריקע.

זייט אַלע, אַלע האַרציק באַגריסט.

באַריכט פון שטאַט-קאָמיטעט

יידיש נאַציאָנאַלער אַרבעטער פאַרבאַנד, לאָס אַנדזשעלעס

פון 1טן אָקטאָבער, 1962 ביזן 30טן אָקטאָבער, 1963

פון ש. האָכבערג

עקזעקוטיוו דירעקטאָר

דאָס יובל־יאָר פון פאַרבאַנד און די יובל קאָנווענשאָן צו וועלכער אַלע צווייגן האָבן זיך געגרייט, האָט שטאַרק סטימולירט אונדזער אַרבעט פון לעצטן יאָר. אויף אַלע געביטן פון אונדזערע אַקטיוויטעטן האָבן מיר דאָס פאַרגאַנגענע יאָר דערגרייכט בעסערע רעזולטאַטן ווי דאָס יאָר פריער.

די יידישע פרעסע האָט נישט ווינציק געשריבן וועגן 50 יאָריקן יובל פון פאַרבאַנד. שרייבער האָבן געווידמעט אַרטיקלען מיט אַ סך לויב אויפן חשבון פון פאַרבאַנד, פאַר זיינע דערגרייכונגען און קאָנסטרוקטיווער ראָל, וואָס ער שפילט אין יידישן לעבן אין אַמעריקע, זיין וויכטיקע ראָל אין דער אַרבעט לטובת ישראל; זיין גרויסן צושטייער אַלס נאַציאָנאַלער פאָלקס־אָרדן צו דער יידישער קולטור, צום אויפהאַלטן די גרויסע יידישע גייסטיקע ירושה, און זיין שטאַרקע השפעה אויף דער יידישער געזעלשאַפטלעכקייט אין אַמעריקע צו שטאַרקן דעם נאַציאָנאַלן באַוואוסטזיין ביי די יידישע מאַסן, וואָס ווערן פאַר־כאַפּט פון דעם מעכטיקן אַסימילאַציע־שטראָם, אָפּגעפרעמדט פון יידיש געזעל־שאַפטלעכן לעבן ביז צו פולשטענדיקער גלייכגילטיקייט צום יידישן גורל אין דער וועלט און צו דער יידישער מדינה.

דער פאַרבאַנד האָט דורך זיינע טעטיקייטן געהאַלטן וואַך די יידישע געזעל־שאַפטלעכקייט צו די פּראָבלעמען פון יידיש לעבן אין דער וועלט, אין אַמעריקע, און אין מדינת ישראל.

מיר אין לאָס אַנדזשעלעס האָבן לאָקאַל געטאָן לויט אונדזערע כחות, ווי דער פאַרבאַנד בכלל אין נאַציאָנאַלן מאַסשטאַב.

ווי אַ פאָלקס־אָרדן, וואָס איז אַ טייל פון דער ציוניסטישער אַרבעטער באַ־וועגונג, האָבן מיר אין אַלץ וואָס מיר האָבן געטאָן, אין אונדזער גאַנצער אַר־בעט, געזוכט צו דערנענטערן דעם יידישן פאָלקס־מענטש אין לאָס אַנדזשעלעס צו דער אידייע פון אַרבעטער ציוניזם, דורך אַ נאָענטער חברישער פאַרבינדונג מיט דער חלוצישער בויענדיקער אַרבעטער־מחנה אין ישראל, וואָס איז אָרגאַ־ניזירט אין דער הסתדרות העובדים. דאָס האָט אַרויפגעלייגט אַ ספּעציעלן חותם אויף אַלע אונדזערע אַקטיוויטעטן, דעם חותם פון אַרבעטער ציוניזם.

דער באַריכט נעמט אַרום בלויז די טעטיקייטן פון שטאַט־קאָמיטעט. אויב מיר דערמאָנען אַ צווייג, איז עס נאָר כדי צו אילוסטרירן אונדזער אַרבעט.

זיצונגען פון אָפיס און שטאַט־קאָמיטעטן

צוזאַמען האָבן די צווייג־קאָמיטעטן אָפּגעהאַלטן 22 זיצונגען — פון זיי 10 זיצונגען פון אָפיס־קאָמיטעט און 12 פון שטאַט־קאָמיטעט. צו די זיצונגען פון שטאַט־קאָמיטעט ווערן אָפט איינגעלאַדן די מיטגלידער פון די עקזעקוטיוועס פון אַלע צווייגן.

אויף דער זיצונג פון שטאַט־קאָמיטעט מיט די עקזעקוטיוועס, זונטיק, דעם 13טן יאַנואַר, האָבן די חברים דזשעק קאַהאַן און סיימאָן קעין אָפּגעגעבן אַ באַ־ריכט פון דער קאָנפערענץ פון דער גענעראַל עקזעקוטיווע, אויף וועלכער זיי האָבן פאַרטראָטן לאָס אַנדזשעלעס, וואָס איז פאָרגעקומען אין ניו יאָרק פון 4טן ביזן 6טן יאַנואַר, 1963.

ביי די זיצונגען פון שטאַט־קאָמיטעט האָבן מיר אויך געהאַט פון צייט צו צייט געסט: פון ניו יאָרק די חברים י. מ. בידערמאַן און וואָלף געלבאַרד, און

פון לאָס אַנדזשעלעס די חברים בערנאַרד דזשייקאָבסאָן, בערנאַרד גליקמאַן און משה כהן.

יערלעכע קאָנפערענץ און באַזוך פון חבר און חברה באָנטשעק

דאָס פאַרגאַנגענע יאָר איז אונדזער גאַסט צו דער קאָנפערענץ געווען חבר ש. באָנטשעק, וויצע־פּרעזידענט פון פאַרבאַנד. מיט אים איז אויך געקומען חברה גנענדל באָנטשעק, פּרעזידענטין פון די פאַרבאַנד פרויען־דיוויזיעס אין ניו יאָרק.

אונטערן פאָרזיץ פון חבר דזשעק קאַהאַן איז די דערעפענונג פאָרגעקומען אין גרויסן זאַל פון דזשודעאַ קאָנגרעגיישאָן, שבת אָוונט, דעם 19טן יאַנואַר, 1963.

חבר ש. באָנטשעק איז געווען דער גאַסט רעדנער. עס האָבן באַגריסט פאַר־שטייער פון דער פאַרטיי פּועלי־ציון, פּיאָנערן פרויען, פון הסתדרות קאַמפּיין, נאַציאָנאַל־פאָנד און ישראל באָנדס. די קאָנפערענץ האָט אויך באַגריסט חברה גנענדל באָנטשעק, גאַסט פון ניו יאָרק.

דאָס קינסטלערישע פּראָגראַם האָט געגעבן דער טאַלאַנטפולער זינגער, שמואל ג. ע. עמער.

זונטיק, דעם 20טן יאַנואַר, זיינען פאָרגעקומען דריי זיצונגען. די פּרימאָרגן־זיצונג אונטערן פאָרזיץ פון חבר מאָריס דייטש, האָט אויסגעהערט באַריכטן פון אַלע צווייגן און דעם פינאַנץ־באַריכט פון חבר ש. ברייניק. דעם באַריכט פון פאַרגאַנגענעם יאָר אַרבעט פון שטאָט־קאָמיטעט האָט געגעבן חבר שלמה האָכבערג.

די לאָנטשאָן־זיצונג אונטערן פאָרזיץ פון חבר סיימאָן קעין, האָט געהערט אַ באַריכט פון אינסטיטוט און פאָלקס־שולע, געגעבן פון חבר לייזער מעלצער; חברה מרים הערשבערג, פּרינציפּאַל פון דער שול, האָט באַגריסט אין נאָמען פון די לערער און שול־פאַרוואַלטונג. אַ רעפעראַט וועגן דער טעטיקייט פון קולטור און דערציאונג פון דער יידישער אַגענטור האָט געגעבן ראבערט קעלער, עקזעקוטיוו דירעקטאָר פון דער יידישער אַגענטור פאַר די מערב־שטאַטן.

די דריטע זיצונג, אונטערן פאָרזיץ פון חבר אירווינג הירש, האָט אויס־געוויילט באַאַמטע פון שטאָט־קאָמיטעט פאַרן קומענדיקן יאָר און אָנגענומען אַ רייע רעזאָלוציעס.

מאָנטיק אָוונט, דעם 21טן יאַנואַר, איז פאָרגעקומען אונטערן פאָרזיץ פון חבר דזשעק קאַהאַן, די לעצטע זיצונג פון דער קאָנפערענץ, עס זיינען אָפּגעגעבן געוואָרן די באַריכטן פון די קאַמפּיינס: חבר טשאַרלס בוירטש, וועלפער פאָנד; חבר פרענק סטיין, הסתדרות; חבר פיליפּ ברוידי, נאַציאָנאַל פאָנד; און חבר לואיס לעווין, ישראל באָנדס.

מיט זייער אַ וואַרעמער רעדע שליסט חבר באָנטשעק די קאָנפערענץ און דריקט אויס זיין באַגייסטערונג און אָנערקענונג די טוער פאַר די גרויסע דער־גרייכונגען אויף אַלע געביטן פון פאַרבאַנד אין לאָס אַנדזשעלעס.

מיטוואָך דעם 23טן, יאַנואַר, האָט חבר באָנטשעק ביי א פייערלעכן אָוונט איבערגעגעבן דעם טשאַרטער צום ניי־געגרינדעטן צווייג ביים ים, אויפן נאָמען פון יוסף שפּרינצאַק. דער אָוונט איז אויך געווען געווידמעט דעם הסתדרות־קאַמפּיין און ס׳איז געזאַמלט געוואָרן פאַר אַ נייעם צווייג די גאָר באַדייטנדיקע סומע פון 1,300 דאָלער. פאָרזיצער פון אָוונט איז געווען דר. ז. קליין.

אונטערן פאָרזיץ פון חבר דזשעק קאַהאַן איז זונטיק, דעם 26טן, פאָרגעקו־מען אַ פּרימאָרגן־פאַרזאַמלונג פון שטאָט־קאָמיטעט און די עקזעקוטיוועס פון אַלע צווייגן, צו געזעגענען די חשובע געסט, חבר און חברה באָנטשעק. חבר ש. האָכבערג האָט געזעגנט די געסט. חבר און חברה באָנטשעק האָבן אין זייערע געזעגענונגס־ווערטער אויסגעדריקט זייער פרייד צוליב דעם גרויסן וואוקס פון פאַרבאַנד אין לאָס אַנדזשעלעס, אָנערקענונג די חברים פאַר זייער איבער־געגעבענער אַרבעט און אידעאַליזם, און זייער האַרציק געדאַנקט די חברים פאַר דער וואַרעמקייט, מיט וועלכער מ׳האָט זיי אויפגענומען די גאַנצע צייט פון זייער באַזוך.

אָ ר ג אַ נ י ז אַ צ י ע

מיר האָבן נאָך נישט געהאַט אַזאַ דערפּאָלגרייך יאָר אויפן אָרגאַניזאַטאָרישן געביט ווי דאָס פּאַרגאַנגענע יאָר.

פּאַראַיאָרן האָבן מיר באַריכטעט, אַז אין לויף פון קאַלענדאַר־יאָר פון 1טן אָקטאָבער, 1961 ביזן 30טן סעפּטעמבער, 1962, האָבן מיר אַריינגענומען 253 מיטגלידער. היינטיקס יאָר האָבן מיר אין משך פון זעלבן צייט־אָפּשניט, דאָס הייסט פון 1טן אָקטאָבער, 1962 ביזן 30טן סעפּטעמבער 1963 אַריינגענומען 605 מיטגלידער. אין דער צאָל זיינען פאַראַן אַ גאַנץ באַדייטנדיקע צאָל יונגע מענער און פרויען, אַמעריקאַנער געבוירענע. דאָס פּראָבלעם איז, ווי אַזוי זאָלן מיר איבערגעבן צום יינגערן דור די אידייען און אידעאַלן פון פאַרבאַנד און זיינע אויפגאַבן. ווען חבר סיגאַל איז דאָ געווען, האָט ער אונדז פאַרזיכערט, אַז דער נאַציאָנאַלער אָפיס איז גרייט צו דעקן די הוצאות אויף אָנצושטעלן אַ יונגן אַמעריקאַנער־געבוירענעם מענטשן, וואָס זאָל זיך אָפּגעבן מיט אָרגאַניזירן אַן ענגליש־ריידנדיקן קאָנסיל פון יינגערן דור אַמעריקאַנער געבוירענע. דאָס איז דאָך די צוקונפט פון פאַרבאַנד. צום באַדוירן איז אונדז נאָך ביז היינט נישט געלונגען צו געפינען דעם פּאַסיקן מענטשן. זאָל אונדז געלינגען צו לייזן דעם פּראָבלעם, קען דער פאַרבאַנד האָבן אַ געוואַלדיקן אויפשוואונג.

אין דעם דערפּאָלג פון אַריינגעמען אין משך פון יאָר אַריבער 600 מיט־גלידער, קומט אַ דאַנק אין ערשטער ריי י. ווינשטיין, פאַר זיין אומדער־מידלעכער אַרבעט. דער דערפּאָלג איז אויך צו פאַרדאַנקען דעם פאָרזיצער און קאָ־פאָרזיצער פון אָרגאַניזאַציע, די חברים ראָבערט טעמפּער און הערי ראָבינסאָן. ס׳דאַרף אויך געגעבן ווערן אָנערקענונג די חברים אין לאָס אַנדזשע־לעס, וואָס האָבן קאָאָפּערירט אין דער אַרבעט און געשאַפן די חברישע אַט־מאָספער פאַר חבר ווינשטיין; און נישט ווייניקער וויכטיק איז די קאָאָפּע־ראַציע פון אונדזער אָפיס. אַלץ צוזאַמען האָט געשאַפן די מעגלעכקייט פאַרן דערפּאָלג.

מיר האָבן אויך באַוויזן היינטיקס יאָר צו אָרגאַניזירן אַ נייעם צווייג אויפן נאָמען פון יונג־פאַרשטאָרבענעם חבר דר. ישראל בלומענפעלד. דער צווייג ציילט שוין קרוב 70 מיטגלידער, און אַנטוויקלט זיך זייער גוט אַ דאַנק דער איבערגעגעבנקייט פון דער פירערשאַפט פון צווייג, מיטן פאָרזיצער הערי הוירש בראש. אונדזער אָפיס און דער שטאָט־קאָמיטעט העלפן דעם צווייג אין זיין אַרבעט.

אין סך הכל האָבן מיר דאָס פאַרגאַנגענע יאָר אַריבערגעשפּרייזט דעם ציפער פון 2000 מיטגלידער אין לאָס אַנדזשעלעס, וואָס האָט אונדז פאַר מיט אַ יאָר צוריק אויסגעזען אַ פרומער וואונטש.

פראַטערנאַלע אינסטיטוציעס

אַריבער 750 משפחות פון פאַרבאַנד געניסן פון די בענעפיטן פון „בלו קראָס״ און „בלו שילד״. דער פּלאַן וואָס מיר האָבן פון „בלו קראָס״ און „בלו שילד״ איז גאָר אַ גוטער און העלפט אונדזערע מיטגלידער זייער שטאַרק אין פאַל פון קראַנקהייט.

אַ דאַנק דער איניציאַטיוו פון חבר בערנאַרד גינגאָלד האָבן מיר לעצטנס זיך פאַרבונדן מיט אַ גרופּע דאָקטוירים, וואָס וועלן געבן מעדיצינישע באַ־האַנדלונג אונדזערע מיטגלידער אין זייערע היימען און אין דאָקטאָרס אָפיס פאַר אַ באַדייטנדיק־רעדוצירטן אָפּצאָל. דער אָפּמאַך מיט די דאָקטוירים איז איצט אַן אָנהויב און קען זיך אַנטוויקלען אין אַ גאָר וויכטיקן פאַקטאָר אין אונדזער מעדיקאַל דעפּאַרטמענט, אַלס דערגאַנצונג צו דעם, וואָס אונדזער מיטגלידערשאַפט געניסט אויפן געביט פון מעדיצינישער הילף דורך „בלו קראָס״ און „בלו שילד״. עס איז נישטאָ קיין ספק, אַז דאָס העלפט אונדז זייער שטאַרק ביים אַריינעמען נייע מיטגלידער.

דער סעמעטערי דעפּאַרטמענט, אונטער דער אָנפירונג פון חבר דזשעק קאַהאַן, האָט איצט געקויפט לאַנד פאַר קרוב צו 40 טויזנט דאָלער, און דער פאַרבאַנד פאַרקויפט קרקע באַדייטנדיק ביליקער ווי ביי פּריוואַטע אונטער־נעמער. ווען נויטיק, ווערט אויך געגעבן קרקע אומזיסט.

אין טייל צווייגן עקזיסטירן הילפס־פאָנדן, וואָס העלפן אויף אַ חבריש־דיסקרעטן אופן יעדן מיטגליד, וואָס נויטיקט זיך אין פינאַנציעלער הילף.

די נאַציאָנאַלע קאַמפּיינס

די נאַציאָנאַלע קאַמפּיינס נעמען אַוועק 8 חדשים אין יאָר גרויסע אָנ־שטרענגונגען פון די צווייגן און פון שטאָט־קאָמיטעט אויף דורכצופירן די געלט־זאַמלונגען. פּרטים וועגן די קאַמפּיינס ווערן אָנגעגעבן אין די באַריכטן פון די צווייגן. מיר וועלן נאָר אָנגעבן די סומעס אין קיילעכדיקע ציפערן, וואָס דער פאַרבאַנד האָט געשאַפן דאָס פאַרגאַנגענע יאָר.

וועלפער־פאָנד: נאָענט צו	$80,000
ישראל־באָנדס	70,000
הסתדרות־קאַמפּיין	28,000
נאַציאָנאַל־פאָנד	24,000
צוזאַמען	$202,000

מיר האָבן אין די לעצטע עטלעכע יאָר באַדייטנדיק פאַרגרעסערט די זאַמ־לונגען פאַר די קאַמפּיינס.

ווען מ׳וועט צורעכענען וואָס מיר האָבן געשאַפן פאַרן יובל־פאָנד און אַנדערע צוועקן, וועט זיך באַקומען אַ גאַנץ אימפּאָזאַנטע סומע פון קרוב צו 210,000 דאָלער.

קולטור־אַרבעט

אונדזערע קולטור־אונטערנעמונגען מאַכן אַ רושם אין שטאָט.

די גרופּע אַרטיסטן, וואָס דער נאַציאָנאַלער אָפיס האָט אַרויסגעשיקט פאַראַ־יאָרן, האָבן געהאַט 4 קאָנצערטן אין לאָס אַנדזשעלעס און אומגעגנט. די קאָנ־צערטן האָבן באַזוכט אַריבער צוויי טויזנט צושויער.

מיר האָבן געהאַט אַלס געסט־לעקטאָרן דר. ש. מאַרגאָשעס און מנשה אונגער.

מיר האָבן דורכגעפירט אין חודש מאַי אַ גרויסע אונטערנעמונג צו איינ־סטאַלירן די באַאַמטע פון שטאָט־קאָמיטעט מיט חבר משה כהן אַלס גאַסט רעד־נער און די זינגערין ביטריס אַליוויער איז אויפגעטראָטן מיט אַ קאָנצערט פון העברעאישע און יידישע לידער.

מיר האָבן אָנגעהויבן אַן אַקציע אַרויסצוגעבן אַ באַנד פון חיים גראַדעס מאָנומענטאַלן ווערק „ר׳צמח אַטלאַס". ס׳איז שוין געשאַפן געוואָרן 2,600 דאָלער אויף די 3,500, וואָס מיר דאַרפן שאַפן, דאָס בוך זאָל קענען דערשיינען.

כאַראַקטעריסטיש פאַר דער קולטור־אַטמאָספער ביי אונדז אין פאַרבאַנד, איז דער פאַקט, וואָס דער פּרץ הירשביין צווייג האָט אַרויסגעגעבן אַ בוך פיינע עסייען פון אונדזער חבר יצחק ניומאַן. מיר פאַרשפּרייטן יעדעס יאָר הונדערטער ביכער פון יידישע שרייבער.

דאָס פאַרגאַנגענע יאָר האָבן דער שטאָט־קאָמיטעט און די צווייגן דורכ־געפירט 121 אונטערנעמונגען מיט קינסטלערישע פּראָגראַמען.

מיר קענען אָן רעזערוואַציעס זאָגן, אַז דער פאַרבאַנד פאַרנעמט דעם אויבן־אָן אין קולטור־אַרבעט אין דער יידישער שפּראַך ביי אונדז אין שטאָט.

אינסטיטוט און שולע

דער פאַרבאַנד באַטייליקט זיך זייער אַקטיוו אין דער אַרבעט פון אינ־סטיטוט און פאָלקס שולע. אַלע הויפּט־אַמטן פאַרנעמען חברים פון פאַרבאַנד. חבר מאָריס דייטש איז דער פאָרזיצער פון דירעקטאָרן־ראַט; חבר וועלוול אַרטענשטיין איז דער פאָרזיצער פון שול־קאָמיטעט, און חברה חיה ניומאַן איז די סעקרעטאַרין; חבר משה שולוויס איז דער קולטור־פאָרזיצער און פירט אָן מיטן שבת־טיש. חבר בערנאַרד גינגאָלד האָט אָרגאַניזירט און פירט אָן מיט אַ גרופּע, וואָס שטודירט תנ״ך.

פּאַקטיש טראָגן חברים פון פאַרבאַנד כמעט דעם גאַנצן עול פון אינסטיטוט און פאָלקס־שולע.

אין קינדער־גאָרטן און אין דער נאָכמיטאָג־שול גייען אַרום 120 קינדער. דער בודזשעט באַטרעפט אַרום 40 טויזנט דאָלער יערלעך. דער אינסטיטוט און שולע האָבן נישט קיין שום דעפיציט.

באַטייליקונג אין יידישן געזעלשאַפטלעכן לעבן

דער שטאָט־קאָמיטעט און יעדער צווייג באַזונדער אַלס אָרגאַניזאַציע, זיינען אָנגעשלאָסן אין קאָמיוניטי קאַונסיל מיט אַ יערלעכן אָפּצאָל. צוזאַמען מיט דער גאַנצער באַוועגונג באַטייליקן מיר זיך אין די וואַלן צום קאָמיוניטי קאַונסיל, אין וועלכן די באַוועגונג האָט צוויי פאָרשטייער. מיר האָבן אויך אַ פאָרשטייער אין דער ביוראָ פאַר יידישער דערציאונג, וואָס איז אַן אַגענטור פון קאָמיוניטי קאַונסיל. אונדזער שול קריגט פון דער ביוראָ אַ סובסידיע.

דער שטאָט־קאָמיטעט איז פאַרטראָטן מיט 5 פאָרשטייער אין אַמעריקאַנער ציון־קאַונסיל און מיר באַטייליקן זיך אין אַלע אַרבעטן און אונטערנעמונגען, וואָס דער ציון־קאַונסיל פירט דורך. דער שטאָט־קאָמיטעט און אַלע פאַרבאַנד־צווייגן טראָגן צו זייערעביישטייערונגען צום בודזשעט.

מיר האָבן דריי פאָרשטייער אין קאָאָרדינירן־קאָמיטעט פון דער באַוועגונג און מיר באַטייליקן זיך זייער אַקטיוו בשותפות מיט דער גאַנצער באַוועגונג אין דער גרויסער אונטערנעמונג צום אָפּשלוס פון באָנד־קאַמפּיין און אין דער גרויסער יום־העצמאות פייערונג.

באַזוך פון חבר סיגאַל און יובל פייערונג

דער קלימאַקס פון אונדזער יאָר אַרבעט איז געווען די פייערונג פון 50־יאָריקן יובל פון פאַרבאַנד, צו וועלכער ס׳איז צו אונדז געקומען אַלס גאַסט חבר לואיס סיגאַל.

חבר סיגאַל האָט פאַרבראַכט ביי אונדז נישט קיין גאַנצע דריי טעג, אָבער די דריי טעג זיינען געווען פול מיט אַקטיוויטעטן.

זונטיק, דעם 29טן סעפּטעמבער, 6 אָוונט, איז פאָרגעקומען דער באַנקעט לכבוד דעם 50־יאָריקן יובל פון פאַרבאַנד. דאָס איז געווען די ערשטע פייערונג אין אַמעריקע לכבוד דעם 50־יאָריקן יובל פון פאַרבאַנד. אונדזער פייערונג איז געווען אַ ביישפּיל און האָט אַרויסגערופן ענלעכע פייערונגען אין אַנדערע שטעט איבערן לאַנד.

דעם פאָרזיץ פון יובל־באַנקעט האָט געפירט חבר דזשעק קאַהאַן. ס׳האָבן באַגריסט: דער ישראל קאָנסול, מרדכי שאַלעוו; פון דער פּאַרטיי, חבר סיוואַן האַמבורגער; פון די פּיאָנערן פרויען, חברה ליליען סוירפין; און פון אינסטיטוט און פאָלקס־שולע, חבר מאָריס דייטש. חבר סיגאַל איז געווען דער גאַסט־רעדנער.

אין קינסטלערישן טייל האָבן זיך באַטייליקט דער טאַלאַנטירטער רעציטאַטאָר, אברהם זיגעלבוים, און די סאָפּראַנאָ פון דער סאַן פראַנציסקאָ אָפּערע, מערילין ניסקאָ.

מאָנטיק, דעם 30טן, האָט זיך חבר סיגאַל באַטייליקט אין אַ זיצונג פון שטאָט־קאָמיטעט און איז אויפגעטראָטן אויף אַ גרויסער פאַרזאַמלונג פון יידישן נאַציאָנאַל־פאָנד.

דינסטיק אָוונט איז פאָרגעקומען אַ פייערלעכער אָוונט פון דר. ישראל בלו־מענפעלד צווייג און חבר סיגאַל האָט איבערגעגעבן דעם צווייג זיין טשאַרטער. דעם אָוונט האָט געפירט חבר הערי הוירש, דער פאָרזיצער פון צווייג.

חבר סיגאַל איז אויך געוואָרן אינטערוויואירט פון צוויי ענגלישע טאָג־צייטונגען, „לאָס אַנדזשעלעס טיימס" און „העראַלד עקזעמינער". די אינטער־וויוען זיינען געווען פאַרעפנטלעכט אין די אויבעדערמאָנטע צייטונגען.

די פאָר טעג, וואָס חבר סיגאַל האָט פאַרבראַכט אין לאָס אַנדזשעלעס, האָבן דעמאָנסטרירט דעם גרויסן כח, צו וועלכן דער פאַרבאַנד איז אויסגעוואָקסן, און דעם חשובן פלאַץ, וואָס ער פאַרנעמט אין יידיש־געזעלשאַפטלעכן לעבן דאָ אין שטאָט.

פרעסע און ראַדיאָ

סיי אין דער לאָקאַלער ענגליש־יידישער פרעסע, סיי אין די נאַציאָנאַלע יידישע טאָג־צייטונגען, ווי „טאָג־מאָרגן זשורנאַל" און „פאָרווערטס" און נאַטיר־לעך אונדזער אייגענער „יידישער קעמפער" דערשיינען זייער אָפט נאָטיצן וועגן אונדזערע אַקטיוויטעטן.

מ'הערט אויך פון צייט צו צייט פון פאַרבאַנד אויף דער יידישער ראַדיאָ־שעה, וואָס עס פירט אָן חבר זלמן זילבערצווייג.

אין לעצטן סך הכל איז נישט מעגלעך, ווייל דאָס אָרט דערלויבט נישט, צו געבן אַ באַריכט מיט אַלע פרטים און גאַנצן פאַרנעם פון אונדזער אַרבעט. אָבער אַפילו פון דעם געצוימטן באַריכט, וואָס מיר האָבן דאָ יאָ געגעבן, וואָלט קיין שום אָרגאַניזאַציע נישט געבליבן פאַרשעמט.

דער לייענער פון דעם באַריכט, וואָס האָט אַפילו אַ קליינעם באַגריף אין געזעלשאַפטלעכער אַרבעט, וועט דערפילן פון דעם וואָס ס'איז געטאָן געוואָרן און פון די דערגרייכונגען, אַז דער יידיש־נאַציאָנאַלער אַרבעטער פאַרבאַנד האָט אין זיינע רייען אַ קאַדרע פון אָנפירנדיקע חברים, וואָס פירן דעם פאַרבאַנד פון דערפאָלג צו דערפאָלג. דער לייענער פון דעם באַריכט וועט אויך דערזען און דערפילן, אַז אין דער אָפּגעטאָנענער אַרבעט ליגט אַ סך ליבשאַפט, געטריישאַפט און אידעאַליזם פון צענדליקער, צענדליקער חברים און חברות, ווייל אָן דעם וואָלטן נישט מעגלעך געווען די אַלע דערגרייכונגען, אין וועלכע ס'ליגט אויך די באַלוינונג פאַר אַלע געטרייע טוער.

ס'איז אויך וויכטיק אונטערצושטרייכן, אַז סיי די אָנפירונג, סיי די חברים און חברות וואָס אַרבעטן טאָג־טעגלעך מיט אַ סך אָפּפערוויליקייט, זיינען נישט צופרידן מיט די דערגרייכונגען און שטרעבן צו אַלץ גרעסערע רעזולטאַטן. דאָס איז דער סימן מובהק, אַז אונדזער אָרגאַניזאַציע וועט גיין מחיל אל חיל.

פרץ הירשביין צווייג 352

יצחק ניומאַן, סעקרעטאַר

עס איז פאַר מיר אַ גרויסער כבוד צו קענען באַריכטן, אַז אויך היי־יאָר, ווי אין די פריערדיקע יאָרן, זיינען אַלע אונדזערע אַקטיוויטעטן, הן אין געלט־זאַמלונגען, הן אין די קולטור־פּראָגראַמען פון צווייג, דורכגעפירט געוואָרן מיט ווירדע און גרויס חשיבות. הגם מיר ליידן פון אַ מאַנגל אין עסקנים, איז אָבער אין סך הכל פון די דערגרייכונגען גאָרנישט געמינערט געוואָרן.

די צאָל מיטגלידער איז 315. ווי אין אַלע צווייגן, איז ביי אונדז אויך פאַראַן דאָס פּראָבלעם, ווי אַזוי צו אינטעגרירן און באַווירקן די נייע אַריינגעקומענע מיטגלידער, זיי זאָלן קומען צו די פאַרזאַמלונגען און ימים טובים ; ווי אַזוי מאַכט מען זיי אַקטיוו און טעטיק, זיי זאָלן העלפן שלעפּן דעם געזעלשאַפטלעכן וואָגן, דעם קולטורעלן עול, די נאַציאָנאַלע און לאָקאַלע התחייבותן. דער עיקר — ווי מאַכט מען בעסער זייערע באַציאונגען צום פאַרבאַנד בכלל און צום צווייג בפרט. דערווייל שטייען נאָך היינט צו טאָג אין פאָדערפראָנט פון עסקנות די זעלבע חברים און חברות, טייערע חברים, וואַרעמע יידן מיט וועלכע מיר זיינען שטאָלץ. זיי ביישטייערן אַליין מיט אַ ברייטער האַנט און זיינען משפּיע אַנדערע, נאָכצוטאָן זייער ביישפּיל.

אונדזער צווייג גייט איצט אַריין אין אַ נייער תקופה. עס ווערט 25 יאָר זייט ער איז געגרינדעט געוואָרן, און מיר קלייבן זיך צו פייערן אונדזער זילבערנעם יובל אויף אַ געהויבענעם אופן, ווי עס פּאַסט פאַר אַזאַ געלעגנהייט.

פאַר דער צייט פון 30טן סעפּטעמבער, 1962 ביז דעם 1טן אָקטאָבער, 1963, קענען מיר פאַרצייכענען פאָלגנדע גרעסערע פייערונגען : אַ חוץ די יידישע ימים טובים און קולטור־פּראָגראַמען ביי יעדן מיטינג און צוזאַמענקונפט, וואָס ציען אַלעמאָל אַ גרויסן עולם, האָבן מיר דורכגעפירט פיר גאָר אימפּאָזאַנטע אָוונטן, וואָס וועלן לאַנג בלייבן אין זכרון : דער באַנד־באַנקעט אין מאָנאַט יוני, געווידמעט חבר ישׂראל פריינד, אונדזער וויצע־פּאָרזיצער, צו זיין 75 יאָריקן געבוירנטאָג. מיר האָבן פאַרקויפט פאַר 14,500 דאָלער באַנדס. גאַסט רעדנער איז געווען אָסקאַר סאַלענדזשער, אַ קאָמיוניטי פירער, און חזן ראָבערט נאַדעל האָט געגעבן אַ קאָנצערט. דער אסתר שומיאַטשער־הירשביין אָוונט, לכבוד איר צוריקקומען נאָך צוויי יאָר זיין אין ישׂראל. עס האָבן זיך באַטייליקט אליהו טענענהאָלץ, ראָמאַ קאַטש, אַניטאַ פריינדלעך־שעף, משה וויסמאַן, און יצחק ניומאַן. מיר האָבן אויך דורכגעפירט אַן אָוונט לכבוד חבר יצחק פרידלאַנדס בוך „אין טעג פון געראַנגל". הערי לאַנג, דער זשורנאַליסט און לעקטאָר, האָט געגעבן אַן אָפּשאַצונג פון בוך. יצחק ניומאַן האָט גערעדט וועגן דער נאָוועלע, און צום סוף האָט גערעדט דער מחבר, י. פרידלאַנד. אויך דער אָוונט געווידמעט חבר יצחק ניומאַנס בוך „פון די אַלטע אוצרות", וואָס דער פּרץ הירשביין צווייג האָט געגעבן זיינע ברכות און עס אַרויסגעגעבן. דאָס האָט געגעבן דעם צווייג גרויס אָנזען אין שטאָט. עס איז געווען אַ גרויסער אויפטו.

מיר האָבן אויך ווי אַלע יאָר געהאַט פאַרן נאַציאָנאַל־פאָנד אַ באַנקעט, מיט רבי אָטט אַלס גאַסט רעדנער, און די סאָפּראַנאָ ביטריס אָליוויער. מיר האָבן געזאַמלט 550 דאָלער. דער הסתדרות־באַנקעט איז געגעבן געוואָרן לכבוד חבר שמואל בריינינס 85טן געבוירנטאָג, מיט יוליוס פּליגעלמאַן אַלס גאַסט רעדנער. ס'איז געזאַמלט געוואָרן 8,000 דאָלער. פאַרן וועלפער־פאָנד איז געזאַמלט געוואָרן אַ גאַנץ באַדייטנדע סומע, אין די שווערע טויזנטער, אָבער מיר האָבן נישט די גענויע סומע אונטער דער האַנט. פאַרן יובל־פאָנד האָבן מיר געזאַמלט 1,500 דאָלער.

פאָלגענדע לעקטאָרס זיינען אויפגעטראָטן ביי אונדז דורכן יאָר : הערי לאַנג, מנשה אונגער, מרים הערשבערג, י. פרידלאַנד, לייזער מעלצער, אסתר הירשביין, שלמה האָכבערג, יצחק ניומאַן, דר. ש. מאַרגאָשעס, און וואָלף גאָלבאַרד.

ביי אונדזער צווייג פונקציאָנירט אַ הילפס־פאָנד, וואָס העלפט ארויס חברים אויף אַ דיסקרעטן חברישן אופן, ווען זיי נויטיקן זיך אין פינאַנציעלער הילף.

דער צווייג שטייט אויך נישט אָפּ פון העלפן אַלע יידישע אינסטיטוציעס. מיר שטיצן דעם אינסטיטוט פאַר יידישער דערציאונג מיט 200 דאָלער, די הבונים 150 דאָלער, דעם קעמפּער קרוב 200 דאָלער; דעם יוואָ, קולטור קלוב, קולטור־קאָנגרעס, לערער־סעמינאַר, 25 דאָלער צו יעדע. אַרום און אַרום האָבן מיר געהאַט אַ פּרוכטבאַר יאָר און אַלעס איז מוסטערהאַפט דורכגעפירט געוואָרן.

שלום עליכם צווייג 305

חיה ניומאַן, סעקרעטאַר

אין דעם יובל יאָר, ווען מיר פייערן 50 יאָר פאַרבאַנד און מיר שפּיגלען זיך איז אונדזערע דערגרייכונגען, און זיינען גליקלעך מיט אונדזער אָפּגעטאָנע־נער אַרבעט, איז ווערט צו דערמאָנען, אַז אַ דאַנק אָט די איינצלנע צווייגן, וועלכע זיינען צעשפּרייט איבער די שטאָטן און קאַנאַדע, וועלכע האָבן מיט זייער געטריישאַפט און איבערגעגעבנקייט געלייגט אַ ציגל אויף אַ ציגל, איז די גרויסע געביידע „פאַרבאַנד" אויפגעבויט געוואָרן. און ווען מען דערמאָנט געשיכטע, איז ווערט צו דערמאָנען דעם שלום עליכם צווייג, וועלכער איז אָרגאַניזירט געוואָרן נאָך אין 1929, און האָט געטריי געדינט דעם פאַרבאַנד אין אַלץ וואָס ער שטעלט מיט זיך פאָר.

קולטור־אַרבעט האָט שטענדיק פאַרנומען דעם אויבנאָן אין אונדזערע טעטיקייטן. און כדי אונדזערע קולטור צוזאַמענקופטן זאָלן האָבן אַ ברייטערן פאַרנעם, האָבן מיר, דער שלום עליכם צווייג, צוזאַמען מיטן ווייצמאַן־זאַלצמאַן און באָראָכאָוו־פינסקי צווייגן, פאָרמירט אַ קולטור־קאָמיטעט אונטער דער פירערשאַפט פון יעקב זינגער ע"ה, וועלכער האָט מיט גרויס ליבשאַפט און איבערגעגעבנקייט אָנגעפירט מיט דער טעטיקייט פון דעם פאַראייניקטן קולטור־קאָמיטעט.

דעם גרויסן קלאַפּ וואָס מיר האָבן באַקומען מיט זיין אַוועקגיין פון אונדז אויף אייביק, איז נישט איבערצוגעבן. מיר האָבן צוזאַמענגענומען אונדזערע כוחות און ווען ווייטער פּרובירן אָנגיין מיט דער אַרבעט. עס איז דערוויילט געוואָרן אַ וויצע־פאָרזיצער פון יעדן צווייג: ישראל גרין, שלום עליכם; אהרן פרידבערג, ווייצמאַן־זאַלצמאַן; און עדינה פרידמאַן, באָראָכאָוו־פינסקי; און צוזאַמען מיטן קולטור־קאָמיטעט האָפן מיר ווייטער אָנצוגיין מיט דער אַרבעט.

איך האָף, אַז דער קומענדיקער יאָר וועט נישט פאַרשעמען די פריערדיקע יאָרן.

אויף אונדזערע קולטור־אָוונטן זיינען אויפגעטראָטן אַזעלכע רעדנער געסט, ווי: דר. שמואל מאַרגאָשעס, וואָלף געלבאַרד, נחמיה צוקער (פון אַרגענטינע), דר. דוד ברידזשער, מרים הערשבערג, אסתר שומיאַטשער־הירשביין, לייזער מעלצער, יעקב זינגער און אַנדערע. אַזעלכע אַרטיסטן, ווי חזן קעלעמער, חזן ריסלין, שרה ריסמאַן, סאָפי בערגער, מאָריס מייסאָן, אליהו טענענהאָלץ, מאָריס שיינבוים, אליאַ זינגער, פאָלין וויטמאַן און אַנדערע.

צוזאַמען מיטן ווייצמאַן־זאַלצמאַן צווייג און דער שלום עליכם צווייג באַזונדער, האָבן מיר דורכגעפירט מיט דערפאָלג אונטערנעמונגען פאַרן נאַציאָנאַל פאָנד, הסתדרות, און פאַרקויפט באָנדס פאַר ישראל. מיר האָבן געשאָפן פאַר די פאָלגנדע פאָנדן:

וועלפער פאָנד — 7,500 דאָלער; נאַציאָנאַל־פאָנד — 3,000 דאָלער; ישראל באָנדס — 2,500 דאָלער; הסתדרות — 900 דאָלער; פאַרבאַנד יובל־ פאָנד — 300 דאָלער; אינסטיטוט און שולע — 200 דאָלער; „קעמפּער" — 100 דאָלער. און מיט באַדייטנדע סומען האָבן מיר בייגעשטייערט פאַר דער ייוואָ, „צוקונפט", „אָרט", יידישן קולטור קאָנגרעס און אַנדערע אינסטיטוציעס. מיר האָבן זיך אָפּ־

גערופן אויף אַלע פאַרבאַנד־ ביכער אויסגאַבן און געקויפט אַ באַדייטנדע צאָל. אויך אָנטיילגענומען אין ביכער־קאָמיטעטן און אַבאָנירט ביכער אין פאָראויס. מיר האָבן אָנטיילגענומען אין אַלע אונטערנעמונגען פון פאַרבאַנד שטאָט־קאָמי־טעט. מיר האָבן אַן אייגענעם הילפס־פאָנד און האָבן מיט דערפאָלג דורכגעפירט אונדזער יערלעכן פיקניק, וואָס אויסער די פינאַנציעלע נוצן, וואָס דער צווייג געווינט, האָבן מיר אויך אַ געלעגנהייט זיך נענטער צו באַקענען מיט אונדזערע חברים און פאַרברענגען אַ טאָג צוזאַמען אויף דער פרישער לופט.

מיר האַלטן, אַז עס איז געווען אַ יאָר פון פּראָדוקטיווער אַרבעט אויף אַלע געביטן.

באָראָכאָוו-פּינסקי צווייג 122

מ. האָפמאַן, סעקרעטאַר

אין קורצע שטריכן גיב איך דאָ איבער די טעטיקייטן פון אונדזער צווייג פאַר דעם פאַרגאַנגענעם יאָר.

מיר האָבן זיך באַטייליקט אין אַלע אַרבעטן, וואָס דער שטאָט־קאָמיטעט האָט אונטערגענומען, סיי אין די נאַציאָנאַלע קאַמפּיינס און סיי פאַר די לאָקאַלע הצתרכותן. אָט זיינען די איינצלהייטן:

אונדזער צווייג ציילט איצט 180 מיטגלידער, כן ירבו. פאַר די נאַציאָנאַלע קאַמפּיינס האָבן מיר געשאַפן פאָלגנדיקע סומעס:

הסתדרות — אַרום 2,500 דאָלער.

נאַציאָנאַל פאָנד — אַריבער 1,000 דאָלער.

פאַרן וועלפער פאָנד האָבן מיר אויך געשאַפן נישט ווייניקער ווי אין פאַריקן יאָר.

ישראל באָנדס האָבן מיר פאַרקויפט פאַר העכער 6,000 דאָלער, פיל מער, ווי אין די פריערדיקע יאָרן.

דער „קעמפּער" האָט געקראָגן פון אונדז נאָענט צו 250 דאָלער.

אַחוץ דעם האָבן מיר בייגעשטייערט פאַר הבונים, יידישער קולטור קאָנגרעס, ייוואָ, אינסטיטוט און פאָלקס שולע, ציון קאָונסיל און אַנדערע.

מיר האָבן געפירט אַ שיינע קולטור־אַרבעט, פאַרקויפט אַ גרויסע צאָל בילעטן פאַרן קאָנצערט, וואָס דער שטאָט־קאָמיטעט האָט דורכגעפירט מיט דער טרופּע פון ניו יאָרק; מיר האָבן פאַרשפּרייט אַ גרויסע צאָל ביכער פון יידישע שרייבער; מיר האָבן זיך באַטייליקט אַקטיוו אין קולטור־קאָמיטעט פון די דריי צווייגן, וואָס פירן דורך חודשלעכע קולטור־אָוונטן. זייער דערפאָלגרייך איז געווען דער יערלעכער פיקניק, וואָס אונדזער צווייג האָט דורכגעפירט. אונדזערע פאַר־זאַמלונגען ווערן איינגעטיילט אין צוויי טיילן: דער ערשטער טייל איז פאַרנומען, ווי געוויינטלעך, מיט די געשעפטס־אָנגעלעגנהייטן פון צווייג, און דער צווייטער טייל איז געווידמעט אינגאַנצן צו קולטור. חברים פונם צווייג גיבן פאָרלעזונגען, דעקלאַמאַציעס פון די געקליבענע פערל פון דער יידישער ליטעראַטור.

די יום־טובים ווערן געפייערט מיט פאַסיקע פּראָגראַמען און די חברים פאַרברענגען שטענדיק אין אַ וואַרעמער חבר'ישער אַטמאָספער, ביי געדעקטע טישן און געזאַנג. מיר באַמיען זיך, אַז אונדזערע פאַרזאַמלונגען זאָלן זיין אינטע־רעסאַנט, און חברים קוקן אַרויס אויף די חודשלעכע צוזאַמענקונפטן.

מיר בלייבן קיינמאָל נישט צופרידן מיט דער אַרבעט, וואָס איז אָפּגעטאָן געוואָרן. מיר באַנוגענען זיך נישט מיט דעם דערגרייכטן, נאָר מיר פאָדערן פון זיך מער אַקטיוויטעט, ווייל אַרבעט איז שטענדיק דאָ אַ סך און די פליכטן זיינען גרויס. צו די חברים, וואָס טראָגן אויף זיך דעם עול פון אָט די אַלע אַרבעטן, זאָג איך: אַ האַרציקן דאַנק און תחזקנה ידיכם, אַרבעט איז דאָ אַ סך. לאָמיר געדענקען, אַז: היום קצר והמלאכה מרובה.

ווייצמאַן-זאַלצמאַן צווייג 355

מ. דינסין, סעקרעטאַר

אונדזער צווייג האָט זיך באַטייליקט אין אַלע אַקטיוויטעטן וואָס דער פאַר־באַנד האָט געפירט.

אין דער מיטגלידער־אַקציע האָבן זיך באַטייליקט די חברים: מ. דינסין, ב. ריסעל און י. גיבערמאַן. מיר האָבן אריינגענומען דורכן יאָר אַ צאָל נייע חברים און מיר ציילן איצט 156 גוט־שטייענדיקע מיטגלידער.

מיר פייערן אַלע ימים־טובים אויף אַ שיינעם, פּאַסיקן אופן. ביי אַלע אונדזערע פאַרזאַמלונגען האָבן מיר געהאַט אַ קולטור־פּראָגראַם, וואָס איז באַ־שטאַנען פון לעקציעס און דיסקוסיעס איבער אַקטועלע פּראָבלעמען, אין וועלכע ס'האָבן זיך באַטייליקט אַ גרויסע צאָל חברים. דער פאָרזיצער פון אונדזער קולטור־קאָמיטעט איז חבר א. פרידבערג.

אין די יום־טוב פייערונגען און קולטור־פּראָגראַמען האָבן זיך באַטייליקט פאָלגנדיקע חברים: דער שרייבער נחמיה צוקער פון אַרגענטינע, ש. האָכבערג, דוד און רבקה שרגא, דוד גליקמאַן ע״ה, א. פרידבערג, איידאַ גליקמאַן, י. באַרד, מאָריס מייסאָן, משה הוירש, יצחק גיבערמאַן, ליליען ליבראַס, מאָריס קעסנער, יצחק ניומאַן און מ. פאָגעל.

אונדזער צווייג באַטייליקט זיך אַקטיוו אין דורכפירן די חודשלעכע קולטור־אָוונטן בשותפות מיט די צווייגן שלום עליכם און באָראָכאָוו־פינסקי. אין די קולטור־אָוונטן איז אונדזער צווייג זייער אָנזעעוודיק סיי ביים אַראַנזשירן, סיי אין באַזוך פון די אונטערנעמונגען.

מיר האָבן אויך דורכגעפירט געזעגענונג־אָוונטן אין כבוד פון פאָלגנדיקע חברים: אַ צאתכם־לשלום און בואכם לשלום פאַר די חברים דוד און רבקה שרגא, ווען זיי האָבן געמאַכט אַ לענגערע נסיעה קיין קאַנאַדע און איבער די פאַראייניקטע שטאַטן, און פאַר חבר און חברה טראַמבקע צו זייער אָפּפאָרן אויף אַ באַזוך קיין מדינת ישראל. אונדזער צווייג האָט דורכגעפירט פייערונגען לכבוד די חברים און חברות מענדל און מערי דינסין, און פאָול און לינע עפּשטיין.

פאַר די פאָנדן האָבן מיר געזאַמלט די פאָלגנדיקע סומעס: וועלפער פאָנד — 12,000 דאָלער; נאַציאָנאַל־פאָנד — 2,100 דאָלער; הסתדרות־קאַמפּיין — 1,700 דאָלער; און ישראל באָנדס האָבן מיר פאַרקויפט פאַר 1,600 דאָלער. פאַרן יובל־פאָנד האָט אונדזער צווייג בייגעשטייערט 580 דאָלער. אַ חוץ די אויבנדער־מאָנטע סומעס, האָבן מיר בייגעשטייערט פאַרן אינסטיטוט און פאָלקס־שולע, „יידישער קעמפער", „ייווא", יידישער קולטור־קאָנגרעס, „דזשואיש פראָנטיר", הבונים, אַמעריקאַנער ציון־קאָונסיל און אַנדערע.

מיר האָבן פאַרשפּרייט ביכער פון יידישע שרייבער און זיך אַקטיוו באַ־טייליקט אין באַזוך ביי די קאָנצערטן און לעקציעס, וואָס דער שטאָט־קאָמיטעט האָט דורכגעפירט, און אין אַלע אַנדערע טעטיקייטן פון שטאָט־קאָמיטעט.

מיר קענען מיט צופרידנקייט זאָגן אַז דער ווייצמאַן־זאַלצמאַן צווייג האָט דאָס פאַרגאַנגענע יאָר געפירט אַ שיינע טעטיקייט אויף אַלע געביטן און איז אַ לעבע־דיקער אַקטיווער צווייג אין דער משפחה פון פאַרבאַנד אין לאָס אַנדזשעלעס.

צום סוף ווילן מיר אויסדריקן אונדזער צער אויפן פאַרלוסט פון די חברים אברהם הימלסאָן און דוד גליקמאַן ע״ה.

חבל על דאבדין.

אויפן נאָמען פון חבר דוד גליקמאַן ע״ה וועלן מיר פלאַנצן, דורכן נאַציאָנאַל־פאָנד, אַ מייל ביימער אין ישראל. מיר האָבן איצט פאַרענדיקט דאָס פלאַנצן אַ מייל ביימער אין אָנדענק פון דר. חיים ווייצמאַן און חבר נתן זאַלצמאַן ע״ה, וועמענס נעמען אונדזער צווייג טראָגט.

עמק־צוויג 346

יעקב ל. פּאָלי, פינאַנץ־סעקרעטאַר

צו זאָגן, אַז מיר זיינען דער ייִנגסטער צוויג אין דער פאַרבאַנד־פאַמיליע, וואָלט געווען נישט ריכטיק, אָבער מיר קענען מיט רעכט שטאָלצירן מיט די דערגרייכונגען פון עמק־צוויג אין דער קורצער צייט פון זיין עקזיסטענץ.

מיר ציילן 105 גוט־שטייענדע מיטגלידער און 20 קינדער פּאָליסיס פאַר אייניקלעך פון אונדזערע חברים.

די עקזעקוטיוו־זיצונגען, וועלכע מיר האַלטן יעדן חודש, טראָגן דעם כאַראַקטער פון אַ פאַמיליע־ראַט, וואָס פאַרהאַנדלט די פאַרבאַנד ענינים און גרייט צו דעם טאָג־אָרדענונג צו אונדזער קומענדער אַלגעמיינער פאַרזאַמלונג. אין אונדזער קולטור־אַרבעט פאַרנעמט אַן אָנגעזעען אָרט דאָס פייערן יידישע יום־טובים.

דער עמק־צוויג באַטייליקט זיך און שטיצט אַלע פּראָיעקטן, וואָס דער שטאָט־קאָמיטעט נעמט אונטער.

מיר פאַרגעסן נישט צו פייערן די געבוירנטעג פון אונדזערע חברים, די בר מצוה׳ס פון אונדזערע אייניקלעך און די שמחות, וואָס קומען פאָר ביי אונדזערע חברים. לעצטנס האָבן מיר געפייערט דעם געבוירנטאָג פון די חברים נעלס טעמינסאָן, מענדל סעלץ, בען ראָזענפעלד, מייקל אָמאַנסקי און לואיס פּרענקעל.

אונדזער צוויג פונקציאָנירט האַרמאָניש ווי אַ וואַרעמע משפחה, און ווי אין פאַמיליעס, טיילן מיר זיך מיט פריידן און, גאָט באַהיט, איןליידן.

מיר נעמען אָנטייל און שטיצן פינאַנציעל, קולטורעלע און געזעלשאַפטלעכע אונטערנעמונגען און אַלץ וואָס איז פאַרבונדן מיט מדינת ישראל. דאָס פאַר־גאַנגענע יאָר האָבן מיר געשאַפן די פאָלגנדיקע סומעס:

ישראל באָנדס — 8,500 דאָלער; נאַציאָנאַל־פאָנד — 1,600 דאָלער; הסתדרות — 1,200 דאָלער; „קעמפּער״ — קרוב 200 דאָלער; וועלפער פאָנד — 1,725 דאָלער; הבונים — 60 דאָלער; אינסטיטוט און שולע — 110 דאָלער. צוזאַמען האָבן מיר געשאַפן אַרום 13,385.00 דאָלער.

מיט צופרידנקייט דריקן מיר אויס אָנערקענונג די חברים, וועלכע גיבן אַוועק פיל צייט און ענערגיע פאַרן פאַרבאַנד בכלל און אודאי פאַרן עמק צוויג: די חברים מעקס גאָלדשטיין און נייטן דעש, נאַציאָנאַל פאָנד; חברים ד. באָגין און פיליפּ גאָלדשטיין, וועלפער פאָנד; ניסן טעמינסאָן, הסתדרות; ד. באָגין, בילעטן פאַרקויפן; י. היימאַן און י. קירשענבוים, באָנדס; ה. דעקטער און פיליפּ גאָלדשטיין, „יידישער קעמפּער״; און אונדזערע חברות, וועלכע מאַכן אַלע פאַר־זאַמלונגען יום־טובדיק.

מיר שטיצן דעם יידישן סעמינאַר, אַלוועלטלעכן יידישן קולטור קאָנגרעס, ייוואָ, קינדער־זשורנאַל, אינסטיטוט און שולע, הבונים און אַנדערע געזעלשאַפט־לעכע און קולטור־אינסטיטוציעס.

דער עמק־צוויג שטרעבט צו שאַפן אַ נאַציאָנאַל־קולטורעלע סביבה ביי אַלע אונדזערע פאַרזאַמלונגען.

אונדזער יערלעכער פּיקניק איז אַ משפחה־צוזאַמענקונפט פון אַלע חברים און חברות און נאָענטע פריינד, וועלכע פאַרברענגען אַ טאָג אונטערן פרייען הימל.

צום לעצט ווילן מיר באַדאַנקען די באַאַמטע פון שטאָט־קאָמיטעט: חברים שלמה האָכבערג, עקזעקוטיוו דירעקטאָר; דזשעק קאַהאַן, און י. וויינשטיין, און פיליפּ ברוידי, וועלכע זיינען גרייט צו יעדער צייט אונדז אַרויסצוהעלפן אין אונדזערע אונטערנעמונגען.

ה. רויזענבלאַט צווייג 347

ראָבערט טעמפּער, פינאַנץ סעקרעטאַר

נאָכאַמאָל זיינען פאַרביי 12 מאָנאַטן פון פאַרבאַנד אַקטיוויטעטן אין לאָס אַנדזשעלעס.

דער ה. רויזענבלאַט צווייג האָט אויך זיין חלק צוגעטראָגן, בעמענדיק אַן אַקטיוון אָנטייל אין אַלץ, וואָס דער פאַרבאַנד האָט אונטערגענומען. כמעט אויף אַלע געביטן פון אונדזערע טעטיקייטן האָבן מיר צו פאַרצייכענען באַדייטנדע געווינסן.

אָרגאַניזאַטאָריש ציילן מיר איצט העכער 100 גוטשטייענדע מיטגלידער. דאָס לעצטע יאָר האָבן מיר געהאַט 76 מיטגלידער.

פאַר די קאַמפּיינס:

נאַציאָנאַל־פאָנד, הסתדרות און וועלפער פאָנד האָבן מיר געשאַפן אַן ערך 5000.00 דאָלער.

ישראל באָנדס האָט אונדזער צווייג פאַרקויפט פאַר 5,100 דאָלער.

פאַרן יובל־פאָנד לכבוד דעם 50־יאָריקן יובל פון פאַרבאַנד איז אַוועקגעשיקט געוואָרן 1,100 דאָלער.

דעם „יידישער קעמפער" האָבן מיר אַרויסגעהאָלפן מיט העכער 300 דאָלער. אויף פאַרשידענע ווענדונגען האָבן מיר בייגעטראָגן 125 דאָלער.

דער צווייג האָט געפייערט אַלע יידישע יום־טובים.

די חודשלעכע פאַרזאַמלונגען פון צווייג זיינען געווען גוט באַזוכט און פיין דורכגעפירט. נאָך די געשעפטלעכע פאַרהאַנדלונגען האָבן מיר דורכגעפירט קולטור־פּראָגראַמען.

דער פינף־יאָריקער יובל פון צווייג איז געפייערט געוואָרן זייער דערפאָלגרייך.

חברים און חברות פון צווייג זיינען טעטיק אין די פאַרשידענע קאָמיטעטן פון שטאָט־קאָמיטעט.

מיר האָפן צו קענען ברענגען אַ באַריכט דעם קומענדיקן יאָר פון פאַרגרעסערטע טעטיקייטן אויף אַלע געביטן פון פאַרבאַנד אַקטיוויטעטן.

יעקב גאָרדין צווייג 309

אייזיק לעווין, פינאַנץ סעקרעטאַר

אונדזער צווייג איז שטאַרק אָפּגעשוואַכט געוואָרן ווען אַ גרויסער טייל פון אונדזער מיטגלידער האָבן זיך טראַנספערירט אין יוסף שפּרינצאַק צווייג ביים ים. ס'איז געשטאַנען די פראַגע פון אויפלייזן דעם צווייג.

אַ דאַנק דער דערמוטיקונג און הילף פון חבר ש. האָכבערג, האָבן מיר פאַרגעזעצט אונדזערע אַקטיוויטעטן און מיר זיינען צופרידן, וואָס מיר האָבן זיך צוגעהערט צו חבר האָכבערגס עצה.

היינט צו טאָג ציילן מיר אַרום 40 מיטגלידער און פירן אָן לויט אונדזערע כוחות אַ שיינע טעטיקייט.

זינט חברה עטל לעווין איז געוואָרן פאָרזיצער פון צווייג, האָבן מיר שיינע פאַרזאַמלונגען מיט קולטור־פּראָגראַמען. אונדזערע פאַרזאַמלונגען ווערן באַזוכט כמעט פון אַלע מיטגלידער.

מיר פייערן אַלע יום־טובים. אין די פּראָגראַמען באַטייליקן זיך אונדזערע אייגענע חברים און חברות. מיר האָבן אויך דורכגעפירט אַ דערפאָלגרייכן פּיק־

ניק אין גאָרטן פון חבר און חברה אייזיק לעווין. די הכנסה פון פיקניק איז גע־גאַנגען לטובת דעם יובל־פאָנד.

מיר האָבן דאָס פאַרגאַנגענע יאָר געשאַפן:

הסתדרות־קאַמפּיין — 310 דאָלער; נאַציאָנאַל־פאָנד — 255 דאָלער; וועל־פער־פאָנד — 325 דאָלער; ישראל באָנדס — 1,000 דאָלער.

חוץ די אויבנדערמאָנטע סומעס האָבן מיר בייגעשטייערט פאַרן „קעמפּפער" 66 דאָלער און פאַרן יובל־פאָנד 165 דאָלער. מיר האָבן אויך בייגעשטייערט פאַר אַנדערע קולטור־אינסטיטוציעס און צייטשריפטן, און פאַרשפּרייט אַ צאָל ביכער פון יידישע שרייבער.

מיר באַטייליקן זיך אין אַלע אונטערנעמונגען פון שטאָט־קאָמיטעט און פירן אויס אַלע פליכטן פון אַ פאַרבאַנד צווייג.

מיר האָפן דאָס קומענדיקע יאָר צו קענען פאַרגרעסערן אונדזערע אַקטי־וויטעטן, במילא וועט אונדזער באַריכט זיין גרעסער.

יוסף שפּרינצאַק צווייג 182

דר. זאַנוויל קליין, פאָרזיצער

מיט מיין אַריבערציען זיך אין די „בעי סיטיס" ביים ים, האָב איך געמוזט אויפגעבן מיין אַרבעט אין גאָרדין צווייג.

נאָך אַ באַראַטונג מיט אונדזער עקזעקוטיוו־דירעקטאָר, חבר שלמה האָכ־בערג און דעם פאָרשטייער פון נאַציאָנאַלן אָפיס, חבר י. וויינשטיין, איז באַ־שלאָסן געוואָרן צו גרינדן אַ צווייג אין דער געגנט פון די שטעטלעך ביים ים.

עס רעדט זיך לייכטער ווי עס טוט זיך. אָבער ווען עס איז דאָ דער ווילן און די אינספּיראַציע פון אַן אידייע, קען מען בייקומען אַ סך שוועריקייטן און דערגרייכן רעזולטאַטן.

היינט קענען מיר מיט שטאָלץ זאָגן, אַז דער נייער צווייג ביים ים, אויפן נאָמען פון אונדזער אומפאַרגעסלעכן יוסף שפּרינצאַק, איז אַ לעבעדיקער גליד אין דער פאַרבאַנד־משפחה און פירט אָן אַ שיינע טעטיקייט.

אין יאַנואַר, 1962, ווען חבר באָנטשעק איז געווען דער גאַסט צו אונדזער שטאָט־קאָנפערענץ אין לאָס אַנדזשעלעס, האָט ער אונדז איבערגעגעבן דעם טשאַרטער פאַר אונדזער שפּרינצאַק צווייג. מיר האָבן צוגעזאָגט צו טראָגן דעם נאָמען מיט ווירדע.

אויפן אָוונט מיט חבר באָנטשעק האָבן מיר געשאַפן אַ באַדייטנדיקע סומע פאַר דער הסתדרות.

אונדזער צווייג ציילט אַריבער 30 מיטגלידער דערוואַקסענע, און 15 קינ־דער־פּאָליסיס.

יעדן חודש האָבן מיר אַ פאַרזאַמלונג פון די מיטגלידער און ביי יעדן צוזאַמענקום ווערט דורכגעפירט אַ קולטור־פּראָגראַם, אַ לעקציע, געזאַנג און מוזיק. נאָכן פּראָגראַם פאַרברענגען מיר ווי אַ נאָענטע משפחה אין אַ חברישער אַטמאָספער.

אויף דער איניציאַטיוו פון אונדזער צווייג איז פאָרגעקומען אַ קאָנצערט פון דער גרופּע אַרטיסטן, וואָס דער פאַרבאַנד האָט אַרויסגעשיקט אויף אַ טור. ס'זיינען געקומען פיר הונדערט יידן צום קאָנצערט. אָן דעם שפּרינצאַק צווייג, וואָלט דער קאָנצערט זיכער נישט פאָרגעקומען.

אויף דער איניציאַטיוו פון שפּרינצאַק צווייג איז דורכגעפירט געוואָרן אַ פאַראייניקטע אַקציע פאַר ישראל באָנדס. ס'זיינען פאַרקויפט געוואָרן פאַר 6,000 דאָלער באָנדס, פון וועלכע אונדזער צווייג האָט פאַרקויפט פאַר 2,500 דאָלער; פאַרן וועלפער־פאָנד האָבן מיר געשאַפן 3,000 דאָלער; פאַרן הסתדרות־

קאַמפּיין 1,150 דאָלער; פאַרן נאַציאָנאַל־פאָנד אַריבער 500 דאָלער. צוזאַמען — 7,150 דאָלער.

פאַר אַ קליינעם צווייג, וואָס עקזיסטירט אַ קורצע צייט איז עס אַ באַ־דייטנדיקע סומע. חוץ דעם, האָבן מיר בייגעטראָגן פאַרן פאַרבאַנד יובל־פאָנד, „יידישער קעמפער", און אַנדערע ביישטייערונגען.

אין אונדזער צווייג האָבן מיר אַ צאָל געטרייע חברים און חברות, וואָס זיינען געטרייע איבערגעגעבענע טוער פאַרן צווייג און פאַרבאַנד בכלל. איך וועל נאָר אָנרופן עטלעכע נעמען, וואָס צייכענען זיך באַזונדערס אויס: חבר יצחק שמונער, אונדזער פינאַנץ סעקרעטאַר; חברה דאָרא שאַרף, אין וועמענס היים דער צווייג איז געגרינדעט געוואָרן; חבר לואיס לובעצקי, וואָס גיט מיט אַ ברייטער האַנט פאַר אַלע אונדזערע קאַמפּיינס און זאַמלונגען. דאָס איז נאָר אייניקע פון אַ גרעסערער צאָל געטרייע איבערגעגעבענע חברים.

די חברים פון צווייג טראָגן מיט שטאָלץ דעם נאָמען פון גרויסן מנהיג, דעם געוועזענעם פּאָרזיצער פון דער כנסת אין ישראל, חבר יוסף שפּרינצאַק ז"ל. מיר האָפן אין די קומענדיקע יאָרן צו ברענגען באַריכטן מיט גרעסערע דער־גרייכונגען, ווייל מיר זיינען אַלע באַזעלט מיט דער גרויסער אידייע און אויפ־גאַבן פון אונדזער פאַרבאַנד.

דר. ישראל בלומענפעלד צווייג 183

צבי הוירש, פאָרזיצער

אַ דאַנק דער איניציאַטיוו פון דעם אומדערמידלעכן עקזעקוטיוו דירעק־טאָר פון פאַרבאַנד, חבר שלמה האָכבערג, איז געשאַפן געוואָרן אַ נייער צווייג צו פאַראייביקן דעם נאָמען פון יונג־פאַרשטאָרבענעם פאַרדינסטפולן טוער און דירעקטאָר פון הסתדרות־קאַמפּיין, דר. ישראל בלומענפעלד.

אַ גרופּע פירנדע חברים האָבן געשאַפן אַ צייטווייליקן קאָמיטעט און אַוועק־געגעבן פיל מי און צייט איינצוגלידערן דעם צווייג אין דער אַקטיווער פאַרבאַנד־משפּחה. אין צייטווייליקן קאָמיטעט זיינען אריין די חברים: יעקב קאַהאַן, פּרע־זידענט פון קאָונסיל; פיליפּ ברווידי, מאָריס דייטש, בערנאַרד גינגאָלד, ראָבערט טעמפּער, לואיס לעווין, הערי ראָבינסאָן און יוסף וויינמאַן. די דאָזיקע חברים קומט אַ האַרציקער יישר־כח פאַר זייער איבערגעגעבענער אַרבעט.

די ערשטע צייטווייליקע באַאַמטע זיינען געווען די פאָלגנדיקע חברים: חבר פיליפּ ברווידי, פאָרזיצער; צבי הוירש, וויצע־פאָרזיצער; נייטן שטיינמאַן, קאַסירער; ראָבערט טעמפּער, פינאַנץ סעקרעטאַר; בערנאַרד גינגאָלד, פּראָ־טאָקאָל סעקרעטאַר. די צייטווייליקע עקזעקוטיוו: די חברים מאָריס דייטש, יעקב קאַהאַן, דר. ב. ד. מייסאָן, לעאָן הוירש, הענרי בירנבוים און הערי ראָבינסאָן.

נאָך אַ צאָל מיטגלידער־פאַרזאַמלונגען זיינען דעם 29טן יוני, 1963, אָפּי־ציעל דערוויילט געוואָרן די פאָלגנדיקע באַאַמטע: פאָרזיצער — צבי הוירש, לאַנג־יאָריקער מיטגליד און געוועזענער פאָרזיצער פון מסדה צווייג אין ניו יאָרק; וויצע־פאָרזיצערס: הענרי בירנבוים און דר. ב. ד. מייסאָן; פינאַנץ סעקרעטאַר— בוירני קאַפּלאַן; פּראָטאָקאָל סעקרעטאַר—רות שיינבערג; קאָ־רעספּאָנדענץ סעקרעטאַר: סאַמינא סטוירן; קאַסירער: נייטן סטיינמאַן. אין דער עקזעקוטיווע זיינען דערוויילט געוואָרן; דזשייקאָב און מאַלי ווייס, לעאָן און פּרענסיס הוירש. עס איז דערוויילט געוואָרן אַ פּראָגראַם־קאָמיטעט מיט לעאָן הוירש אַלס פאָרזיצער.

צווישן אַנדערע אָוונטן אַראַנזשירט פון פּראָגראַם־קאָמיטעט האָבן זיך אויס־געצייכנט: דער חנוכה־אָוונט מיט חבר שלמה האָכבערג אַלס גאַסט רעדנער;

אַ רייכער פּסח אָוונט; אַן אינסטאָלאַציע־אָוונט מיט חבר משה כהן אַלס גאַסט רעדנער; אַ שמחת תורה אָוונט מיט אַ לעקציע וועגן יידישע ימים טובים פון דער גייסטרייכער פּעדאַגאָגין, פּרינציפּאַל פון אינסטיטוט פאָלק שולע, חברה מרים הערשבערג. דעם גרעסטן דערפאָלג האָט דער צווייג געהאַטביים טשאַרטער־אָוונט, דעם 1טן אָקטאָבער, 1963. דער פול־געפּאַקטער זאַל האָט מיט גרויס אויפמערקזאַמקייט און פאַרגעניגן אויסגעהערט די רעדע פון זייער חשובן גאַסט, דעם באַליבטן גענעראַל סעקרעטאַר פון פאַרבאַנד, חבר לואיס סיגאַל.

אַ דאַנק דער אויסערגעוויינלעכער איבערגעגעבענער אַרבעט פון פאָר־שטייער פון נאַציאָנאַלן אָפיס, דעם גאָר באַזונדערן פריינד פון צווייג, חבר י. וויינשטיין, ציילט דער צווייג קרוב צו 70 מיטגלידער.

די פּאָטערלעכע באַציאונג צו דעם יונגן ברענטש פון די טייערע חברים יעקב קאַהאַן און פיליפּ ברוידי, און שטענדיקע הילף און דערמוטיקונג פון עק־זעקוטיוו דירעקטאָר, חבר ש. האָכבערג און פון חבר י. וויינשטיין, גיבן דעם צווייג אַ גוט באַזירטע האָפענונג, אונטער דער לייטונג פון די איבערגעגעבענע און אויסגעפּרואוווטע חברים פון דער עקזעקוטיווע, צו ווערן איינער פון די בליענדיקסטע צווייגן אין דער צווייטער גרעסטער שטאָט אין די פאַראייניקטע שטאַטן.

דער בלומענפעלד צווייג האָט צוגעצויגן אַ צאָל יונגע חברים, און האָפט, אַז אַלע ניי־געקומענע און אַמעריקאַנער געבוירענע יידישע יונגעלייט און פרויען, וועמען ס׳איז באַקאַנט די גרויסע אַרבעט און די פריינדלעכע אַטמאָספערע פון פאַרבאַנד, וועלן זיך אָנשליסן אין אונדזער צווייג און העלפן שאַפן אַ צענטראַלן גייסטיקן אַדרעס פאַר אַלע די, וועמען דאָס יידישע וואָרט, עברית, מדינת ישראל און כלל ישראל, זיינען טייער.

די פּראָגראַמען ווערן אָנגעפירט איןביידע שפּראַכן — יידיש און ענגליש; און עס איז צו האָפן, אַז מיט דער צייט וועט אויך דאָס העברעאישע וואָרט קלינגען היימיש אין די אויערן פון אַ טייל חברים, וואָס לערנען שוין איצט עברית.

די לייטונג פון דר. ישראל בלומענפעלד צווייג האָפט, אַז די מי און צוטרוי, וואָס די אָנפירנדיקע אינסטאַנצן פון פאַרבאַנד האָבן געגעבן און גיבן איצט דעם צווייג, וועלן זיך אין דער נאָענטער צוקונפט באַרעכטיקן מיט דערפאָלגרייכע רעזולטאַטן.

DR. THEODORE HERZL BRANCH 110

VIVIAN MIREL, *Secretary*

We welcome this opportunity to greet the delegates to the Los Angeles Farband Annual Conference of 1964, and we hasten to add that we are proud to be part of the Farband, which has attained, year after year, record achievements in every field of its endeavors, both nationally and particularly in Los Angeles.

We wish to report that we of the Dr. Herzl Branch, during this past year, suffered irreparable losses, because of the passing to their final resting places, of some of our very active members. Nevertheless, because of the genuine chavershaft among our members, and because of our desire to participate in our common objectives, we were able to record similar achievements to those of the preceding year, much as we desired to exceed them.

Because of the contagious enthusiasm of our Jewish National Fund Chairman, Chaver Louis I. Levine and his able Co-Chairman, Issac Rothstein, we raised for J.N.F. the sum of $1,280.00.

Our Histadrut Campaign was headed by our Chaver Benjamin Goldhirsch and Co-Chairman Abraham Barshap. We raised the sum of $1,281.

Our Welfare Fund Campaign was headed by our "Two-in-One" Chairman, Chaver Isidor Horwitz, and Chaver George Fishman Co-Chairman. We raised $2,348.00.

Our Bonds for Israel campaign was headed by Chaver Isidore Horwitz, Chairman and Chavera Anna Fishman, Co-Chairman. We raised $3,950.00.

Minor contributions were made to the American Zionist Council, the Farband Jubilee Fund, The Yiddisher Kemfer, Habonim, Shkolim, and the purchase of trees from the J.N.F.

Our meetings this year, as always, were carried out with enthusiasm and harmony. Our programs at these meetings, aside from the national campaigns, were always celebrated in tune with the occasion, such as Purim, Chanuka, Passover, or general cultural programs.

We are looking forward with confidence to the coming year to exceed our past achievements and with the co-operation of the officers of the Farband City Committee, we hope to increase our strength with new members. Our membership roll numbers some eighty members in good standing and several social members. Our Chairman wishes to thank all the members of our Branch and the leadership of the local Farband Council for the co-operation they have given us.

BORACH WEINBERG BRANCH 527

ESTHER DORFMAN, Secretary

The year has been a fruitful and productive one for the Borach Weinberg Branch. Each month, our meetings have been stimulating from our annual Chanukah party last December to this month's interesting and informative speaker. Of particular interest was a discussion of socialized medicine as it is practised in England. The discussion was led by one of our members, Dr. Jerome Weinberg, who spent a year studying in England.

Our meetings are held at the homes of our members and since some of the homes are quite large, there has been no difficulty about accommodating all those who attend. The scene of the meetings tends to set the tone of the evenings because they are a combination of educational and social outlet for our members.

Under the leadership of our president Irwin Hirsch, we have been able to involve more and more of our members in the actual work and planning of the branch and there is a harmonious relationship which enhances our every effort.

As most of us are parents, we are particularly concerned about youth programs and the Borach Weinberg Branch has pledged its full support to the new Habonim Camp which is located in the San Bernardino mountains. Through the chairmanship of Chaverim Roy Scharf and Dan Malloy, we have already contributed $2,000.00 to the camp. We have raised this sum of money through individual donations and special fund-raising affairs. In this wholehearted support, we realize that we "outshine" the other branches, who conversely "out-distance" us in the other fund-raising efforts. But this support to the Habonim Camp evidences our very earnest interest and deep concern in the guidance of our young people.

Under the chairmanship of Dr. Irving Nelson, we raised $400 for the Jewish National Fund. Chaverim Irving Statman and Dr. Hal Hofkin brought our contribution to the Histadrut to over $2000. We contributed also to the American Zionist Council and we also gave $50 towards two scholarships for students at UCLA who achieve the highest scholastic average in Hebrew.

We are now working on a "people-to-people" project through which we expect to work more directly with the citizens of Dimona, in the Negev in Israel. We look forward to developing this effort during the coming year. We also eagerly anticipate our future informative and interesting meetings and social gatherings which are being planned for the coming year.

Over a quarter of a million dollars has been raised by our Branch since its inception.

It is also worthy to note that the following members: Harry and Sam Sternfeld, Frank Stein, Jack Kahan and Arnold Skovron participated in perpetuating their names with a $3,000.00 room in the Farband Clinic in Dimona.

Our Branch, under the leadership of our president, Frank Stein, continues to attract the attention of the entire membership. He conducts the meetings with dignity, always extending a warm welcome to our new members and visitors.

The Ben-Gurion Branch expresses its gratitude to the Farband in Los Angeles for honoring Jack Kahan, our Honorary President, on his 65th birthday. We wish Chaver Kahan many more years of good health, inspiring leadership and devoted activity in behalf of our common goal. He demonstrated great ability in helping make the Ben-Gurion Branch a successful part of the Farband. He was instrumental in procuring a great number of new members and we are grateful to him. Through his exertion and hard work we have increased our membership to over 300.

Chavera Rae Kahan, with Sylvia Linzer and Esther Rothblatt, Chairman of the Minyon group, have as their special project to help the Habonim, the Institute of Jewish Education Building and Shule.

Chavera Betty Polarz, Ways and Means Chairman, raised funds to meet our local contributions, etc. She is an ardent worker.

Our gratitude to Chaver Hochberg, the Executive Director of Farband, for his constructive suggestions and assistance in our progress.

Our appreciation and thanks to Chaver I. Weinstein for his efforts in enrolling new members for our Branch.

We had our traditional August meeting on the patio at the home of the Harry Sternfelds, enjoying an interesting afternoon and evening.

Four members of our branch are on the City Committee and are active in the capacities assigned to them.

Two of our leading members are on the Zionist Council, which we also subsidize.

We also made substantial contributions to Habonim, Institute of Jewish Education, Folk Shule, the Kemfer, the Jewish Frontier, Yivo, Farband Scholarship Award for deserving students which will encourage the study of Hebrew and Yiddish in Universities, and to other local community needs.

My personal appreciation to my fellow officers and all our Chaverim for their efforts to make the Ben-Gurion Branch an effective force in the Farband family of Los Angeles.

BEN-GURION BRANCH 333

JACK BECKER, *Financial Secretary*

In my report I would like to reflect on what makes the Ben-Gurion Branch so active and so successful in the last decade since we have been organized.

There exists in our branch an awareness of responsibility to our people and to the State of Israel.

The cultural caliber of our leadership and the existence of an active Minyan group have helped cement a genuine chavershaft and a strong will to contribute to the welfare of the Farband in this city as well as nationally.

Meetings are conducted on a high cultural and dignified level and all our meetings are very well attended by the members and their friends.

We were privileged this year to have outstanding programs with the participation of prominent community leaders, guest speakers and artists.

The successful year in our campaign activity is due to the credit of the following Chaverim:

The J.N.F. banquet, through the efforts of our Harry Sternfeld, Chairman of J.N.F., raised $8,100.00. Our branch owes a debt of gratitude to him.

We celebrated the 10th Anniversary of our branch in conjunction with our Annual Histadrut Campaign. At this evening we honored Rae Kahan, our Recording Secretary, with a testimonial dinner, an honor she nobly deserved by her devotion and excellence in recording the minutes. She actually writes history of the Ben-Gurion Branch. As an expression of recognition and appreciation. she was presented with a gold bracelet wrist watch. Warm tributes were given by various speakers and greetings extended from many organizations. Chiefly responsible for the amount of $9,710.00 raised that evening is our good Chaver Sam Sternfeld, Chairman for Histadrut.

Julius Linzer, Chairman, and Harry Sternfeld, Co-Chairman for U.J.A., succeeded in raising the sum of $11,974.00.

Through the efforts of Arnold Skovron, Bond Chairman, we were successful in pushing the sale of Israel Bonds to the impressive figure of $22,000.

Thus, for the major funds our Branch raised a total of $51,784.00 for the fiscal year.

century in the forefront of those who strive to preserve and extend the spiritual heritage of our people; the vanguard in the struggle of the Jewish people for an independent, free national existence wherever Jews live; and above all, in the upbuilding of a Jewish home for the Jewish people in its own historic Jewish land, which was for thousands of years called Eretz Yisrael and which has now, in our lifetime, became Medinath Yisrael.

This awareness, this mighty feeling of love for our people and its spiritual treasures; this striving to keep the golden chain of Jewish generations from breaking asunder—it is here that the secret of our success lies; a secret which is really not a secret at all.

I wish to express here my thanks and appreciation to our Executive Director, Chaver Shlomo Hochberg, for his devotion and infinite care in the planning and execution of all our work; to Chaver J. Weinstein for his untiring efforts in the field of enrolling new members; to our office-secretary, Chavera Dorothy Rochmis, for her devoted work in the office; and finally, to all the leading chaverim and chaverot of the branches; to all of you—my gratitude for helping me carry the burden of my office as President of the City Committee. It is only through the concerted efforts of all of you that we come to this year's conference with results with which we may permit ourselves to be well pleased.

The Farband in Los Angeles has great potentials for continued growth. Let us therefore not be content with our past achievements; let us, instead, make every effort to come to next year's conference with achievements that will surpass those of this year.

My warmest greetings to all of you.

ANNUAL CONFERENCE

GREETINGS TO THE ANNUAL CONFERENCE

By JACK KAHAN

President of the City Committee

At least year's conference we expressed the wish to come to the Jubilee Convention of the Farband at the end of December, 1963, with a membership of two thousand in Los Angeles.

With pride and gratification we can state at our conference this year that we have reached our goal. We have now exceeded the figure of 2,000 members in the Farband.

We have also organized a new branch, bearing the name of our unforgettable Chaver, Dr. Israel Blumenfeld.

We all understand that the foundation and the strength of our Farband lie in its organizational growth.

We also come to this conference with an outstanding report of cultural activities, of which we have a right to be proud: lectures, concerts, holiday celebrations; an increased enrollment in our Folk Shule; over one hundred evenings with cultural programs held in all our branches; hundreds of books by Jewish authors distributed.

In the fraternal field we have also made progress. Over 750 Farband families enjoy the benefits of Blue Cross and Blue Shield; we have signed an agreement with a number of physicians which will help the members of Farband to receive medical aid when needed, at home or at the doctor's office, at special rates.

An additional $40,000 worth of interment space has been purchased by our Cemetery Department.

For the national campaigns we have raised over $200,000.00.

When we put the above highlights of figures and activities together, there emerges a picture of very substantial achievements and progress of the Farband in Los Angeles.

The success of our undertakings in the past year was brought about by three factors: first, the harmonious cooperation between the branches and the City Committee; secondly, the loyalty and devotion of our chaverim and chaverot to our great organization, the Farband; third and perhaps most important: the members of Farband are deeply conscious of, and derive a profound sense of spiritual gratifiication from, their adherence to the Labor Zionist movement which has been for half a

With a heart that is filled with justifiable pride, I join the many friends, chaverim and chaveroth, in wishing my beloved husband JACK KAHAN much health and happiness for many years.

RAE KAHAN

With pride, love and profound respect and regard, we greet our own JACK KAHAN on his 65th birthday and wish him long, fruitful and gratifying years within the folds of our family and in the Farband-Labor Zionist Order.

MOTHER ABRAMS
HERB AND ETTA COUZINS
BUD, YETTA, ARLENE AND LINDA ZETOONY
SAUL M. KAHAN
ROY AND LILLIAN ABRAMS
IVAN AND LILLIAN BAKER
MARVIN, SHIRLEY, GALE AND HAL ABRAMS

We greet our dear friend

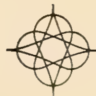
JACK KAHAN

on his 65th birthday and wish him

and his charming wife, Rae

many, many happy returns of the day

MR. and MRS. JOSEPH BULASKY

THE ISRAEL HISTADRUT
CAMPAIGN OF LOS ANGELES

is privileged to extend its warmest congratulations and best wishes to Jack Kahan, President, Farband-Labor Zionist Order, on the occasion of his 65th birthday. We wish him many more fruitful and productive years in his endeavors in behalf of Medinat Israel and the Histadrut.

JULIUS FLIGELMAN
President

CHAIM SHAPIRO
General Chairman

BERNARD B. JACOBSON
Executive Director

CHAIM GOTTLIEB
Associate Director

THE COUNCIL OF
THE JEWISH NATONAL FUND
in Los Angeles

extends warmest greetings to Jack Kahan, president of the Los Angeles City Committee of the Farband on his 65th birthday. May he be blessed with long years and the continuance of his wonderful work for the State of Israel and all Jewry.

MILAN ROVEN
President

FRED KAHAN
Executive Director

To Chaver Jack Kahan
Best Wishes on His 65th Birthday from

CHAVER NATHAN L. SAFRAN

ROUND THE WORLD TOURIST

International and Domestic Travel Service

334 N. Fairfax Ave. • WE. 7-1650

The Los Angeles Council of the
LABOR ZIONIST ORGANIZATION — POALE ZION

extends its congratulations and best wishes to Chaver Jack Kahan on his 65th anniversary. May his untiring efforts on behalf of the Farband and the entire Labor Zionist movement continue for many years to come with equal success and vigor.

SIVAN HAMBURGER, President

AARON LIPTON, Vice President

LEYB NATHANSON, Vice President

The Los Angeles Council of
PIONEER WOMEN
And Its 27 Clubs

congratulates Chaver Jack Kahan on his 65th birthday.

MRS. HERMAN FEIGENBAUM
President

The Beverly Hills Council of
PIONEER WOMEN

extends their best wishes to Chaver Jack Kahan for his many years of unselfish dedication to the Labor Zionist movement and the State of Israel.

Beverly Hills Council, Pioneer Women

LILLIAN EINHORN
President

BORACH WEINBERG BRANCH 527

We greet Chaver Jack Kahan on his 65th birthday and hope that for many, many years he will continue to be an inspirational force in our mutual efforts for the Farband and for Jewry generally.

IRWIN A. HIRSCH, President

IRVING STATMAN AND
GLORIA MALLOY
Vice Presidents

ESTHER DORFMAN, Corr. Secy.

SALLY ARTZ, Financial Secretary

JEAN KAPLAN, Rec. Sec.

ROY AND ROSE SCHARF

IRVING AND DORIS STATMAN

SIMON AND LILLIAN KANE

DR. AND MRS. HARRY HOFKIN

LEON AND ESTHER LEVITT

NAT AND ANITA TELLER

We greet Chaver Jack Kahan on the occasion of his 65th birthday and extend best wishes for a long lifetime filled with happiness, gratification and health.

DR. THEODORE HERZL BRANCH 110

BENJAMIN GOLDHIRSCH
ISRAEL RODMAN, Vice President
ANNA FISHMAN, 2nd Vice-Pres.
VIVIAN MIRELL, Fin.-Sec.
ALEX DICKTER, Treasurer
CHARLOTTE GALIAN, Rec.-Sec.

ABRAHAM BARSHAP
GEORGE M. FISHMAN
ISIDORE HORWITZ
LOUIS I. LEVINE
SAMUEL FURGATCH

BEN GURION BRANCH 333

We salute a chaver who has been the pivot of our Ben Gurion Branch —from the time he helped found the branch to the present day when we have designated him our Honorary President. Chaver Jack Kahan has given us invaluable guidance, has unstintingly given of his time, thought and energy to bring our branch to the honored position it now holds in the Farband and in the community in Los Angeles.

May we be in the forefront in extending our warmest geetings to Chaver Jack Kahan on his 65th birthday. It is our fervent hope that he, together with Chavera Rae Kahan, will have many years of happiness, fruitful effort and dedicated service to our mutual ideals and aims.

FRANK STEIN, President

JACK BECKER, RAE Z. KAHAN, Secretaries

LOUIS AND TILLIE ALPERT
JACOB BECKER
LEO BUDA
JENNIE BERGMAN
BEN AND BERTHA COMSKY
VICTOR AND HILDA ERLICK
MORRIS AND CLARA FEINSILBER
DAVID AND LILLIAN GORDON
ISAAC AND BELLA GOLDBERG
CHARLES AND MINNIE GREENSTEIN
CHARLES HACKEN
ASHER AND MIRIAM KIPNIS
JULIUS AND SYLVIA LINZER
JACOB LINZER
ISRAEL AND TESSIE MARX
MORRIS AND SARAH MEYERS
WALTER AND ETHEL NEWBERGER
BETTY PALARZ
ABE AND ESTHER ROTBLATT
DAVID AND RIVKA SHERAGA
JACK AND JENNIE SINDELMAN
FRANK AND SADIE STEIN
HARRY AND SOPHIE STERNFELD
SAM AND BERNICE STERNFELD
ARNOLD AND FLORA SKOVRON
MORRIS AND GERTRUDE SCHULWEIS
A.D. AND SONIA TAFF
IRVING AND BELLA TAFF
HARRY AND RAE TARLOW
SAMUEL MISHKIN
ISIDORE AND FAY SAFFIAN
JACK AND RUTH SELTZER
JULIUS AND MANIA MARCUS

HARRY GROMAN

BIZ HUNDERT UN TZVANTZIK

I have been in a privileged position during my lifetime to have come into close contact with every facet of our Los Angeles Jewish community—mine has been an association not only with the social and religious leaders, but with the men and women who make up our Jewish community.

My association and friendship with Jack Kahan, the president of the Los Angeles City Council of the Farband, has been one of the most unique in my experience.

When we first met, some years ago, we met "on business." Jack Kahan came to see me about building a cemetery department for the Farband members. He knew that Farband members needed such service and he was anxious to extend the benefits which this fraternal order afforded its members and their families.

Well, we all accept the phrase—business is business—and we started discussing the question. As it turned out, however, our initial "business-is-business" contact developed into a relationship which has been enriching to me personally because it has been one of deep friendship and respect for Chaver Jack Kahan. It has been a relationship which has also served the best interests of all of the Farband members and their families.

At that initial "business" meeting, Chaver Kahan arranged for the purchase of $37,000 worth of interment space at Hillside Memorial Park. The usual arrangement in a purchase of this kind is a payment of 10% of the total purchase price by the buyer. The Farband office in those years did not have the 10% down payment. I doubt they had even 1%. But the sale was made. It was made because I was impressed by Jack Kahan as a man of honor, a man of his word, a man who was not only a credit to the organization he was representing, but whose credit was A-OKAY with everyone with whom he had dealt.

There were subsequent purchases of interment space by the Farband at Hillside and I can say without hesitation that doing business with Jack Kahan has been a pleasure and a privilege to me and my associates. It has been and continues to be a gratifying and cooperative relationship.

I join all of the Farband chaverim, all of the leaders of the Los Angeles Jewish community in wishing Jack Kahan many fruitful, gratifying years of service to the Farband, to Medinath Israel and to Jewry everywhere.

May our association continue to be as pleasant and as gratifying as it has been—biz hundert un tzvantzik.

DAVID GORDON

OUR JACK KAHAN ON HIS 65th BIRTHDAY

We, the landsleit of Jack Kahan's native city, Byala-Podlasky, feel a special attachment, love, frienship and respect for him. We are very proud of our landsman; and who knows more about Jack Kahan than we, the natives of Byala?

If we Jews have an aristocracy, then Jack Kahan is one of its true descendents. Jack Kahan comes from one of the finest Hassidic families of Poland, especially on his mother's side, the Shahor family.

Reb Noah Shahor married into the family of the famous Hassidic Rabbi of Ger; and Haim Berlin, eldest son of the founder of the Yeshivah of Volozhin, is also a kinsman of Jack Kahan. This is not the place to trace his ancestry in detail. It was a family which was the leading force in the Jewish communities in a number of towns in Poland.

Although Kahan came from a wealthy family, he nevertheless experienced hardship while still a child. When his father died he left a wife and five children, of whom Jack was the youngest.

He grew up under the watchful eye of the head of the "dynasty," his uncle Reb Noah, who was a great scholar and the father-in-law of the Rabbi of Ger. Reb Noah was one of the great Hassidic personalities of Poland. From his uncle Reb Noah and his environment Jack Kahan acquired his Hassidic zeal and energy and his high moral code.

It is therefore not surprising that Jack Kahan made a name for himself not only in Los Angeles, but throughout the country; a name as an able, responsible and realistic leader of the Labor Zionist movement, particularly in the ranks of the Farband Labor Zionist Order. Jack Kahan devotes a great deal of time, effort and strength to his communal activities. As a person of great responsibility and foresight, he is successful in everything he undertakes.

On his sixty-fifth birthday we wish our landsman, the President of the Byala Aid Society, Jack Kahan, many more healthy and happy years together with his wife, Rae.

We express our warm thanks to the Farband for arranging the banquet honoring Jack Kahan on his sixty-fifth birthday, an honor which he richly deserves.

Would that there were many more people like Jack Kahan. If there were, the world would be a better place to live in.

DOROTHY H. ROCHMIS

A TRIBUTE TO CHAVER JACK KAHAN

The multicolored strands and diverse threads that make up the tapestry of Jack Kahan's life are familiar to us because they are of the fibres of which Jewish life, Jewish meaning are spun. They are as much a part of our Jewish culture as are the legends, lore and law of our people.

There is an expression that is sometimes used sardonically and sometimes seriously: live and learn. The Jack Kahan today is a man whose total living experience has served to mold the leader who is being honored on his 65th birthday. The emphasis must not be placed on what he experienced in his life, but rather what he brought to those experiences and what he learned from them.

Orphaned when he was still a boy, he had to meet the problems of sustenance and growth on his own. Yet he did not feel alone. He was part of the community in which he was born. He felt a oneness with his compatriots in Biala Podlaska and even when he found that he must leave the confines of the shtetl Biala, he took with him the green, alive memory of the town in which he had gone to cheder, of the streets and of the woods and the brooks and people who were part of his formative years.

He had to grow up too soon, had to leave Biala to seek his fortunes in the wide, challenging, enigmatic world. He travelled—to the larger cities in Poland, to Belgium and finally he came to America. He brought no worldly possessions with him—but he had learned much in his travels. He had learned that man's dignity comes from within, that the basic rule of Judaism—to regard your fellow man as you would have him regard you—must be his tenet,, his way of life. He had learned awe and respect—for learning, for achievement, for integrity. He knew almost instinctively that a man's ideals are only as important as his deeds.

I have known Chaver Kahan during his four years of service to the Farband as president of the City Council. Our contact has been a daily one. Throughout the four year period, he has maintained a gentle, thoughtful, considerate interest in everyone with whom he has had contact. He has consistently demonstrated that it is the individual who is more important than the mass—because the individual is of flesh and blood and the mass is a semantic classification.

In his relationship to the Farband locally and nationally, in his work with the peripheral organizations, in his efforts for the various campaigns, for cultural and educational pursuits, in his activities in the Jewish community of Los Angeles—Jack Kahan consistently evidences sincere warmth, respect and love. Jack Kahan is a "chaver" in the true, deep meaning of the word.

It is with pride that I greet him on this milestone. A movement that counts among its leaders a man like Chaver Jack Kahan is a rich movement. A person who counts among his friends a "chaver" like Jack Kahan is blessed.

May my wishes for Chaver Kahan's welfare, health and gratification in the years ahead, extend also to Chavera Rae Kahan who shares with him not only his triumphs and achievements, but who is his comforting companion when the path is sometimes thorny.

May you both continue to enhance our movement, our lives for many, many years!

BERNARD B. JACOBSON

A HEARTFELT TRIBUTE

I warmly welcome this opportunity of adding my heartfelt tribute to Jack Kahan, President of the Farband-Labor Zionist Order, on the occasion of his 65th birthday. It is fitting and proper that one who has distinguished himself by virtue of his idealism and devotion be singled out for his exemplary and dedicated efforts.

This tribute to Chaver Kahan assumes significance because it coincides with two historic dates—the 50th Jubilee Year of the Farband and the 40th Anniversary of the founding of the Israel Histadrut Campaign of America.

Under the administration of Chaver Kahan, the Farband in Los Angeles has enjoyed a period of unprecedented growth and expansion. As a result of the impetus of his leadership and seemingly inexhaustable reservoir of energy, the Farband increasingly has become a major factor in the cultural and civic life of the Los Angeles Jewish community.

Because of his dedication to the ideals of Labor Zionism, Chaver Kahan has for many years played a leading role in the leadership of the Israel Histadrut Campaign. The Histadrut symbolizes to him the very essence of the values inherent in the concept of labor Israel and the establishment of the reborn State of Israel upon the basis of economic and social justice. He has done his utmost to further the widest possible understanding of the role of the Histadrut, not only in helping to establish the State of Israel but in securing its future.

In large measure as a result of the initiative of Chaver Kahan, the Farband in Los Angeles was successful in establishing, in cooperation with the Histadrut, two vitally important institutions in Dimona; a Cultural Center and, more recently, a Kupat Holim Clinic. Both of these facilities have helped make possible the continued growth of this thriving new Negev community.

During these past four decades the Farband-Labor Zionist Order has been a stalwart bastion of the Campaign, and has provided consistent and loyal leadership for its every endeavor. The quality of this leadership has been exemplified by Chaver Jack Kahan.

It is my privilege, in behalf of the Israel Histadrut Campaign in Los Angeles, to extend to him on this memorable occasion our warmest felicitations and best wishes for many more fruitful and productive years.

MOSHE COHEN

I JOIN IN THE SIMCHA

I am grateful to the editor of this journal who invited me to join in the celebration honoring Jack Kahan on his 65th birthday. Whether my two cents worth—plain or otherwise—will add anything to the other testimonials is for me, at this time, unimportant. It is sufficient reason to feel that I want to partake in this simcha.

The role of the Labor Zionist Movement in the Jewish Community far exceeds the size of its membership. We share the mitzvot of the organized Jewish community, of the Zionist movement, of the civic groups who are concerned with the social physiognomy of our country and the world at large. In addition, we have the mitzvot that are specifically Labor Zionist. Our program is the most encompassing; the bearers of the program are limited in number. If the weight of these obligations does not seem oppressive it is simpy because we have—though not too many—chaverim like Jack Kahan.

Both in his capacity as president of the Farband for a good number of years and in his role as "just a chaver," Jack Kahan has made significant contributions and has earned the respect and admiration of many chaverim. Somehow, he has managed to regard all our activities seriously. Though many of our functions lack novelty, Jack feels that in the pursuit of the routine, in the performance of the many little tasks, the cumulative efforts result in the "great deed." I've never noticed in him the slightest trace of cynicism that is frequently characterictic of old-timers who "know it all."

Jack Kahan is complimented more often than he knows. It is expressed very humbly and simply, "You can count on Jack."

To Jack, my best wishes for many more years of health and happiness together with his devoted wife, Rae. And may he continue for many more years to call forth, from his chaverim, the refrain, "You can count on Jack."

Dear Chaver Hochberg:

When you recently suggested that I comment in writing about a chaver with whom I had the privilege of working together, I gladly agreed.

Among the many chaverim with whom I have had occasion to join hands in a common effort was Chaver Jack Kahan, and I can truthfully say that it was a rewarding experience.

Chaver Jack Kahan is one of those rare individuals whose innate modesty (a trait found rather infrequently among public servants) can easily, but very erroneously be mistaken for pessimism or even inadequacy. Of course, nothing could be further from the truth. I found it to be a cautious attitude, born of a high degree of earnestness and a touch of pragmatism.

The magnificent leadership provided by Chaver Kahan for a number of very successful efforts in which I took part, attests to his unusual ability and devotion to our common cause. His quiet and unassuming dignity on occasion gives way to sternness, particularly when parrying an over-enthusiastic visionary who, at a trying moment, predicts success without advancing tangible proof.

Unfortunately, space limitation precludes much more that should be told, but may I say that it is my deep conviction which, I hope, is shared by many others, that Chaver Jack Kahan has significantly enriched the Labor Zionist movement, particularly the Farband which is the largest beneficiary of his able and dedicated service.

It is my sincere wish that he enjoy good health and "arichat yomin," for it is always the "Jack Kahans" who pave the way to a better future for us all.

Chaverish,

BERNARD J. GLICKMAN

FRANK STEIN

A SALUTE TO CHAVER JACK KAHAN ON HIS 65th BIRTHDAY

At this time when we are celebrating and rejoicing on the occasion of the 50th Anniversary of the Farband Labor Zionist Order, the officers, directors and members of the Ben Gurion Branch feel that it is a dual simcha (celebration) because it is also the 65th birthday of the Father of our branch, Chaver Jack Kahan.

With the greatest of respect, we wish to congratulate our Chaver who is also president of the Los Angeles Council of the Farband on this occasion, the testimonial dinner tendered in his honor by the Council.

Chaver Kahan was a great factor in the success of the Ben Gurion branch which is well known throughout the movement locally and nationally for its achievements in every manner and form in furthering the welfare of the State of Israel, whether it is J. N. F., Histadrut, Bonds of Israel, Habonim, U. J. A. Campaign and every other campaign for Israel.

Chaver Kahan was president of our group and it is he that created the strong foundation on which our branch was built, and he is now our Honorary President and Advisor.

In addition to his share in the success of our Ben Gurion Branch, he is also credited with the development of two major projects of the Los Angeles Farband in Dimona, located in the heart of the Negev in Israel, namely the Culture Center and the Medical Clinic which were constructed by the Histadrut and sponsored by the Chaverim of the Los Angeles Farband.

I personally regret very much that my acquaintance with this Chaver has been for but a short time, since 1957, when I joined the Ben Gurion Branch; for I have found him to be the type of Chaver that I would have treasured as a life-long bossom friend.

On behalf of Chavera Stein, myself and each and every member of our branch, I greet you, Chaver Kahan and wish you and your lovely wife Rae, many, many years of healthy and active life, so that you may continue to enrich your many friends, the movement and the community in general with your worthy counsel and deeds.

May I congratulate the leaders of the Los Angeles Council of the Farband for their choice of the honoree on this historic and festive occassion of the 50th Anniversary of the Farband.

MAURICE KAHAN (Paris)

MORE THAN AN UNCLE

My uncle, Jack Kahan, my father's brother, is more than an uncle to me in the literal sense of the word. No matter how much time passes without seeing each other, there is never a sense of alienation—the warmth, closeness and love that I feel for him is ever-present.

This is so because my uncle knows better than most people how to be a friend and how to give of himself to those around him, just as he gives unstintingly of himself to the ideals in which he believes, the causes which are an integral part of his life.

My wife, my children and I join wholeheartedly in the tribute which is being accorded him on the occasion of his 65th birthday. We wish him and his wife Rae and son Saul much happiness, gratification and achievement.

These wishes from my family and me can only partially convey the deep affection and great esteem we have for Jack Kahan, a dear uncle, a cherished friend.

Dear Uncle Jack Kahan:

In the colorful tapestry of the greetings, wishes and congratulations of your numerous friends, admirers and landsleit on your sixty-fifth birthday, permit me, as the only surviving twig of our great family-tree, to extend my modest greeting on your and our great celebration.

May God grant you long years and continued strength of body and mind, so that you may continue your fruitful work for the good of your fellow-man, together with Aunt Rae, until the Biblical age of a hundred and twenty years.

With pride we follow your activity from afar, and draw from it consolation and strength after the tragedy which befell our family. The light which shines from your deeds for the good of your fellow-man and for the good of Israel, will also shine upon the memory of my mother, your sister, may she rest in peace, whom you loved so well; and this shining light will contribute to the perpetuation of her memory.

Your devoted

RUTH AND FAMILY

(Holon, Israel)

EDITOR'S NOTE:

Ruth is a niece of Chaver Kahan, a daughter of his late sister. At the age of thirteen Ruth was dragged off to a concentration camp by the Nazis. Miraculously she and one more sister survived. After the liberation Chaver Kahan wanted to bring her to the United States, but she chose Israel instead. There she married and established a family.

Dear Father,

Please allow me the proud pleasure of adding my congratulations and best wishes to those of your many friends and associates on the happy occasion of your sixty-fifth birthday.

It is heartwarming for me to take part in such a richly deserved tribute to you as a person and as a civic leader because I know so well the sincere personal integrity and constant selfless devotion that characterize your private life as well as your outstanding service to the Jewish world community. I hope this birthday is your happiest yet and that the future will be as rewarding and satisfying to you personally as your work has been to the many who have benefited from it.

Though I cannot be with you tonight, I am sure you know that my admiration and fond wishes are close at hand on this memorable occasion for which I hope I have found the right words to do them—and you—justice.

Your son,

SAUL

The Farband—not only in California—was indeed fortunate in attracting him to its ranks. In him the movement gained one more practical mind; a warm-hearted person who, nevertheless, permits his emotions to be controlled by practical considerations, but whose practicality will never stand in the way of his people's ideals. On the other hand, Chaver Kahan himself was no less fortunate in finding an organization for which he seems to have been born.

There is an old question: when is a marriage happy? And the answer is: when both parties feel throughout their lifetime that they have gotten a bargain. From this standpoint we may say without exaggeration that the "marriage" of Chaver Kahan and the Farband is a most happy and successful one. It is difficult to believe that they could ever have been apart and gone their separate ways.

Chaver Kahan richly deserves the honor which is being bestowed upon him on his sixty-fifth birthday; and to us something "richly deserved" means: "By the labor of thy hands shalt thou eat." Chaver Kahan has never been a pretender to crowns which do not belong to him; neither has he ever pursued adulation or ringing praises honoring his name. He is, so to speak, among the hard workers of the movement, whose every deed and achievement is accomplished by dint of indefatigable toil, although accompanied at all times by a most understanding smile.

What can I wish him on his sixty-fifth birthday? Only what the Psalmist himself has inscribed for such people as he: "How goodly is thy lot!" May your lot continue to be goodly among us for many, many years to come, dear Chaver Jack Kahan!

MORDECAI SHTRIGLER

MIKTZAT SHIVHO

("A Portion of His Praise")

It is told that years ago a leading personality in Israel introduced Avraham *Hartzfeld* to an audience with a—question mark: *"Hartz felt?"* (Yiddish for "lacking in heart"). Of course, this was only a playful pun, intended to stress the paradox of a man who was actually all heart, bearing a name which meant the exact opposite. Something similar may be said of Chaver Jack Kahan.

A time-honored prejudice persists in Jewish folk-lore regarding the priestly descendents of Aaron. Every priest *(kohen)* is ipso facto regarded as being hot-headed and short-tempered. In fact, a number of humorous theories have been advanced to explain why this is so. I, personally, have met many "kohanim" stemming from the most diverse backgrounds and, as though by a strange coincidence, most of them seem to be endowed with a most fiery "temperament." They can be gentle and tactful as long as they are not crossed; but the moment their displeasure is incurred for the slightest reason, real or imaginary, a mysterious spark is immediately ignited and a conflagration of temper bursts into flame. However, when you meet Chaver Jack Kahan and get to know him, you always feel like introducing him with a question mark: "Jack *Kohen*"?

Chaver Kahan came to our movement rather "late." He did not grow up with the movement, nor did he participate in laying its foundations. Consequently he was spared those stormy, youthful experiences which were often accompanied by friction and war-like passions. Having entered the Farband in his full maturity, he is free of those memories which sometimes make it difficult to forget old wounds and grievances.

Our movement in Los Angeles has earned an excellent reputation nationally, because of its fine group of devoted chaverim, each of them with a long record of many years of experience and achievement. Nevertheless, Chaver Kahan attained the highest positions of leadership among them in a very short time, despite the fact that he was a "late-comer." For the chaverim in Los Angeles it is superfluous to add that he did not push his way to the forefront by "fire and flame"; on the contrary, he came with a quiet voice, with the modesty of a beginner; yet it soon became self-evident and natural that he was one of the few who *must* be entrusted with the most important positions.

Chaver Kahan won people by his straightforwardness and lack of affectation. However, this in itself would not have sufficed, had he not brought with him a number of other rare qualifications: innate intelligence, serious-mindedness, sound judgment, cooly persuasive logic and a great deal of good, healthy common sense. Even the most difficult matters become pleasant when you discuss them with Chaver Kahan.

LOUIS SEGAL
(General Secretary of the Farband and member of the Jewish Agency for Israel)

A JUBILEE OF A CHAVER WHO DESERVES GREAT RECOGNITION

(In Honor of the 65th Birthday of Chaver Jack Kahan, Los Angeles)

The Farband in Los Angeles, with the cooperation of the Labor Zionist movement, is preparing to celebrate the sixty-fifth birthday of Chaver Jack Kahan, President of the Farband Council, who is one of the Farband's most devoted leaders in the great Jewish center in the western part of the United States.

Chaver Jack Kahan is regarded with genuine affection in the ranks of the Farband in Los Angeles as well as in other cities. His opinions carry weight and are listened to with attention and interest, because he is gifted with the power of straight thinking, with a wealth of experience, and with the ability to formulate his thoughts and opinions in a clear and lucid manner.

These qualities, plus his great loyalty and devotion to the Farband, have placed Chaver Kahan in the center of leadership, not only within the borders of Los Angeles, but in the organization as a whole.

Since assuming the leadership of the Farband in Los Angeles, Chaver Jack Kahan often attends national conventions and sessions of the National Executive Committee. At these important meetings his opinions, his proposals and evaluations of various situations, always command the greatest attention.

In the light of Chaver Kahan's outstanding qualities, he can undoubtedly be numbered among the true leaders, characterized by a close rapport with the membership and a strong devotion to the interests and aims of the Farband; at the same time he is one of those chaverim who are always ready to serve the Farband with all their heart and soul.

Chaver Jack Kahan always serves as a good example to others when the Farband and the movement undertake activities for the good of Jewish life, for culture and education, for the Histadrut, for the Jewish National Fund and for everything that is connected with Israel.

On the occasion of his sixty-fifth birthday celebration the national officers of Farband join with thousands of Farband members in extending heart-felt good wishes to Chaver Kahan. May he continue his important activities for many years to come and may he, together with his family, enjoy great personal happiness.

When Chaver Jack Kahan, on his sixty-fifth birthday, draws up a balance-sheet of his activities in the ranks of the Farband and of the Labor Zionist movement, he will have every right to say to himself:

"I have served the Farband and the movement with the maximum of my abilities and with a great measure of devotion. The Farband and the movement have always reciprocated with love, sincere comradeship, understanding and a great deal of recognition."

Accept again our heart-felt felicitations on your sixty-fifth birthday, an important milestone in your fruitful life and loyal leadership.

Because of this sense of national duty Jack Kahan developed within himself an exemplary self-discipline and a profound feeling of responsibility, qualities which are not easily acquired. As a consequence of this self-discipline and this feeling of responsibility he is successful in everything he undertakes; moreover, because of these same qualities he frequently foregoes personal honors and often goes as far as to neglect his health in order to fulfill his organizational duties.

It is therefore fitting and completely harmonious, on the occasion of the 50th Anniversary of the Farband, to combine this year's Farband Conference with a testimonial to a leader who has a record of great achievements for the organization; it is eminently appropriate on this occasion to celebrate Chaver Jack Kahan's sixty-fifth birthday by means of a testimonial banquet, and especially by the publication of a special journal dedicated both to Chaver Kahan's birthday celebration and to the activities of the organization to which he has given so much effort, care, devotion and—work, in the very real and basic sense of the word.

In the name of all the members of Farband, more than two thousand in number, we say to Jack Kahan: The road to the complete salvation of the Jewish people and of all mankind is a long, and as you well know, a difficult one. We therefore wish you a long life; may your warm association with the Farband continue as heretofore; and may you continue, together with your wife, Chavera Rae Kahan, to help, through the Farband, in building Medinath Yisrael and Jewish life and culture in the United States. May your life, for many years to come, continue to be in complete harmony with your inner world and your convictions, as it has been to this day.

S. H.

IN COMPLETE HARMONY

(Editorial)

Jack Kahan brought with him from Byala-Podlasky, the Polish town where he was born, three qualities which he had acquired in his early childhood; in this respect he was the same as any other Jew who was old enough on leaving the Polish "shtetl" to have become permeated with a way of life and a content of life, which would always remain with him and which would form the very basis of his personality. In addition to this, Jack Kahan was one of those immigrants who refused to forget and to break away from the cultural heritage which they had brought with them from their old homes across the Atlantic, homes which were thoroughly permeated with Jewish culture. Jack Kahan refused to erase and dishonor his Jewishness; on the contrary, he tenderly cherished his spiritual heritage, nurturing it and giving expression to it in his social activity when the opportunity arose.

What are the three qualities which characterize Kahan's personality? They are: first, a profound respect for Torah, for Jewish learning and creativity in the broadest sense of the word; second, a lively curiosity and interest concerning the struggle between ideas, especially on the Jewish scene; third, a sense of national duty which generates an inner restlessness and a desire to do something for one's people.

These three qualities joined to create the harmony of Kahan's personality.

His reverence for learning and creativity bound him inseparably to Jewish cultural traditions. That is why he is always ready to help in every constructive cultural endeavor in Jewish life, both in America and in Israel. This explains Jack Kahan's ardent devotion and untiring efforts on behalf of the cultural center which the Farband, together with the Histadrut, built in the Negev town of Dimona.

His observation of the ideological struggles on the Jewish scene led Jack Kahan to the conviction that Labor Zionism provides an answer to the Jewish problem, by building a Jewish home for the Jewish people in its historic homeland, Eretz Yisrael; and not merely by establishing a State, but by establishing a State based upon social justice, freedom of the individual, and the dignity of man. This explains his attachment to the Histadrut, which is the symbol of idealism and dedicated Halutziut in the process of building the yearned-for Jewish homeland.

His sense of national duty brought him into the ranks of the great Jewish fraternal organization, the Farband Labor Zionist Order. In this organization Jack Kahan found a broad field where he could develop his natural talents and devote them to the service of his people.

SAMUEL WM. YORTY
MAYOR

OFFICE OF THE MAYOR
CITY HALL
LOS ANGELES 12, CALIFORNIA

November 7, 1963

Mr. Jack Kahan, President
Los Angeles Council
Farband Labor Zionist Order
9338 West Third Street
Los Angeles 48, California

Dear Mr. Kahan:

On behalf of the grateful citizens of Los Angeles, I send you official greetings on the 50th year of dedicated public service by the Farband Labor Zionist Order. Your distinguished contributions to Israel and to world Jewry generally is greatly appreciated.

I would also like to take this occasion to congratulate you on your 65th birthday and wish you many more happy and healthful years.

Cordially,

Samuel Wm. Yorty

MAYOR

SWY:P

EDMUND G. BROWN
GOVERNOR

State of California
GOVERNOR'S OFFICE
SACRAMENTO

It gives me great pleasure to greet members of the Farband on the occasion of the organization's 50th anniversary. This observance is given added significance here in California by the coincidence of the 65th birthday of an outstanding Californian and Farband leader, Jack Kahan.

The contributions which the Farband has made in helping the brave nation of Israel meet its heavy responsibilities are, alone, reason for gratitude from free men.

Your organization has earned further gratitude and respect by its vigorous defense of the freedom of all men, Jew and non-Jew alike.

For these contributions to the strengthening of freedom here and abroad, you have my thanks and my congratulations. Best wishes for another 50 years of service to the cause of mankind.

Edmund G. Brown

EDMUND G. BROWN, Governor

TABLE OF CONTENTS

SPECIAL JOURNAL

•

Published by the

CITY COMMITTEE

of the

FARBAND LABOR ZIONIST ORDER

•

Los Angeles, California

January, 1964

•

Edited by

SHLOMO HOCHBERG

100

JACK KAHAN

ON HIS 65th BIRTHDAY